

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΕ'

Τρίτη 21 Μαΐου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 21 Μαΐου 2002, ημέρα Τρίτη και ώρα 19.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη, Βουλευτή Ροδόπης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Βλάχος, ζητεί τη συνταξιοδότησή του από το ΙΚΑ.

2) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία Πλοιοκτήτες και δικαιούχοι εκμεταλλευτές μικρών αλιευτικών σκαφών, κάτω των 500 κόρων ζητούν να επιτρέπεται ο εφοδιασμός των σκαφών τους με καύσιμα από τα ελεύθερα αποθέματα.

3) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Δωδεκανήσου ζητεί να ορισθεί το κατώτερο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη στα 35 € την ημέρα.

4) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Δωδεκανήσου ζητεί να εξακολουθήσει η ισχύς του μέτρου για μειωμένους συντελεστές του ΦΠΑ στα Δωδεκάνησα.

5) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συν/χων Εφέδρων - Παθόντων Ανδρών Σωμάτων Ασφαλείας Νομού Αρκαδίας ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικών προβλημάτων των μελών της.

6) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Καφεπωλών Ελλάδος ζητεί τη μείωση του φόρου παρεπιδιμούντων που εισπράττουν οι Δήμοι.

7) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** - **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επαγγελματιών Λογιστών Αγρινίου ζητεί τη μετάθεση της ημερομηνίας υποβολής των περιοδικών δηλώσεων του ΦΠΑ.

8) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων ΕΛΤΑ ζητεί να τηρηθεί η δέσμευση για δίκαιη κατανομή των προσλήψεων.

9) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κ. Τσιμπούκης ζητεί την ίδρυση και λειτουργία Σχολών Γονέων.

10) Η Βουλευτής Πέλλας κ. **ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ελλήνων Ποντίων Τσάλκας «ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ» ζητεί να χορηγηθούν άδειες παραμονής και εργασίας σε ομογενείς της πρώην ΕΣΣΔ.

11) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για το πρόβλημα της ρύπανσης της λίμνης Αμβρακίας στο Νομό Αιτωλ/νίας.

12) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Μαγνησίας ζητεί την παράταση της ισχύος των αδειών λειτουργίας των βιοτεχνών, που λειτουργούν στα πολεοδομικά συγκροτήματα Βόλου και Ν. Ιωνίας, έως το χρόνο μεταστέγασής τους σε Βιομηχανικό Πάρκο.

13) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σητείας Λασιθίου ζητεί να μην επανεγκριθούν άδειες μίσθωσης και εγκατάστασης ιχθυοκαλλιέργειας στον όρμο της Φανερωμένης Λασιθίου.

14) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Εμμ. Πατεράκης, κάτοικος Ιεράπετρας Κρήτης αναπληρωτής εκπαιδευτικός, ζητεί την επαγγελματική του αποκατάσταση.

15) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. **ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μελιτειών Κέρκυρας ζητεί τη χρηματοδότηση του 1ου Πολιτιστικού Συνεδρίου του Δήμου Μελιτειών.

16) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. **ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού του Ιονίου Πανεπιστημίου ζητεί τη λήξη της κατάληψης των γραφείων της κεντρικής Διοίκησης του Πανεπιστημίου από φοιτητές και την καταβολή της τακτικής μισθοδοσίας των μελών του.

17) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Κορίνθου ζητεί την τριμερή χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

18) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λουτρακίου – Περαιχώρας Κορινθίας ζητεί την πρόσληψη νομικού συμβούλου για την εκπροσώπηση του.

19) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται νέα γενοκτονία ελληνοφώνων Ποντίων και Λαζών στην περιοχή της Κερασούντας.

20) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αξιωματικών Αστυνομίας και η Ένωση Αξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος ζητούν την επίλυση οικονομικών και συνταξιοδοτικών προβλημάτων των μελών της.

21) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το δημοτικό συμβούλιο Κ. Νευροκοπίου, ζητεί να συμπεριληφθούν τα χωριά Παγονερίου και Ποταμών στις προβληματικές περιοχές του Νομού Δράμας.

22) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Μαρία Ευθυμιάδου, κάτοικος Κεφαλαρίου Δράμας, ζητεί να συνταξιοδοτηθεί από τον ΟΓΑ, λόγω αναπηρίας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 988/21-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23137/12-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 988/21-8-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης και την οποία μας κοινοποίησε με το (β) σχετικό έγγραφό του το ΥΠΕΘΟ, συνημμένα σας στέλνουμε το με αριθμ. 5783/21.9.01 έγγραφο της ΕΤΒΑ.

Ο Υφυπουργός
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 1118/29-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21810/16-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1118/29-8-01 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Α. Αγγελής, σχετικά με τον αποκλεισμό των πτυχιούχων Θεολογικών Πανεπιστημιακών Σχολών από τη διαδικασία πλήρωσης με σειρά προτεραιότητας κενών θέσεων δικαστηρίων (σχετική προκήρυξη αριθ. 15/2Κ/2001, ΦΕΚ 216/Τ.Προκ.ΑΣΕΠ/25-6-2001), σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις οργανικές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τον κλάδο ΠΕ Σωφρονιστικού, απαιτούνται τα ίδια προσόντα διορισμού με εκείνα του κλάδου ΠΕ Διοικητικού – Οικονομικού, τα οποία καθορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. ιβ' του Π.Δ. 50/2001, Φ.Ε.Κ. 39/Τ.Α'/5-3-2001, (Προσποντολόγιο-Κλαδολόγιο) και είναι στην παραπάνω προκήρυξη τίτλου σπουδών.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση της πλήρωσης θέσεων των Δικαστηρίων της χώρας και ειδικότερα για τον κλάδο των Δικαστικών Υπαλλήλων – Γραμματέων, τα προσόντα καθορίζονται από ειδικές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, άρθρο 19, παρ. 5 και 6 του ν. 2812/2000, Φ.Ε.Κ.67/Τ.Α'/10-3-2000, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παρ. 2 του ν. 294/1976, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 28 παρ. 1 του ν. 1968/1991, Φ.Ε.Κ.

150/Τ.Α'/11-10-1991 και προσδιορίζει τα εξής:

«Πτυχίο Νομικής Σχολής Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών των ημεδαπών Πανεπιστημίων ή Πτυχίο της Ανωτάτης Σχολής Εμπορικών και Οικονομικών Επιστημών ή της Παντείου Ανωτάτης Σχολής Πολιτικών Επιστημών ή Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής ή αντίστοιχων και ισότιμων Ανωτάτων Σχολών της αλλοδαπής ή Πτυχίο επιστήμης των υπολογιστών ή ηλεκτρολόγου μηχανικού ή μηχανικού Η/Υ ή πληροφορικής ή φυσικού ή μαθηματικού τμήματος ή φιλολογίας ελληνικής ή ξένης ελληνικού ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος ή αντίστοιχου ισότιμου τίτλου της αλλοδαπής».

Οι προαναφερόμενες διατάξεις (τόσο του Προσποντολογίου, όσο και το ειδικό νομοθετικό πλαίσιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης), δεν καταλείπουν διακριτική ευχέρεια στο ΑΣΕΠ να περιλάβει στα κατά κλάδο απαιτούμενα προσόντα διορισμού τίτλους σπουδών, όπως στην προκειμένη περίπτωση, το πτυχίο Θεολογικής Σχολής, πέραν των αναφερομένων σε αυτές.

Κατά συνέπεια, η εν λόγω προκήρυξη έχει εκδοθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα από το Π.Δ. 50/2001 και τις ειδικότερες περί δικαστικών υπαλλήλων διατάξεις.

Συναφώς, σημειώνεται, ότι σε περίπτωση πλήρωσης θέσεων του κλάδου ΠΕ Διοικητικού – Οικονομικού, με τη διαδικασία του γραπτού διαγωνισμού, γίνονται δεκτοί τίτλοι σπουδών οποιουδήποτε τμήματος ή σχολής Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμου της αλλοδαπής, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και το πτυχίο Θεολογικής Σχολής.

Ο Υφυπουργός
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ»

3. Στην με αριθμό 1156/30-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1368/17-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1156/30-8-2001 του Βουλευτή κ. Προκόπη Παυλόπουλου και μετά από σχετική ενημέρωση που είχαμε από την Τράπεζα της Ελλάδος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Γενικό Συμβούλιο της Τράπεζας της Ελλάδος με την από 23-7-2001 Απόφασή του ενέκρινε την πρόσληψη εποχιακού προσωπικού, με σύμβαση εργασίας οκτώ (8) μηνών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις και συμπληρώσεις των ν. 2225/1994, 2247/1994, 2266/1994, 2349/1995, 2527/1997 και 2738/1999, προκειμένου να αντιμετωπιστούν πρόσκαιρες και έκτακτες ανάγκες σε προσωπικό ενόψει της κυκλοφορίας του ΕΥΡΩ και της απόσυρσης του εθνικού νομίσματος, συνολικού αριθμού 214 ατόμων, ως ακολούθως:

Για το Κεντρικό Κατάστημα, το Ίδρυμα Εκτύπωσης Τραπεζογραμματίων και Αξιών και το Υποκατάστημα Πειραιά:

- Εξηντακτώ (68) λογιστικών – διοικητικών υπαλλήλων
- Εικοσιπέντε (25) ταμιακών υπαλλήλων - καταμετρητών
- Πέντε (5) οδηγών
- Δεκαεπτά (17) εργατών
- Επτά (7) σερβιτόρων

Για τα Υποκαταστήματα εκτός περιοχής Αττικής

- Σαρανταενός (41) ταμιακών υπαλλήλων - καταμετρητών
- Πενήνταενός (51) εργατών

Για τις κατηγορίες των Λογιστικών – διοικητικών υπαλλήλων, των Οδηγών και των Σερβιτόρων, τέθηκε ως απαραίτητη προϋπόθεση συμμετοχής τους η προηγούμενη σχετική εμπειρία τους, λόγω της εξειδίκευσης που απαιτείται για την εκτέλεση της εργασίας που θα τους ανατεθεί και των περιορισμένων χρονικών περιθωρίων που καθιστά δύσκολη την εκπαίδευσή τους.

Ειδικότερα για την ειδικότητα των Λογιστικού – διοικητικού υπαλλήλου, τέθηκε ως προϋπόθεση η εξαμηνιαία τουλάχιστον εμπειρία τους σε τραπεζικές εργασίες, πέραν της γνώσης χειρισμού Π/Κ, καθόσον αυτοί θα απασχοληθούν σε εξειδικευμένα τραπεζικά αντικείμενα (εργασίες λογιστικής φύσης, ταξινόμησης, υπολογισμού και μετατροπής νομισμάτων, εισαγωγής στοιχείων στα νέα μηχανογραφικά συστήματα της Τ.Ε. κλπ).

Στην Ανακοίνωση διευκρινίζεται ότι και τα άτομα που έχουν απασχοληθεί σε διάφορες Τράπεζες μέσω προγραμμάτων του

ΟΑΕΔ, εφόσον η απασχόλησή τους ήταν χρονικής διάρκειας τουλάχιστον έξι μηνών, πληρούν την προϋπόθεση της απαιτούμενης εμπειρίας.

Είναι σαφές, από το γράμμα της Ανακοίνωσης, ότι δεν παραβιάστηκαν οι αρχές των ίσων ευκαιριών και της διαφάνειας και ότι η επιλογή δεν περιορίζεται μόνο σ' αυτούς που έχουν εμπειρία σε τραπεζικές εργασίες μέσω προγραμμάτων του ΟΑΕΔ, αλλά περιλαμβάνει και όλους όσους έχουν εμπειρία σε τραπεζικές εργασίες, μη εξαιρουμένων, φυσικά, και εκείνων που απασχολήθηκαν στα αντικείμενα αυτά μέσω των προγραμμάτων του ΟΑΕΔ.

Η σχετική Ανακοίνωση εγκρίθηκε με το υπ' αριθμ. 22473/10-8-2001 έγγραφο του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.) κατόπιν του οποίου δημοσιεύθηκε στις 21-8-2001, όπως ειδικότερα η νομοθεσία ορίζει.

Ο Υπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

4. Στην με αριθμό 1224/4-9-01 ερώτηση ΑΚΕ 153 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 184/16-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντησή του από 4.9.01 εγγράφου σας, σχετικά με την αριθμό 1224/153/4-9-01 ερώτησή και ΑΚΕ που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης αναφορικά με τη μετοχοποίηση - ιδιωτικοποίηση του Ο.Λ.Π. Α.Ε. σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α.1. Η μετοχοποίηση της Α.Ε. ΟΛΠ εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο αναδιάρθρωσης της Ελληνικής Οικονομίας. Η εταιρία γίνεται περισσότερο ευέλικτη και ανταγωνιστική. Εξασφαλίζεται η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά της, η οικονομική και λειτουργική εξυγίανσή της και η ριζική αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών της. Στο πλαίσιο αυτό, όχι μόνο δεν θίγονται τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά αντίθετα εκτιμάται ότι θα βελτιωθεί η θέση τους.

2. Η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων με την αριθμ. 656/28 8.2001 απόφασή της αποφάσισε την εισαγωγή της Α.Ε. Ο.Λ.Π. στο Χ.Α.Α., με τη διάθεση 3.075.000 υφιστάμενων κοινών ονομαστικών μετοχών κυριότητας Ελληνικού Δημοσίου, οι οποίες αντιπροσωπεύουν συνολικό ποσοστό 12,30% του υφιστάμενου μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας.

3. Με την αριθμ. 188/11-9-2001 απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας αποφασίσθηκε η σύγκληση έκτακτης Γενικής Συνέλευσης στις 26-9-2001 Η έκτακτη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Α.Ε. ΟΛΠ αποφάσισε την εισαγωγή στην Κύρια Αγορά του Χ.Α.Α. των μετοχών της εταιρείας, ως ανωτέρω.

Β. Όσον αφορά τις βεβαιωθείσες οφειλές σε βάρος του Οργανισμού Λιμένος Πειραιά Α.Ε. (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) σας γνωρίζουμε ότι αυτές αναλύονται στο συνημμένο πίνακα χρεών από την Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Πειραιά στις 10-9-01. Από το εν λόγω πίνακα προκύπτει ότι η μεγαλύτερη οφειλή του προαναφερομένου Οργανισμού προέρχεται από φόρο εισοδήματος Ν. Προσώπων. Ειδικότερα για βεβαιωμένο φόρο εισοδήματος τρέχοντος έτους δρχ. 2.191.292.877 καταβλήθηκε το ποσό των δρχ. 1.753.000.000, το δε υπόλοιπο δρχ. 438.000.000 δεν έληξε ακόμη.

Ο Υπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

5. Στην με αριθμό 1239/5-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1968/17-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1239/5-9-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Γαρουφαλιάς, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στις 7-9-01 ψηφίσθηκε στις Βρυξέλες, στα πλαίσια της αρμόδιας Διαχειριστικής Επιτροπής, ο σχετικός κανονισμός με τον οποίο καθορίστηκε το προσωρινό ύψος της συνυπευθυνότητας για την περίοδο 2001/2002 βάσει των στοιχείων έκτασης και εκτιμώμενης παραγωγής που έδωσαν τα Κ-Μ.

Για τη χώρα μας η εκτιμώμενη παραγωγή ανέρχεται σε 1.095.840 τόνους. Βάσει αυτής το ύψος της προσωρινής συνυπευθυνότητας ανέρχεται σε 44,221 euro/100Kg ή 151 δραχμές

περίπου και η προσωρινή ελάχιστη τιμή σε 56,769 euro/100 Kg ή 193,440 δρχ/Kg.

Όπως είναι γνωστό οι εκ/στικές επιχειρήσεις υποχρεούνται να καταβάλουν στους παραγωγούς τουλάχιστον την ελάχιστη τιμή όπως αυτή προκύπτει μετά την αφαίρεση της συνυπευθυνότητας από τη θεσμική τιμή των 100,99 Euro/100 Kg.

Εναπόκειται δε στους ίδιους τους παραγωγούς να επιλέξουν την επιχείρηση στην οποία κρίνουν ότι είναι συμφερότερο για αυτούς να πουλήσουν το προϊόν τους, διαδικασία στην οποία δεν μπορεί να παρέμβει το Υπουργείο Γεωργίας.

Σημειώνεται ότι η κύρια αρμοδιότητα των Υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας είναι να προβαίνουν στους απαραίτητους ελέγχους για τη διασφάλιση των Κοινοτικών ενισχύσεων και της απόδοσής τους στους δικαιούχους παραγωγούς.

Μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών που προβλέπουν οι νόμοι 2637/98 και 2732/99, για την πλήρη λειτουργία του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., ως Οργανισμού Ελέγχου και Πληρωμών των Κοινοτικών Ενισχύσεων, το έργο των ελέγχων του Οργανισμού Βάμβακος ανατέθηκε στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., από τις 12 Ιουνίου 2001.

Οι έλεγχοι για την παράδοση και την εκκόκκιση του προϊόντος θα εκτελούνται στο εξής από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., με πλήρη μηχανογράφηση του συστήματός τους.

Ο Υφυπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ»

6. Στην με αριθμό 1256/5-9-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 517/12-10-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την 1256/5-9-2001 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για την κατάταξη σε οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2839/2000 έχουν υποβληθεί στο ΥΠ.ΠΟ. από ενδιαφερόμενους διαφόρων ειδικοτήτων, που θεωρούν οι ίδιοι ότι εμπíπτουν στις ρυθμίσεις αυτές, τρεις χιλιάδες πεντακόσιες μία (3.5012) αιτήσεις.

Με το ν. 2947/2001 συστάθηκαν στο ΥΠ.ΠΟ. τρεις χιλιάδες επτακόσιες πέντε (3.705) θέσεις μονίμου προσωπικού διαφόρων ειδικοτήτων, των οποίων βεβαίως θα ζητηθεί η πλήρωση, κατ' εφαρμογή των κείμενων διατάξεων (ν. 2190/94 κ.λπ.).

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

7. Στην με αριθμό 1322/7.9.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23134/12.10.01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1322/7.9.01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Μπέζας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 221/74 περί παραχωρήσεων κοινόχρηστων εκτάσεων, την όλη διαχείριση του θέματος της παραχώρησης έχει το Υπουργείο Γεωργίας στο οποίο ανήκουν οι εκτάσεις αυτές. Ο Υπουργός Ανάπτυξης συμμετέχει στην εξέταση κάθε θέματος και συνυπογράφει την προβλεπόμενη για την παραχώρηση κοινή απόφαση εξετάζοντας το θέμα από πλευράς δυνατότητας λειτουργίας των μονάδων στα παραχωρούμενα γήπεδα και εφόσον προηγουμένως έχουν εξασφαλιστεί από το Υπουργείο Γεωργίας οι σύμφωνες γνώμες των αρμοδίων Νομαρχιακών Υπηρεσιών.

2. Ειδικά για την παραχώρηση στον κ. Τσιάλο Ευθύμιο, κοινόχρηστης έκτασης 85938 Μ2 από το 2528 τεμάχιο αγροκτήματος Μύλοι Σμέρτου Ν. Θεσπρωτίας, το Υπουργείο Ανάπτυξης ενέκρινε την παραχώρηση για τη δημιουργία μονάδας παραγωγής προϊόντων από πρώτες ύλες λατομείου, σύμφωνα με την υποβληθείσα οικονομοτεχνική μελέτη. Στην κοινή απόφαση παραχώρησης των Υπουργών Ανάπτυξης και Γεωργίας με αριθ. 1564/3.8.01, έχει αναγραφεί ρητά ότι στην έκταση που παραχωρείται «δεν μπορεί να εγκατασταθεί και λειτουργήσει η μονάδα αβεστοποίησης».

Παρά το γεγονός ότι όλες οι αρμόδιες Νομαρχιακές Υπηρεσίες συμφωνούσαν για την παραχώρηση της έκτασης σύμφωνα με το αίτημα του ενδιαφερομένου για την δημιουργία και ασβεστοποιείου, αυτό εξαιρέθηκε λόγω των διαμαρτυριών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

3. Η επένδυση κρίθηκε σημαντική. Δεν υφίσταται παρόμοια μονάδα στην περιοχή και επί πλέον θα γίνεται εκμετάλλευση προϊόντων δημοσίου λατομείου αδρανών υλικών, πράγμα που σημαίνει ότι η περιοχή δεν είναι μόνο κτηνοτροφική.

4. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 221/74 για την παραχώρηση κοινοχρήστων εκτάσεων προς ίδρυση ή επέκταση βιομηχανιών ή βιοτεχνιών, απαιτείται υποβολή οικονομοτεχνικής μελέτης, πράγμα που έχει γίνει και στην συγκεκριμένη παραχώρηση.

5. Οι εκτάσεις αυτές, δεν παραχωρούνται δωρεάν, αλλά σύμφωνα με τις διατάξεις του πιο πάνω Ν.Δ., καταβάλλεται τίμημα το οποίο καθορίζεται από την Επιτροπή Απαλλοτριώσεων του Νομού στην οποία μετέχει και ο αρμόδιος Οικονομικός Έφορος. Όταν το τίμημα καταβληθεί υπέρ του Δημοσίου, διότι πρόκειται για δημόσια εποικιστική έκταση, τότε μεθίσταται η κυριότητα και μπορεί να αρχίσει η υλοποίηση του σκοπού της παραχώρησης.

Τα παραπάνω αναγράφονται ρητά στην 1564/3.801 κοινή απόφαση παραχώρησης.

Ο Υφυπουργός
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Περιορισμοί στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων με πρόσωπα που δραστηριοποιούνται ή συμμετέχουν σε επιχειρήσεις μέσων ενημέρωσης και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας για τις θαλάσσιες μεταφορές».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας για τις θαλάσσιες μεταφορές» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας για τις θαλάσσιες μεταφορές

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας για τις θαλάσσιες μεταφορές, που υπογράφηκε στο Ζάγκρεμπ στις 23 Μαΐου 2001, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ
ΚΡΟΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Κροατίας (που στη συνέχεια θα αναφέρονται ως Συμβαλλόμενα Μέρη),

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να αναπτύξουν τη συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών και με σκοπό να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της διεθνούς ναυτιλίας με βάση τις αρχές της ελευθερίας της εμπορικής ναυτιλίας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τις βασικές αρχές, που τίθενται από το Διεθνές Δίκαιο και ειδικότερα από τις Διεθνείς Ναυτιλιακές Συμβάσεις στις οποίες τα δύο Μέρη είναι μέλη,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ τη σύναψη της παρούσας Συμφωνίας:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς αυτής της Συμφωνίας:

(1) Ο όρος «πλοίο του Συμβαλλόμενου Μέρους» θα σημαίνει οποιοδήποτε πλοίο νηολογημένο στα νηολόγια αυτού του Συμβαλλόμενου Μέρους και που φέρει την σημαία του.

Εν τούτοις, ο όρος αυτός δεν θα περιλαμβάνει:

(α) τα πολεμικά πλοία και τα βοηθητικά πλοία του Πολεμικού Ναυτικού,

(β) τα πλοία που εκτελούν αποκλειστικά διοικητική ή κρατική υπηρεσία,

(γ) τα πλοία επιστημονικής έρευνας,

(δ) τα αλιευτικά πλοία.

(2) Ο όρος «μέλος του πληρώματος» θα σημαίνει τον πλοίαρχο και κάθε άλλο πρόσωπο, που εκτελεί επί του πλοίου καθήκοντα και υπηρεσίες που συνδέονται με τη λειτουργία του και που περιλαμβάνεται στην κατάσταση πληρώματος.

(3) Ο όρος «ακτοπλοία» θα σημαίνει μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών μεταξύ των λιμένων του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους. Ο όρος «ακτοπλοία» περιλαμβάνει κάθε μεταφορά εμπορευμάτων τα οποία, αν και συνοδεύονται από φορτωτική συνεχείας και ανεξαρτήτως της προελεύσεως ή του προορισμού τους, μεταφορτώνονται άμεσα ή έμμεσα στα λιμάνια ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη για να μεταφερθούν σε άλλο λιμάνι του ίδιου Συμβαλλόμενου Μέρους. Οι ίδιες διατάξεις θα εφαρμόζονται και προκειμένου για μεταφορές επιβατών έστω και αν είναι εφοδιασμένοι με εισιτήρια συνεχείας.

(4) Ο όρος «διεθνής θαλάσσια μεταφορά» θα σημαίνει κάθε μεταφορά με πλοίο, εκτός της περίπτωσης που το πλοίο δραστηριοποιείται αποκλειστικά μεταξύ περιοχών που βρίσκονται στην επικράτεια ενός Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 2

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα βασίζουν την ανάπτυξη των ναυτιλιακών τους σχέσεων στις αρχές του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού και της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας και θα απέχουν από κάθε ενέργεια, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές και το εμπόριο. Η αρχή της μη διακρίσεως θα εφαρμόζεται στις εμπορικές δραστηριότητες των φυσικών ή νομικών προσώπων που εκμεταλλεύονται πλοία που φέρουν σημαία του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 3

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συνεχίσουν, εντός των περιορισμών της σχετικής νομοθεσίας τους, τις προσπάθειές τους για τη διατήρηση και ανάπτυξη μόνιμης συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των χωρών τους. Συγκεκριμένα τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν να συνδιασκέπτονται και να ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ των αρμόδιων για τις ναυτιλιακές υποθέσεις αρχών των χωρών τους.

Άρθρο 4

1. Ο όρος «αρμόδια αρχή» θα σημαίνει:
- για την Ελληνική Δημοκρατία, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας·
- για τη Δημοκρατία της Κροατίας, το Υπουργείο Ναυτιλιακών Υποθέσεων, Μεταφορών και Επικοινωνιών.
2. Σε περίπτωση οποιωνδήποτε αλλαγών των ονομάτων των αρμόδιων αρχών, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα προβαίνουν στην αναγκαία γνωστοποίηση μέσω της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 5

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν να παρέχουν μεταξύ τους, μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους, τεχνική βοήθεια για την ανάπτυξη των θαλάσσιων μεταφορών. Γι' αυτόν το σκοπό τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα προωθούν και θα ενθαρρύνουν την ανάπτυξη των επαφών και της συνεργασίας μεταξύ των επιχειρήσεων και των οργανισμών που ασχολούνται ή έχουν σχέση με τη ναυτιλία.

Άρθρο 6

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν να ακολουθούν στις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές τις αρχές του ελεύθερου και

θεμιτού ανταγωνισμού και ειδικότερα θα:

(α) εξασφαλίζουν την ανεμπόδιστη πρόσβαση των πλοίων των Συμβαλλόμενων Μερών στις θαλάσσιες μεταφορές εμπορευμάτων και επιβατών μεταξύ των λιμένων των Συμβαλλόμενων Μερών, καθώς επίσης και μεταξύ των λιμένων τους και εκείνων τρίτων χωρών·

(β) εξασφαλίζουν ότι τα πλοία τους θα είναι ελεύθερα να παρέχουν διεθνείς θαλάσσιες υπηρεσίες σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Μερών·

(γ) συνεργάζονται στην εξάλειψη των εμποδίων τα οποία θα μπορούσαν να παρακωλύσουν την ανάπτυξη του θαλάσσιου εμπορίου μεταξύ των λιμανιών των Συμβαλλόμενων Μερών·

(δ) απέχουν από μέτρα που μπορεί να παρακωλύουν τη συμμετοχή των πλοίων των Συμβαλλόμενων Μερών στο θαλάσσιο εμπόριο μεταξύ των λιμανιών των Συμβαλλόμενων Μερών και των λιμανιών τρίτων χωρών·

(ε) καταργήσουν οποιουδήποτε μονομερείς περιορισμούς που σχετίζονται με τη διεθνή θαλάσσια μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών και που επιφυλάσσονται εν όλω ή εν μέρει για τα πλοία των Συμβαλλόμενων Μερών·

(στ) καταργήσουν οποιεσδήποτε ρυθμίσεις κατανομής φορτίων, στην περίπτωση που τέτοιες ρυθμίσεις έχουν περιληφθεί στις ήδη ισχύουσες διμερείς ρυθμίσεις των Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού δεν θα επηρεάζουν το δικαίωμα των πλοίων τρίτων χωρών να συμμετέχουν στο θαλάσσιο εμπόριο μεταξύ των λιμανιών των Συμβαλλόμενων Μερών.

3. Οι ρυθμίσεις του παρόντος Άρθρου δεν θα εμποδίζουν τα Συμβαλλόμενα Μέρη να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση της ελεύθερης συμμετοχής των εμπορικών τους στόλων στο διεθνές εμπόριο, στα πλαίσια του εμπορικού ανταγωνισμού.

Άρθρο 7

Τα πλοία του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους, όταν προσεγγίζουν σε λιμάνι του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους για εκφόρτωση μέρους του φορτίου τους, μπορούν, συμμορφωνόμενα προς τους νόμους και τους κανονισμούς εκείνου του Συμβαλλόμενου Μέρους, να διατηρούν επ' αυτών το μέρος του φορτίου τους που προορίζεται για άλλο λιμάνι, είτε της ίδιας είτε άλλης χώρας ή να το μεταφορτώνουν σε άλλο πλοίο, χωρίς να καταβάλλουν οποιαδήποτε άλλα επιπλέον τέλη, εκτός από εκείνα που επιβάλλονται, σε παρόμοια περίπτωση, από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος στα πλοία αυτού. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα πλοία καθενός από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να προσεγγίζουν σε ένα ή και περισσότερα λιμάνια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους για φόρτωση ολόκληρου ή μέρους του φορτίου τους που προορίζεται για ξένα λιμάνια, χωρίς να καταβάλλουν άλλα τέλη εκτός από εκείνα που επιβάλλονται σε παρόμοιες περιπτώσεις από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος στα πλοία αυτού.

Άρθρο 8

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει στα πλοία του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους την ίδια μεταχείριση την οποία παρέχει στα δικά του πλοία που απασχολούνται σε διεθνείς πλόες, σε ό,τι αφορά την ελεύθερη είσοδο στα λιμάνια, τη διάθεση των προβλητών και την πλήρη χρήση των λιμενικών ευκολιών τους, τη φόρτωση και εκφόρτωση φορτίων, τη μεταφόρτωση, την επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών, την πληρωμή οποιωνδήποτε τελών και φόρων, τη χρήση των υπηρεσιών που παρέχονται στη ναυτιλία και την άσκηση συνήθων εμπορικών πράξεων.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού:

(α) δεν θα εφαρμόζονται σε λιμάνια που δεν είναι ανοιχτά στη διεθνή κυκλοφορία·

(β) δεν θα εφαρμόζονται σε δραστηριότητες που επιφυλάσσονται από κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος για τα πλοία που φέρουν τη σημαία του ή για τις δικές του επιχειρήσεις και οργανισμούς, και που περιλαμβάνουν ειδικότερα την ακτοπλοία, τη θαλάσσια αλιεία, την πλοήγηση, τη ρυμούλκηση, την ναυαγία-ρεση και την επιθαλάσσια αρωγή·

(γ) δεν θα υποχρεώνουν το ένα Συμβαλλόμενο Μέρος να επεκτείνει στα πλοία του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους εξαίρεση από απαιτήσεις για υποχρεωτική πλοήγηση, που παρέχεται στα δικά του πλοία·

(δ) δεν θα εφαρμόζονται στη μετανάστευση και στη μεταφορά μέταλλων.

Άρθρο 9

1. Υπό την επιφύλαξη ότι από οποιοδήποτε Άρθρο αυτής της Συμφωνίας δεν προβλέπεται διαφορετικά, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα παρέχουν μεταξύ τους μεταχείριση ίδια προς αυτήν του μάλλον ευνοουμένου κράτους σε όλα τα άλλα θέματα που σχετίζονται με την εμπορική ναυτιλία.

2. Η παράγραφος 1 του Άρθρου αυτού δεν θα εφαρμόζεται σε πλεονεκτήματα που απορρέουν από τη συμμετοχή κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους σε Συμφωνία Οικονομικής Ολοκλήρωσης οποιασδήποτε μορφής.

Άρθρο 10

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα υιοθετούν, εντός των ορίων της νομοθεσίας τους και των κανονισμών λιμένος, καθώς επίσης και των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο, όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διευκόλυνση και επίσπευση της ναυτιλιακής κίνησης, για την αποφυγή των μη αναγκαίων καθυστερήσεων των πλοίων και για την επίσπευση και απλούστευση, κατά το δυνατόν, της διεξαγωγής των τελωνειακών, υγειονομικών, αστυνομικών και λιμενικών διατυπώσεων, καθώς και λοιπών διατυπώσεων που εφαρμόζονται στα λιμάνια.

Άρθρο 11

1. Τα έγγραφα που αποδεικνύουν την εθνικότητα των πλοίων, καθώς και όλα τα άλλα ναυτιλιακά έγγραφα που εκδίδονται ή αναγνωρίζονται από το ένα Συμβαλλόμενο Μέρος, θα αναγνωρίζονται από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος. Όσον αφορά τον τομέα της ασφάλειας ναυσιπλοΐας, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αναγνωρίζουν τα σχετικά πιστοποιητικά των πλοίων τους που εφοδιάζονται από αυτά σύμφωνα με τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις.

2. Τα πλοία των Συμβαλλόμενων Μερών, που είναι εφοδιασμένα με Πιστοποιητικά Καταμέτρησης Χωρητικότητας, δεν θα υπόκεινται σε ανακαταμέτρηση στα λιμάνια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και οι αριθμοί που σημειώνονται στο πιστοποιητικό θα λαμβάνονται ως βάση για τον υπολογισμό των κάθε είδους ή φύσεως λιμενικών τελών, υπό την προϋπόθεση ότι τα πιστοποιητικά που αναφέρθηκαν παραπάνω έχουν εκδοθεί σύμφωνα με την ισχύουσα Διεθνή Σύμβαση Καταμέτρησης Χωρητικότητας του 1969.

3. Τα πιστοποιητικά καταμετρήσεως των σκαφών κάτω των 24 μέτρων, που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, θα αναγνωρίζονται αμοιβαία.

4. Για τα φιλικά προς το περιβάλλον δεξαμενόπλοια με δεξαμενές διαχωρισμένου έρματος ή διπλά τοιχώματα, τα λιμενικά τέλη και τα τέλη πλοήγησης θα μειώνονται:

(α) με την αφαίρεση της χωρητικότητας των δεξαμενών διαχωρισμένου έρματος ή των διπλών τοιχωμάτων από την ολική χωρητικότητα του πλοίου σύμφωνα με την [Α 747(18)] Απόφαση του Ι.Μ.Ο., ή

(β) με τον υπολογισμό εκπτώσεως κατ' αναλογία του ποσοστού που αντιπροσωπεύει η χωρητικότητα των δεξαμενών διαχωρισμένου έρματος ή των διπλών τοιχωμάτων στην ολική χωρητικότητα του πλοίου.

5. Εκτός από την αναγκαστική πώληση λόγω δικαστικής απόφασης, το πλοίο ενός Συμβαλλόμενου Μέρους δεν μπορεί να εγγραφεί στο νηολόγιο του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, χωρίς την προσκόμιση πιστοποιητικού, που έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του Μέρους από το οποίο το πλοίο προέρχεται, με το οποίο θα βεβαιώνεται ότι το πλοίο έχει διαγραφεί από το νηολόγιο του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 12

1. Το ένα Συμβαλλόμενο Μέρος θα αναγνωρίζει τα αποδεικτικά ταυτότητας που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους για μέλη του πληρώματος που είναι υπήκοοι του Μέρους αυτού και θα παρέχει στους κατόχους αυτών των αποδεικτικών ταυτότητας τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 13 και 14 της Συμφωνίας αυτής, υπό τους όρους που αναφέρονται λεπτομερώς σ' αυτά.

Τα εν λόγω αποδεικτικά ταυτότητας είναι:

- στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:
- το Ελληνικό Ναυτικό Φυλλάδιο ή το Ελληνικό διαβατήριο,
- στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Κροατίας:
- το Κροατικό Ναυτικό Φυλλάδιο ή το Κροατικό διαβατήριο.

2. Οι διατάξεις των Άρθρων 13 και 14 αυτής της Συμφωνίας θα εφαρμόζονται, κατά το δυνατόν, σε κάθε μέλος πληρώματος που δεν είναι υπήκοος των Συμβαλλόμενων Μερών αλλά κατέχει ένα αποδεικτικό ταυτότητας που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις.

Άρθρο 13

1. Μέλη πληρώματος των πλοίων των Συμβαλλόμενων Μερών, κάτοχοι των αποδεικτικών ταυτότητας που αναφέρονται στο άρθρο 12 αυτής της Συμφωνίας, επιτρέπεται να παραμένουν με προσωρινή άδεια εξόδου στην ξηρά χωρίς προξενική θεώρηση (visa) κατά τη διάρκεια της παραμονής των πλοίων στα λιμάνια των Συμβαλλόμενων Μερών, υπό την προϋπόθεση ότι οι πλοίαρχοι υποβάλλουν στις αρμόδιες αρχές κατάσταση πληρώματος σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν στο σχετικό λιμάνι.

2. Κατά την αποβίβαση και επιστροφή στα πλοία, τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του Άρθρου υπόκεινται σε έλεγχο εισόδου και εξόδου, καθώς και σε τελωνειακό έλεγχο που ισχύουν στο σχετικό λιμάνι.

Άρθρο 14

Οι κάτοχοι των αποδεικτικών ταυτότητας ναυτικού, που προσδιορίζονται στο Άρθρο 12 αυτής της Συμφωνίας, επιτρέπεται να εισέρχονται ή να εξέρχονται από την επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ως επιβάτες οποιουδήποτε μεταφορικού μέσου, με σκοπό να συναντήσουν το πλοίο τους ή να μετακινηθούν σε άλλο πλοίο, να διέρχονται ΤΡΑΝΖΙΤ στην περίπτωση που πηγαίνουν να συναντήσουν το πλοίο τους σε άλλη χώρα, να επαναπατρίζονται, σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης ή για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, που θα γίνεται αποδεκτός από τις Αρχές αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 15

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 12 έως 14 της Συμφωνίας αυτής, οι εθνικοί κανονισμοί των Συμβαλλόμενων Μερών οι σχετικοί με την είσοδο, παραμονή και αναχώρηση αλλοδαπών παραμένουν σε πλήρη ισχύ στις επικράτειες των Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη διατηρούν το δικαίωμα να αρνηθούν την είσοδο και / ή την παραμονή στην επικράτειά τους σε ναυτικούς τους οποίους θεωρούν ανεπιθύμητους.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 13 και 14 αυτής της Συμφωνίας θα εφαρμόζονται επίσης και σε πρόσωπα επί πλοίων των Συμβαλλόμενων Μερών τα οποία δεν είναι ούτε μέλη πληρώματος ούτε περιλαμβάνονται στην κατάσταση πληρώματος, πλην

όμως απασχολούνται με την εκτέλεση καθηκόντων σχετιζόμενων με την υπηρεσία ή τη λειτουργία του πλοίου κατά τη διάρκεια του πλου και περιλαμβάνονται σε ειδική κατάσταση.

Άρθρο 16

Πλοιοκτήτες εκάστου Συμβαλλόμενου Μέρους μπορούν να απασχολούν στα πλοία τους που φέρουν τη σημαία των Συμβαλλόμενων Μερών, ναυτικούς υπηκόους του ετέρου Συμβαλλόμενου Μέρους σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία της χώρας τη σημαία της οποίας φέρει.

Άρθρο 17

1. Αν μέλος πληρώματος πλοίου ενός Συμβαλλόμενου Μέρους διαπράξει αδίκημα στο πλοίο ενώ το πλοίο βρίσκεται στα εσωτερικά ύδατα ή την αιγιαλίτιδα ζώνη του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 27 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας του Ο.Η.Ε.(1982).

2. Κατά την άσκηση της ποινικής, αστικής και πειθαρχικής δικαιοδοσίας του, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή της κρατήσεως των πλοίων του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους. Εάν αυτή η κράτηση είναι απολύτως απαραίτητη, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα περιορίσουν αυτή στο ελάχιστο ή θα επιτρέψουν τον απόπλου του πλοίου με την υποβολή εγγυήσεων.

Άρθρο 18

Οι δικαστικές και/ή οι διοικητικές αρχές καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν θα επιλαμβάνονται της εκδίκασης οποιωνδήποτε αστικών διαφορών ή άλλων μέτρων, που προβλέπονται και έχουν σχέση με τη σύμβαση εργασίας μέλους πληρώματος του πλοίου του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, παρά μόνον εάν κάτι τέτοιο τους ζητηθεί από την αρμόδια Διπλωματική ή Προξενική Αντιπροσωπεία του τελευταίου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 19

1. Εάν πλοίο ενός από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη ναυαγήσει, προσαρπάξει, εξωκείλει ή πάθει οποιονδήποτε άλλο ατύχημα στα εσωτερικά ύδατα ή την αιγιαλίτιδα ζώνη του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, το πλοίο και το φορτίο θα απολαμβάνουν στην επικράτεια του τελευταίου Συμβαλλόμενου Μέρους την ίδια μεταχείριση, που παρέχεται στα εθνικά πλοία και φορτία.

2. Στο πλοίο, πλήρωμα, επιβάτες και το φορτίο θα παρέχεται σε οποιονδήποτε χρόνο βοήθεια και αρωγή σε ίδια έκταση με αυτή που παρέχεται στην περίπτωση εθνικού πλοίου.

3. Το φορτίο και τα είδη, που έχουν εκφορτωθεί ή διασωθεί από το πλοίο, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού, δεν θα υπόκεινται σε οποιονδήποτε είδους τελωνειακούς δασμούς, με την προϋπόθεση ότι δεν θα παραδοθούν για χρήση ή κατανάλωση μέσα στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

4. Το πλοίο, που εξώκειλε ή ναυάγησε, καθώς επίσης και όλα τα μέρη ή υπολείμματα ή εξαρτήματα και όλες οι συσκευές εξοπλισμού, εφόδια και εμπορεύματα τα οποία διασώθηκαν μαζί με εκείνα τα οποία ρίχτηκαν στη θάλασσα από τέτοια πλοία ή από πλοία που βρίσκονται σε κίνδυνο ή το προϊόν της πώλησής τους, εάν πουλήθηκαν, καθώς επίσης και όλα τα έγγραφα που βρέθηκαν στο πλοίο που εξώκειλε ή ναυάγησε ή που ανήκαν σ' αυτό, θα παραδίδονται στον πλοιοκτήτη ή τους αντιπροσώπους του, όταν ζητηθούν από αυτούς, μετά την ολοκλήρωση της κατάλληλης διερεύνησης του ατυχήματος.

5. Οι διατάξεις του Άρθρου αυτού δεν θίγουν καθόλου το δικαίωμα ενός Συμβαλλόμενου Μέρους ή εκείνων που έχουν εξουσιοδοτηθεί από αυτό το Συμβαλλόμενο Μέρος να απαιτήσει από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος ή από εκείνους που έχουν εξουσιοδοτηθεί από αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος,

αποζημίωση για οποιοσδήποτε ενέργειες που έγιναν για τη διάσωση του πλοίου ή οποιαδήποτε βοήθεια που παρασχέθηκε στο πλοίο, στο πλήρωμά του, στους επιβάτες και στο φορτίο του.

Άρθρο 20

Οι διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας δεν επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Συμβαλλόμενων Μερών, τα οποία προκύπτουν από τις εν ισχύ Διεθνείς Συμβάσεις, τις σχετικές με ναυτιλιακά θέματα.

Άρθρο 21

Οι οποιοσδήποτε διαφορές, που αναφέρονται στην ερμηνεία ή εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής, θα διευθετούνται με διαπραγματεύσεις που θα συμφωνούνται δια της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 22

1. Η Συμφωνία αυτή συνάπτεται για απεριόριστο χρονικό διάστημα.
2. Η Συμφωνία αυτή θα τεθεί σε ισχύ την τριακοστή ημέρα

από την ημερομηνία της τελευταίας γνωστοποίησης κατά την οποία τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιούν το ένα στο άλλο την ολοκλήρωση των αντίστοιχων εσωτερικών τους απαιτήσεων για τη θέση σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να καταγγείλει εγγράφως αυτή τη Συμφωνία δια της διπλωματικής οδού. Αυτή η καταγγελία θα τεθεί σε ισχύ δώδεκα μήνες από την ημερομηνία λήψης της από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι παρακάτω δεόντως εξουσιοδοτημένοι υπέγραψαν την παρούσα Συμφωνία.

Έγινε στο Ζάγκρεμπ, την 23η Μαΐου 2001, σε δύο πρωτότυπα καθένα στην ελληνική, κροατική και αγγλική γλώσσα, με όλα τα κείμενα να είναι εξίσου αυθεντικά.

Σε περίπτωση αμφισβήτησης στην ερμηνεία, το αγγλικό κείμενο θα υπερισχύσει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

(υπογραφή)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΚΡΟΑΤΙΑΣ

(υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 22 παρ. 2 αυτής”.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ’ ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Υπουργείου Εξωτερικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας».

Έχει ψηφιστεί κατά πλειοψηφία στην επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης «Περιορισμοί στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων με πρόσωπα που δραστηριοποιούνται ή συμμετέχουν σε επιχειρήσεις μέσων ενημέρωσης και άλλες διατάξεις».

Για τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού ορίζεται:

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Σπύρος Στριφτάρης.

Από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Θα συζητηθούν απόψε την αρχή του νομοσχεδίου και στις δύο επόμενες συνεδριάσεις τα άρθρα του και τις τυχόν εμπρόθεσμες τροπολογίες.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Λεωνίδας Τζανής έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο η κατάθεση και ψήφιση του οποίου επιβάλλεται από το νέο αναθεωρημένο Σύνταγμα. Πρόκειται για νόμο εκτελεστικό του Συντάγματος που έχει ως βασικό του αντικείμενο τον προσδιορισμό ενός νεοεισαγόμενου συνταγματικού όρου, του όρου του βασικού μετόχου, πράγμα που εναπόκειται στη Βουλή με βάση τη διάταξη της παραγράφου 9 του άρθρου 14 του Συντάγματος.

Αυτή η έννοια του βασικού μετόχου, έννοια «κλειδί», που καλείται να προσδιορίσει ο κοινός νομοθέτης, ανέκυψε ως ανάγκη από τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και από τις κατά καιρούς διατυπούμενες απόψεις ότι πρέπει να προσδιοριστούν τα όρια που χωρίζουν τη λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης από την ιδιοκτησία επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο χώρο των δημοσίων συμβάσεων. Το ίδιο το Σύνταγμα απαιτεί τον προσδιορισμό αυτής της έννοιας του βασικού μετόχου, χωρίς να την προσεγγίζει εννοιολογικά, ώστε να συμπεράνουμε ότι ο προσδιορισμός πρέπει να γίνεται μόνο με ποσοτικά κριτήρια. Άλλωστε κάτι τέτοιο θα περιόριζε υπερβολικά τα όρια της δικαιοσύνης της Βουλής. Και ακριβώς επειδή αυτό δεν πρέπει να γίνεται, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προσδιορίζει την έννοια του βασικού μετόχου με συνδυασμό ποσοτικών και ποιοτικών κριτηρίων.

Η ενημέρωση ασφαλώς δεν είναι ένα εμπόρευμα, ώστε η λειτουργία της να διέπεται από τους συνήθεις νόμους της αγοράς. Τα ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ασκούν κατά παραχώρηση από το κράτος δημόσια υπηρεσία χρησιμοποιώντας το δημόσιο αγαθό των συχνотήτων. Το γεγονός ότι στη χώρα μας διαπιστώνεται η ανάγκη συνταγματικής ρύθμισης αυτού του θέματος δείχνει κάτι. Δείχνει αυτό που κατά καιρούς το σύνολο των πολιτικών κομμάτων διαπιστώνει ως πραγματικότητα, ότι δηλαδή ο προσδιορισμός με σαφή τρόπο των ορίων της επιχειρηματικής δράσης στο χώρο των δημοσίων συμβάσεων και των

ορίων της παράλληλης δραστηριοποίησης στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι ζήτημα εξόχως πολιτικό, η μη ρύθμιση του οποίου εγκυμονεί κινδύνους παρενεργειών στο χώρο της πολιτικής και οδηγεί στη νόθευση της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας, που θέλει το λαό πηγή όλων των εξουσιών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Η προστασία των δικαιωμάτων του πολίτη και γιατί όχι του ατόμου έναντι των ιδιωτικών φορέων εξουσίας είναι το ίδιο -και μάλιστα σήμερα είναι περισσότερο- επιβεβλημένη, όπως και έναντι του ασκούντος την κρατική εξουσία. Επιτρέψτε μου την προέκταση αυτού του προβληματισμού για τη σχέση Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και πολιτικής, γιατί ασφαλώς θα αδικήσουμε τη συζήτηση και τους εαυτούς μας εάν δεν δούμε τον δάκτυλο επί τον τύπο των ήλων, εάν δεν δούμε πού οδηγείται μελλοντικά η σχέση Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και πολιτικής και τελικά ποια είναι τα περιθώρια που αφήνονται στην πολιτική, ώστε να εκπληρώσει την αποστολή της απέναντι στο λαό και στην κοινωνία.

Ταυτόχρονα πρέπει να δούμε και ποιος είναι ο κίνδυνος για τον εθνικό μας πολιτισμό από τη μη τήρηση κανόνων δεοντολογίας στη λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Ας δούμε την πραγματικότητα καθαρά. Η άποψη που σήμερα καλλιεργείται έντεχνα είναι ότι η διαχείριση του δημόσιου βίου, δηλαδή όλου του χώρου λειτουργίας του πολιτεύματος, του χώρου όπου σχηματίζεται η πολιτική γνώμη και διαμορφώνεται η αποφασιστική βούληση της κοινωνίας, έχει καταστεί προνόμιο των μέσων ενημέρωσης και ότι οι πολιτικοί λειτουργούν υπό την ισχύ ενός συμπλέγματος συναλλαγής δημοσίων σχέσεων και εξυπηρέτησης συμφερόντων. Η άποψη αυτή καλλιεργείται μεθοδικά σε βάρος της πολιτικής.

Κάπως έτσι θα μπορούσαμε να ορίσουμε εννοιολογικά και τη διαπλοκή, στην οποία τόσα πολλά έχει κατά καιρούς επενδύσει -και εξακολουθεί να επενδύει- ιδιαίτερα η Αξιοματική Αντιπολίτευση, χωρίς όμως να πείθει το σοβαρό μέρος του ακροατηρίου της. Ας είμαστε ειλικρινείς. Το πρόβλημα είναι υπαρκτό και αν δεν ληφθούν μέτρα θεσμικά και κυρίως υλοποιητικά των οποίων πολιτικών, η μάχη της πολιτικής με τα μέσα ενημέρωσης θα χωθεί. Η άποψη ότι ζούμε σε καθεστώς τηλεκρατίας ή οικονομικής δημοκρατίας, θα βρίσκει ολοένα και περισσότερους οπαδούς. Και όπου σχετικοποιείται ή ενοχοποιείται η έννοια της πολιτικής δημοκρατίας εκεί φυτρώνει ο σπόρος του φασισμού ή της ακροδεξιότητας λογικής.

Η αλήθεια είναι ότι τα μέσα ενημέρωσης αποτελούν κοινωνικό φορέα πολιτικής διαχείρισης του δημόσιου χώρου. Η επέμβαση τους στη λειτουργία του πολιτεύματος με τη συνεχή εξέλιξη των ηλεκτρονικών μέσων είναι ισχυρότατη και γίνεται ασφυκτική για την πολιτική όταν επιτυγχάνεται συνδυασμός κατοχής μέσων ενημέρωσης και οικονομικής δύναμης, κάτι το οποίο γίνεται ιδιαίτερα δια του ελέγχου του δημοσίου χρήματος.

Η Δημοκρατία, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν νοείται παρά μόνο ως η πολιτική, δηλαδή ως η αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Στην πολιτική δημοκρατία αποκλειστικός θεσμός υλοποίησης της βούλησης του λαού και της αντιπροσωπευτικής του κρίσης είναι τα πολιτικά κόμματα. Ο σχηματισμός της πολιτικής άποψης και κρίσης, και τελικά της απόφασης του πολίτη-εκλογέα είναι -πρέπει να είναι- αντικείμενο του πολιτικού διαλόγου κομμάτων και πολιτικών.

Η υλοποίηση της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας απαιτεί ως αναγκαίο στοιχείο της γνησιότητάς της την ανάδειξη αντιπροσώπων του λαού που δεν επιβάλλονται από άλλα κέντρα, εξωθεσμικά επί του προκειμένου. Και εξωθεσμικά ή παραθεσμικά κέντρα είναι όλα τα μη πολιτικά κέντρα ισχύος και εξουσίας.

Η εξέλιξη, λοιπόν, αυτής της σχέσης πολιτικών και μέσων ενημέρωσης, διαπιστώνουμε ότι, προϊόντος του χρόνου οδηγεί σε ενίσχυση ενός από τους δύο ανταγωνιζόμενους πόλους εξουσίας, απ’ τους οποίους ο ένας είναι ο θεσμικός και ο άλλος ο εξωθεσμικός, και σε υποβάθμιση του θεσμικού. Το εξωθεσμικό ενδυναμώνεται σε βάρος του θεσμικού και αυτό είναι πολύ επικίνδυνο.

Ο δημοσιογράφος Ζαν-Μισέλ Μερκουρόλ, σε συνέντευξή του το 1992, αναφερόμενος στη σχέση των πολιτικών με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αναφέρει τα εξής: «Πρόκειται για μια ασταθή ισορροπία. Ο πολιτικός σήμερα μας χρειάζεται περισσότερο απ' όσο εμείς τον χρειαζόμαστε». Ο επίσης γνωστός δημοσιογράφος της γαλλικής τηλεόρασης Ζαν-Μαρί Καβαντά γράφει το 1991: «Πριν από δεκαπέντε χρόνια παρακαλούσαμε τους πολιτικούς να έρθουν στην τηλεόραση. Αυτήν την εβδομάδα μου τηλεφώνησαν τέσσερις υπουργοί».

Κλείνω, αγαπητοί συνάδελφοι, την εισαγωγή μου αυτή με ένα συμπέρασμα, που νομίζω ότι είναι κοινό όλων μας: η σχέση της πολιτικής ως του μοναδικού θεσμικά νομιμοποιούμενου φορέα για την υλοποίηση της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας με τα μέσα ενημέρωσης είναι σήμερα περισσότερο παρά ποτέ εξόχως ανταγωνιστική. Γι' αυτό και επιβάλλεται η συνταγματική και νομοθετική ενίσχυση της πολιτικής στη δύσκολη αυτή αναμέτρησή της.

Ας έρθουμε, όμως, στο αντικείμενο του νομοσχεδίου. Η ραδιοτηλεοπτική έκρηξη της δεκαετίας 1981-1990 μετέβαλε δραστικά τη ραδιοτηλεοπτική πραγματικότητα, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σχεδόν σ' ολόκληρη την Ευρώπη. Το μέχρι τότε κρατικό τηλεοπτικό μονοπώλιο, που έβρισκε έρεισμα στην ερμηνεία του άρθρου 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αλλά και στο ισχύον Κοινοτικό Δίκαιο, που δεχόταν ότι το κρατικό ραδιοτηλεοπτικό μονοπώλιο επιβαλλόταν για λόγους δημοσίου συμφέροντος, άρχισε σταδιακά να υποχωρεί. Το 1987, το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας και στη συνέχεια το Συνταγματικό Δικαστήριο της Ιταλίας αποδέχτηκαν το συνταγματικά συμβατό κρατικής και ιδιωτικής τηλεόρασης. Ακολούθησαν στη συνέχεια η Γαλλία και η χώρα μας.

Τη λειτουργία της κρατικής και ιδιωτικής τηλεόρασης τα ευρωπαϊκά κράτη επιχείρησαν να την ελέγξουν με τη σύσταση ανεξάρτητων αρχών. Αυτό έγινε και στην Ελλάδα με τη σύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, που προβλέπεται από το άρθρο 15 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Η ανάγκη περαιτέρω ρύθμισης και οριοθέτησης αυτής της σχέσης, που ολοένα και περισσότερο γίνεται ανταγωνιστική, κυριάρχησε κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την πρόσφατη Αναθεώρηση του Συντάγματος, τόσο στην Επιτροπή όσο και στην Ολομέλεια. Έτσι, οδηγηθήκαμε στην ψήφιση της ασυνήθιστα αναλυτικής και λεπτομερειακής διάταξης του άρθρου 14, παράγραφος 9 του Συντάγματος, το περιεχόμενο της οποίας σας θυμίζω αμέσως, σε ό,τι αφορά το αντικείμενο του σημερινού νομοσχεδίου.

Λέει, λοιπόν, το άρθρο 14, παράγραφος 9: «Απαγορεύεται ειδικότερα η συγκέντρωση του ελέγχου περισσότερων ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης της αυτής μορφής, όπως νόμος ορίζει. Η ιδιότητα του ιδιοκτήτη, του εταίρου, του βασικού μετόχου ή του διευθυντικού στελέχους επιχείρησης μέσων ενημέρωσης είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα, του εταίρου, του βασικού μετόχου ή του διευθυντικού στελέχους επιχείρησης που αναλαμβάνει έναντι του δημοσίου ή νομικού προσώπου του ευρύτερου δημόσιου τομέα την εκτέλεση έργων ή προμηθειών ή την παροχή υπηρεσιών. Η απαγόρευση του προηγούμενου εδαφίου καταλαμβάνει και κάθε είδους παρένθετα πρόσωπα, όπως συζύγους, συγγενείς, οικονομικά εξαρτημένα άτομα ή εταιρείες. Νόμος ορίζει τις ειδικότερες ρυθμίσεις, τις κυρώσεις ...» κλπ.

Κατ' αρχάς, λοιπόν, με το νομοσχέδιο αυτό επιχειρείται ο προσδιορισμός της έννοιας του βασικού μετόχου, έτσι ώστε να περιλαμβάνονται όσο το δυνατόν περισσότερες περιπτώσεις που οδηγούν στη δυνατότητα επηρεασμού των αποφάσεων και της τύχης μιας ανώνυμης εταιρείας, ανεξάρτητα από τον αριθμό των μετοχών που ο μέτοχος της διαθέτει, κατέχει ή ελέγχει. Θεωρείται όμως κατ' αρχήν ως βασικός μέτοχος όποιος κατέχει το 5% των μετοχών ή του συνολικού αριθμού των ψήφων.

Προβλέπεται επίσης από το νομοσχέδιο ότι, αν κάποιος, ακόμη και μη μέτοχος μιας ανώνυμης εταιρείας, ελέγχει ή ασκεί, αμέσως ή εμμέσως, ουσιώδη επιρροή στη λήψη των αποφάσεων, που λαμβάνονται από τα αρμόδια όργανα για τη διοί-

τηση και τη λειτουργία μιας επιχείρησης μέσων ενημέρωσης, και αυτός θεωρείται βασικός μέτοχος.

Το νομοσχέδιο καθορίζει με σαφή τρόπο την έννοια της δημόσιας σύμβασης. Δεν την περιορίζει μόνο στην ανάληψη έργων αλλά την επεκτείνει και στην παροχή υπηρεσιών.

Βασικοί μέτοχοι δεν θεωρούνται μόνο εκείνοι που ως φυσικά πρόσωπα εμπίπτουν στο κώλυμα του 5% ή σε οποιοδήποτε άλλο κώλυμα περιλαμβάνει το νομοσχέδιο, αλλά και τα συγγενικά τους πρόσωπα υπό την προϋπόθεση βεβαίως της οικονομικής εξάρτησης από το βασικό μέτοχο. Το νομοσχέδιο θέτει αυτήν την προϋπόθεση για να μην καταλήξουμε στην υιοθέτηση του θεσμού της οικογενειακής ευθύνης, ενός θεσμού που είναι ξεπερασμένος από τα σύγχρονα δίκαια όλου του κόσμου.

Από την απαγόρευση σύναψης δημοσίων συμβάσεων εξαιρούνται βέβαια οι συμβάσεις εκείνες που έχουν ως αντικείμενο το φυσικό αντικείμενο της επιχείρησης όπως είναι η μετάδοση διαφημιστικών μηνυμάτων ενός δημόσιου φορέα κλπ.

Θυμίζω ακόμη -και επισημαίνω- από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, εν τάχει διότι θα έχουμε τη δυνατότητα να αναφερθούμε στα άρθρα λεπτομερειακά, τον προσδιορισμό της έννοιας των επιχειρήσεων μέσων ενημέρωσης που γίνεται στο άρθρο 1, στις οποίες επιχειρήσεις μέσων ενημέρωσης υπάγονται και οι επιχειρήσεις παροχής μέσων του διαδικτύου υπηρεσιών οπτικοακουστικού περιεχομένου.

Το νομοσχέδιο επίσης, προβαίνει σε σαφή θα έλεγα διασταλτικό, ορισμό της έννοιας του δημόσιου τομέα, ώστε να υπάγονται σ' αυτόν όχι μόνο οι δημόσιες υπηρεσίες αλλά και οι ανεξάρτητες αρχές, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και το σύνολο των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου εφόσον η διοίκησή τους διορίζεται από το δημόσιο κλπ.

Ως βασικός μέτοχος ακόμη θεωρείται ιδίως -και αυτό σημαίνει ότι η απαρίθμηση είναι ενδεικτική- το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι κύριος αριθμός μετοχών που υπερβαίνει τον αριθμό μετοχών που ανήκει σε κάθε άλλον, όποιος κατέχει από το καταστατικό της εταιρείας ή κατόπιν εκχωρήσεως άλλου μετόχου την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου στη Γενική Συνέλευση θεωρείται και αυτός βασικός μέτοχος. Όποιος έχει το δικαίωμα από το νόμο ή από το καταστατικό της εταιρείας είτε κατόπιν εκχωρήσεως να διορίζει ή να ανακαλεί δύο τουλάχιστον μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή ένα μέλος εφόσον αυτός είναι Πρόεδρος ή διευθύνων σύμβουλος ή αντιπρόεδρος και αυτός υπάγεται στην έννοια του βασικού μετόχου.

Βασικός μέτοχος θεωρείται ακόμη ο κύριος ποσοστό επί του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου ή ο κάτοχος δικαιωμάτων ψήφου που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο μισό του μετοχικού κεφαλαίου.

Το νομοσχέδιο αγαπητοί συνάδελφοι προσπαθεί να συμπεριληφθούν και να υπαχθούν στην έννοια αυτή όσες περιπτώσεις είναι δυνατόν νομοτεχνικά να συλληφθούν και να υπαχθούν σ' αυτή. Έτσι υπάγονται στην έννοια αυτή και τα παρένθετα πρόσωπα, πρόσωπα δηλαδή που ενεργούν ως «αχυράνθρωποι» άλλων που κρύβονται πίσω απ' αυτούς.

Επίσης, προσδιορίζεται με σαφήνεια η αρμοδιότητα του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου για τη διαπίστωση της συνδρομής ή όχι αυτών των προϋποθέσεων, του ελέγχου δηλαδή της συνδρομής αυτών των προϋποθέσεων κάθε φορά που επιλαμβάνεται το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, το οποίο θα πρέπει να διεκπεραιώνει τη σχετική του αρμοδιότητα εντός συγκεκριμένων προθεσμιών.

Επισημαίνω ακόμη ως ενδιαφέρουσα την πρόβλεψη του άρθρου 4 του νομοσχεδίου ότι όποια δημόσια σύμβαση καταρτίζεται ή υπογράφεται χωρίς να έχει τηρηθεί η σχετική διαδικασία ή παρά την ύπαρξη και έκδοση απορριπτικής πράξης του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, από όποια αρχή του δημοσίου, είναι άκυρη κι αυτό σημαίνει ότι δεν δικαιούται ο αντισυμβαλλόμενος να εισπράξει το τίμημα που προέρχεται από τη σύμβαση αυτή.

Από τις υπόλοιπες διατάξεις του νομοσχεδίου τονίζω αγαπητοί συνάδελφοι τη ρύθμιση ορισμένων θεμάτων που αφορούν τη δικτύωση μεταξύ των ραδιοφωνικών σταθμών, ένα θέμα που

επιλύεται με την ταύτιση των σταθμών που λειτουργούν κατόπιν αδειας με εκείνους που λειτουργούν με νόμιμη παραχώρηση της αρχής μέχρι την έκδοση της άδειας. Επίσης, ως ενδιαφέρουσα υπενθυμίζω και χαρακτηρίζω τη διάταξη που προβλέπει την υποχρέωση των τηλεοπτικών σταθμών για μετάδοση δελτίου ειδήσεων στη νοηματική γλώσσα. Και τέλος και τη διάταξη του άρθρου 9 του νομοσχεδίου που δίνει τη δυνατότητα σε ραδιοσταθμούς που δεν καλύπτουν με τη μία τους συχνότητα το σύνολο της περιφέρειας για την οποία έχουν λάβει άδεια να αποκτήσουν και δεύτερη συχνότητα υπό τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνει το άρθρο και βεβαίως μετά από παραχώρηση σχετικής άδειας από το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο.

Κλείνοντας κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να απαντήσω και σε ορισμένα –δύο τρία ήταν αυτά– επιχειρήματα που επικαλέστηκε η Νέα Δημοκρατία κυρίως, για να δικαιολογήσει κατά τη συζήτηση στην επιτροπή την αρνητική της στάση απέναντι στο νομοσχέδιο.

Το πρώτο της επιχείρημα είναι το εξής: γιατί –ρωτά η Νέα Δημοκρατία και ορισμένοι από τους συναδέλφους– δεν υιοθετεί η Κυβέρνηση την πλήρη απαγόρευση της κατάρτισης δημοσίων συμβάσεων από φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατέχει έστω και μία μετοχή επιχείρησης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης;

Η απάντηση είναι απλή αγαπητοί συνάδελφοι. Αυτό ήδη προβλέπεται από το άρθρο 1 παράγραφος 11 του ν. 2328/95, χωρίς ωστόσο να μπορεί στην πράξη να επιβληθεί. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στο τραγελαφικό φαινόμενο –και επομένως στο μπλοκάρισμα– της ανάθεσης ενός δημοσίου έργου από επιχείρηση όπου με προβοκάτσια ή με μεθοδευση ανταγωνιστή, ο ανταγωνιστής θα προκαλούσε την απόκτηση μιας μετοχής από πρόσωπο που εμπίπτει στα ασυμβίβαστα και επομένως θα είχε τη δυνατότητα να εκτροχιάσει τη λειτουργία μιας επιχείρησης που θα λειτουργούσε ανταγωνιστικά προς αυτόν.

Το δεύτερο επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι δεν υπάρχουν στις ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου οι λεγόμενες υπεράκτιες εταιρείες και ότι δεν ισχύει γι' αυτές τις εταιρείες η υποχρέωση για την ονομαστικοποίηση των μετοχών.

Η απάντηση είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία οι μετοχές των επιχειρήσεων μέσων ενημέρωσης είναι ονομαστικές. Οι υπεράκτιες εταιρείες, εφόσον μετέχουν σε επιχειρήσεις μέσων ενημέρωσης, έχουν και αυτές την υποχρέωση, όπως και όσο οι λοιπές εταιρείες άλλης νομικής μορφής, να έχουν ονομαστικές μετοχές, πράγμα που ελέγχεται από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης.

Το τρίτο ερώτημα ή επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας είναι γιατί να μείνουμε στο 5% ως ποσοστό που καθορίζει το βασικό μέτοχο.

Η απάντηση, χωρίς να μπαίνουμε βέβαια στη λογική της κολοκυθιάς, είναι ότι αυτό το 5% συνδέεται από το νόμο 2190/20 με ορισμένα ειδικά δικαιώματα των μετόχων, όπως το δικαίωμα του να ελέγχει ο μέτοχος, ο κάτοχος του 5% τη νομιμότητα των πράξεων της διοίκησης της εταιρείας, με το δικαίωμα της υποβολής στο δικαστήριο αιτήματος για έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων του διοικητικού συμβουλίου κλπ.

Τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα τέταρτο επιχείρημα που επιστράτευσε η Νέα Δημοκρατία...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: ... είναι γιατί η συγγενική σχέση προς το βασικό μέτοχο να μην αποτελεί κώλυμα από μόνη της και να χρειάζεται το στοιχείο της οικονομικής εξάρτησης.

Απάντησα λίγο πριν ότι τα σύγχρονα δίκαια όλου του κόσμου δεν υιοθετούν το θεσμό της οικογενειακής ευθύνης και τούτο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το Σύνταγμα, όμως, αυτό λέει.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Το παραπέμπει στον κοινό νομοθέτη, όμως, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν μπορεί να αλλάξει το Σύνταγμα ο κοινός νομοθέτης.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Παραπέμπει στον κοινό νομοθέτη τον ορισμό των συνθηκών και των προϋποθέσεων υπό τις οποίες και τα συγγενικά πρόσωπα ταυτίζονται με το βασικό μέτοχο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο επιχειρεί να ορθώσει τείχη ανάμεσα στην επιχειρηματική δραστηριότητα και στην παράλληλη δραστηριοποίηση στο χώρο των μέσων ενημέρωσης. Αν είναι απλά δύσκολος ο πλήρης από νομοτεχνικής πλευράς ορισμός της έννοιας του βασικού μετόχου είναι ασύγκριτα δυσκολότερη η εν τη πράξει και επί της ουσίας αποφυγή της επιβολής αυτών των κέντρων επί της πολιτικής.

Επιτρέψτε μου να υποστηρίξω –και να τελειώσω με αυτό– ότι από την εξέλιξη του περιεχομένου αυτής της σχέσης εξαρτάται άμεσα και το περιεχόμενο της έννοιας της δημοκρατίας του μέλλοντος. Το φαινόμενο Μπερλουσκόνι είναι διδακτικό. Η ανάγνωση του ελέγχου των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και της θεσμοθέτησης κανονιστικών ρυθμίσεων είναι αδήριτη. Είναι αναπόφευκτο τα πολιτικά κόμματα, αν θέλουν να διασώσουν τους εαυτούς τους και τους ρόλους τους αλλά και το πολίτευμα, να καταφέρουν να συνεννοηθούν στον τομέα αυτό μεταξύ τους. Το πρόβλημα δεν είναι εντός των τειχών της πολιτικής, είναι έξω από τα τείχη της πολιτικής, ο' εκείνους που θέλουν με κάθε τρόπο να εκπορθήσουν το ζωτικό της χώρο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο μπορεί να μην είναι μεγάλο, μπορεί να μην έχει πολλά άρθρα, αλλά έχει βασικά ένα θέμα το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουμε, το βασικό μέτοχο. Νομίζω όμως ότι είναι ουσιαστικό για την περαιτέρω πορεία της σύγχρονης δημοκρατίας και κοινωνίας και κυρίως το θέμα που αφορά τη διαπλοκή και τη διαφθορά η οποία επικρατεί σήμερα στον τόπο μας.

Το νομοσχέδιο αυτό, εφόσον ψηφιστεί, θα είναι ένας από τους εκτελεστικούς νόμους που προβλέπει το Σύνταγμα και ειδικότερα το άρθρο 14 παράγραφος 9.

Πρέπει να θυμίσουμε εδώ ότι υπάρχουν περίπου πενήντα εκτελεστικοί νόμοι που προβλέπονται. Το Σύνταγμα βρίσκεται εν ισχύ περίπου ένα χρόνο και εμείς δεν έχουμε ψηφίσει ει μόνον τέσσερις νόμους, παρά τη δήλωση την οποία είχε κάνει ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι μέχρι τέλος Μαρτίου θα είχαν ψηφιστεί οι μισοί τουλάχιστον εκτελεστικοί νόμοι.

Το νομοσχέδιο, κατά την άποψή μας, κατ' ευφημισμών προσπαθεί να εμποδίσει τη σχέση που υπάρχει μεταξύ των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων. Κατά την άποψή μας, όχι μόνο δεν το επιτυγχάνει, αλλά μάλλον τη σχέση αυτή τη νομιμοποιεί, δηλαδή κατά το κοινώς λεγόμενο την επιτρέπει και με την άδεια του εισαγγελέα, αφού το παρόν νομοσχέδιο και επιτρέπει και νομιμοποιεί όλες τις πιθανές δραστηριότητες των μετόχων και λοιπών παραγόντων των εταιρειών των μέσων ενημέρωσης στους τομείς των δημοσίων έργων, των προμηθειών του δημοσίου και γενικώς της προσφοράς υπηρεσιών πάσης φύσεως.

Επιπλέον, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο –όπως είπαμε και στην Επιτροπή– είναι κατά την άποψή μας νομοτεχνικά όχι καλό. Είναι κακό το κείμενο και θέλει σοβαρές αλλαγές και καλύτερη διατύπωση.

Πριν ασχοληθώ με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, θα ήθελα να πω λίγες κουβέντες σχετικά με την υφιστάμενη κατάσταση στα μέσα ενημέρωσης και τη σχέση τους με το δημόσιο τομέα. Κανείς δεν αμφιβάλει σήμερα ότι υπάρχουν διαπλεκόμενες σχέσεις μεταξύ της πολιτικής εξουσίας, των οργανωμένων οικονομικών συμφερόντων και των μηχανισμών διαμόρφωσης της κοινής γνώμης. Τα διαπλεκόμενα συμφέροντα συγκρούονται με τη νομιμότητα, πλήττουν το δημόσιο συμφέρον και υπονομεύουν τη δημοκρατία.

Μία μικρή ομάδα κρατικοδίαιτων επιχειρηματιών τα τελευταία χρόνια, σε συνεργασία με την Κυβέρνηση και ιδιαίτερα με την ηγετική της ομάδα, ανδρώθηκε οικονομικά σε βάρος του επιχειρηματικού κόσμου και των Ελλήνων πολιτών και αποτε-

λούν τροχοπέδη στην ανάπτυξη και την απασχόληση. Έχουν δε συγκεντρώσει πλούτο και πολιτική δύναμη, με αποτέλεσμα η εξουσία να μην ασκείται πολλάκις από τους φυσικούς φορείς, αλλά απ' αυτούς που ελέγχουν τους μηχανισμούς διαμόρφωσης της κοινής γνώμης και κυρίως τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι: Υπάρχει λύση σ' αυτό το πρόβλημα; Κατά την άποψή μας, υπάρχει λύση. Τη λύση αυτού του προβλήματος αποτελούν οι ισχυροί θεσμοί της πολιτείας, που μπορούν να δημιουργήσουν ισχυρές αντιστάσεις στις αντιδημοκρατικές πρακτικές. Η διαφάνεια στις συναλλαγές του δημοσίου αποτελεί βασική θεσμική υποχρέωσή μας και γι' αυτό και εμείς επιμένουμε στη συγκρότηση ανεξάρτητης διοικητικής αρχής για τις συμβάσεις δημοσίων έργων και προμηθειών του δημοσίου.

Η Κυβέρνηση ισχυριζόταν –και δεν νομίζω ότι εξακολουθεί να το ισχυρίζεται και σήμερα– ότι δεν υπάρχει διαπλοκή, αλλά διαπλοκολογία και σκανδαλολογία. Θα θυμίσω ότι όταν ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Καραμανλής, κάλεσε τον Πρωθυπουργό, τον κ. Σημίτη, πριν από ένα έτος, αν θυμάμαι καλά, να συζητήσουν για το θέμα της διαπλοκής και να αντιμετωπίσουν από κοινού αυτήν τη μάστιγα της σύγχρονης δημοκρατίας, ο κ. Σημίτης αρνήθηκε οποιαδήποτε συζήτηση επί του θέματος, ενώ λίγο χρονικό διάστημα μετά ο κ. Σκανδαλίδης εξήγγειλε κάποια αποσπασματικά μέτρα, τα οποία μόλις χθες κατέθεσε υπό μορφή σχετικού νομοσχεδίου.

Το πρόβλημα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της διαπλοκής και της διαφθοράς είναι τα συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία εξήγγειλε η Κυβέρνηση; Μήπως είναι γενικότερο και «το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι»; Το παρόν νομοσχέδιο στην ουσία αναφέρεται στο βασικό μέτοχο και αποτελεί την κεντρική ιδέα του νομοσχεδίου και σύμφωνα πάντοτε με την άποψη της Κυβέρνησης, είναι το κλειδί για την καταπολέμηση της διαπλοκής. Επαναλαμβάνω ότι αυτό είναι σύμφωνα με την άποψη της Κυβέρνησης.

Η έννοια όμως του βασικού μετόχου είναι πρωτόγνωρη για την ελληνική νομοθεσία, δυσνόητη και θυμίζει κινούμενη άμμο, αφού δεν υπάρχουν σταθερές παράμετροι που να την προσδιορίζουν και ο προσδιορισμός της επαφίεται στην εκ των υστέρων χρήση των διοικητικών και δικαστικών αρχών.

Πρέπει να θυμίσω εδώ ότι η αξιοπιστία της Κυβέρνησης έχει πληγεί με τη συνέχηση –και στο συγκεκριμένο θέμα– εναλλαγή των θέσεων της. Με το ν. 2328/95 η Κυβέρνηση καθιέρωσε δύο αρχές, την ονομαστικοποίηση των μετοχών των εταιρειών των μέσων ενημέρωσης και την απαγόρευση, βάσει της οποίας ο οποιοσδήποτε μέτοχος να μην μπορεί να αναλάβει δημόσια έργα και προμήθειες του δημοσίου.

Θα θυμίσω ένα τμήμα του άρθρου 1 του νόμου αυτού στην παράγραφο 11. Έλεγε ο νόμος: «Όσοι συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο ή στη διοίκηση εταιρείας ή ασκούν ατομική επιχείρηση που αναλαμβάνει έργα ή προμήθειες από το δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα ή συμμετέχουν σε εταιρείες που συμμετέχουν σε παρόμοιες εταιρείες δεν μπορούν να κατέχουν ατομική επιχείρηση ή να συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο ή τη διοίκηση της εταιρείας που κατέχει άδεια τηλεοπτικού ή ραδιοφωνικού σταθμού ή εκδίδει ημερήσια ή εβδομαδιαία εφημερίδα πανελληνίας κυκλοφορίας ή ημερήσια ή μη ημερήσια επαρχιακή εφημερίδα ή σε εταιρεία που συμμετέχει σε παρόμοια εταιρεία».

Η διάταξη αυτή τότε, κατά την άποψή μας, ήταν πρωτοποριακή. Χαιρετίστηκε από όλους σχεδόν τους Βουλευτές και σχεδόν από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Έμεινε όμως ανενεργός μέχρι και σήμερα, διότι η Κυβέρνηση δεν είχε την πολιτική βούληση να την εφαρμόσει.

Κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος και δη κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή που διήρκεσε, όπως είναι γνωστό, πάρα πολλούς μήνες, υπήρχε διάχυτη η εντύπωση, διότι δεν υπήρξε άλλη ρητή θέση ότι η διάταξη αυτή θα παραμείνει ισχυρά, θα ενισχυθεί και θα κατοχυρωθεί συνταγματικά.

Όπως όμως ξαφνικά –ας το πω έτσι– στην Ολομέλεια εισάγεται για πρώτη φορά η έννοια του βασικού μετόχου που ρυθμίζει

και δια του παρόντος νόμου κατ' άλλον τρόπον το θέμα σε σχέση με το νόμο Βενιζέλου, όπως ελέγετο, και αντί να ξεκαθαρίσει το θέμα δημιουργεί δυνατότητες διαπλοκής και εξυπηρέτησης των ιδιοκτητών των μέσων ενημέρωσης.

Προκύπτει ένα ερώτημα. Γιατί η Κυβέρνηση άλλαξε θέση μετά από αρκετά χρόνια και μετά από τη συζήτηση του Συντάγματος στην Επιτροπή; Κατά τη γνώμη μου της επεβλήθη αυτή η άποψη και η γνώμη.

Η Νέα Δημοκρατία κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια της Βουλής, στη συγκεκριμένη διάταξη του Συντάγματος, ήταν αντίθετη προς τη θέση της Κυβέρνησης και υποστήριξε ό,τι υποστήριζε πάντοτε, αλλά και σήμερα, όπως θα αναφέρω παρακάτω.

Προ ημερών ακούσαμε τον κ. Μανωλάκο, τον Πρόεδρο της ΕΣΗΕΑ, ο οποίος ήταν κατηγορηματικός. Είπε: «Η συνταγματική διάταξη που ρυθμίζει το βασικό μέτοχο είναι λάθος. Η ρύθμιση έπρεπε να ήταν πολύ ευρύτερη και το πρόβλημα του ασυμβίβαστου δεν είναι το μόνο πρόβλημα που εξασφαλίζει τη διαφάνεια ή που διαμορφώνει σαφές ραδιοηλεκτροπτικό τοπίο». Προσέθεσε δε ότι η περιπλοκιστολογία, με την οποία ο συνταγματικός νομοθέτης έντυσε αυτό το άρθρο, μάλλον αποστερεί, παρά διευκολύνει τη λύση του προβλήματος.

Πέραν όμως από το βασικό μέτοχο, όπως τον βλέπουμε και όπως τον προβλέπει ο νόμος, που έχει το δικαίωμα για τη σύναψη συμβάσεων με το δημόσιο –και δεν είναι τίποτε άλλο ο βασικός μέτοχος, αλλά το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο, το οποίο είναι κύριος αριθμού μετοχών ή δικαιώματος ψήφου στις γενικές συνελεύσεις κατά 5% του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου ή του συνόλου των δικαιωμάτων της ψήφου στις γενικές συνελεύσεις– το ίδιο δικαίωμα προβλέπεται και για τους συζύγους και για τους συγγενείς σε ευθεία γραμμή απεριορίστως και εκ παλίου μέχρι τετάρτου βαθμού, εφόσον λείει αρνητικά μάλιστα δεν αποδείξουν ή λέω εγώ αποδείξουν ότι διαθέτουν οικονομική αυτοτέλεια, σε σχέση με τα πρόσωπα που κατέχουν το 5%.

Εδώ η Κυβέρνηση περιγράφει πλήρως το νόμο, διότι δέχεται για πρώτη φορά –και αυτή είναι η απάντηση, κύριε Τζανή– ότι οι σύζυγοι και οι άμεσοι συγγενείς δεν θεωρούνται αυτοδικαίως παρόντες πρόσωπα, αλλά μόνο εάν είναι οικονομικά εξαρτημένοι ή ενεργούν για λογαριασμό ή με βάση εντολές ή τις υποδείξεις του συζύγου ή των συγγενών τους.

Τα ερωτήματα για το συγκεκριμένο θέμα και το συγκεκριμένο άρθρο που προκύπτουν είναι δύο.

Πρώτον, με ποιον τρόπο θα ελεγχθεί η οικονομική αυτονομία και ανεξαρτησία των συγγενών; Μόνο με τη δήλωσή τους;

Δεύτερον, σε ποιες περιπτώσεις η πιθανή οικονομική ανεξαρτησία της συζύγου ή των τέκνων δεν εξυπηρετεί τα κοινά συμφέροντα της οικογένειας;

Η μέχρι σήμερα πρακτική στην ελληνική οικονομία δεν δέχεται την αντίληψη περί μη οικογενειακής ευθύνης, την οποία υιοθετεί η Κυβέρνηση δια του παρόντος νομοσχεδίου και βεβαίως η στήριξη την οποία κάνατε, κύριε Τζανή, συνταγματικά ότι στερούμε το δικαίωμα της δράσης ή της δημιουργίας, δεν μπορεί να είναι διάφορος της δικής μας θέσης.

Η θέση η δική μας είναι διάφορη ως προς τι; Ως προς το ότι οι οικογένειες έχουν κοινά συμφέροντα. Η οικονομική τους ανεξαρτησία, όπως είπατε προηγουμένως, δεν σημαίνει ότι δεν εξυπηρετεί τα κοινά συμφέροντα.

Θυμίζω επίσης ότι στις πολυεθνικές εταιρείες ο έλεγχος γίνεται από μετόχους που κατέχουν ποσοστά περίπου γύρω στο 5% λόγω του μεγάλου μεγέθους των εταιρειών, αλλά και της μεγάλης διασποράς των μετοχών. Αλλά και στις ελληνικές μεγάλες επιχειρήσεις παρατηρείται το ίδιο φαινόμενο. Γνωρίζουμε μεγάλες εταιρείες που ο βασικός μέτοχος κινείται σε ποσοστό γύρω στο 5% και των συγγενών και των φίλων έχει ένα ποσοστό της τάξεως του 15%. Συνεπώς όλο το οικοδόμημα του νομοσχεδίου που στηρίζεται πάνω στο βασικό μέτοχο μόνο με αυτά τα επιχειρήματα των διεθνών εταιρειών αλλά και των συγκεκριμένων ελληνικών εταιρειών νομίζω ότι τινάζεται στον αέρα.

Ένα άλλο θέμα το οποίο δεν αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο είναι οι off shore εταιρείες, οι οποίες συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο των εταιρειών των μέσων ενημέρωσης, αλλά και γενι-

κότερα η οικονομική ζωή του τόπου. Η κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν τόλμησε να ξεκαθαρίσει το θέμα της διαπλοκής που αναπτύσσεται γύρω από τους ιδιοκτήτες των εταιρειών των μέσων ενημέρωσης, ούτε με το Σύνταγμα ούτε και με το παρόν νομοσχέδιο.

Η Νέα Δημοκρατία επιμένει ότι οι μετοχές των εταιρειών των μέσων ενημέρωσης πρέπει να είναι ονομαστικές και ο έλεγχος να γίνεται μέχρι φυσικού προσώπου. Υπάρχουν επιμέρους ενστάσεις όπως και παρατηρήσεις, και είναι φυσικό ότι μπορεί να υπάρξει δυσκολία στις συναλλαγές και κυρίως στο χρηματιστήριο, αλλά και πιθανή προβοκάτσια όπως άκουσα προηγουμένως. Μπορεί να έχουν βάση και έχουν κάποια βάση, όμως, μπορούν να αντιμετωπιστούν και εδώ θα πρέπει να αναφέρω –γιατί εγώ δεν θα αναφερθώ τώρα στην έκθεση του Επισημοτικού Συμβουλίου– ότι το επισημοτικό συμβούλιο ήδη κάνει κάποιες παρατηρήσεις για να αντιμετωπίσει τέτοια επιμέρους θέματα, τα οποία δεν αντιμετώπισε το νομοσχέδιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): ... (δεν ακούστηκε).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνει αυστηρές παρατηρήσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Δεν το διαβάσατε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το διάβασα και το ξέρω καλά. Εγώ νομικά σπούδασα.

Επίσης η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι οι κάτοχοι μετοχών –και αυτό είναι το πιστεύω μας– που έχουν σχέση με τα μέσα ενημέρωσης, οι συγγενείς τους, τα παρενθета πρόσωπα και τα στελέχη των επιχειρήσεων, δεν μπορούν να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς του δημοσίου υπό τη στενή ή την ευρεία έννοια του για την ανάληψη δημοσίων έργων, προμηθειών και παροχή υπηρεσιών πάσης φύσεως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Ανεξαρτήτως ποσοστού;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αν θέλουμε να είμαστε καθαροί, θα πρέπει να είναι ανεξαρτήτως ποσού. Άλλως, ας τα αφήσουμε ελεύθερα και ας πάψουμε να περιγράφουμε αυτήν τη διάταξη. Για όλους αυτούς τους λόγους η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής βεβαίως. Καλούμε, όμως, τα ηλεκτρονικά μέσα για άλλη μια φορά να ασκήσουν τις κατά νόμον υποχρεώσεις τους και να μεταδίδουν με αντικειμενικότητα, αμεροληψία και επί ίσους όρους τις ειδήσεις. Και καλούμε και την Κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της, να απογαλακτιστεί από τα συμφέροντα έστω και στο τέλος της θητείας της. Και τέλος να πάψει να είναι δέσμια των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει, διότι είναι γνωστό ότι με τη δική της ανοχή έχει διολισθήσει ένα τμήμα της εξουσίας από τα θεσμικά κέντρα σε εξωθεσμικά παράκεντρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σ. Στριφτάρης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, εισάγεται στη Βουλή για ψήφιση ένα νομοσχέδιο που απ' ό,τι λέει στην εισηγητική έκθεση, στόχος του είναι να προστατεύσει και να διασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία ενός δημοκρατικού και συγχρόνως πλουραλιστικού πολιτεύματος έναντι ιδίως του κινδύνου της άσκησης πιέσεων που έχουν ως απώτερο σκοπό τον αθέμιτο επηρεασμό των αποφάσεων που λαμβάνουν οι φορείς των εντεταλμένων οργάνων της πολιτείας. Και φυσικά κατά τη γνώμη μας, το βασικό σημείο που πρέπει να σταθούμε είναι η έννοια του βασικού μετόχου. Νομίζω ότι πρέπει να θυμίσουμε πώς φθάσαμε σ' αυτήν την έννοια του βασικού μετόχου και να γίνει συνταγματική ρύθμιση γι' αυτό το ζήτημα.

Όλοι θυμόμαστε ότι στην Επιτροπή, όταν συζητούσαμε τα αναθεωρητέα άρθρα του Συντάγματος, αυτή η έννοια δεν είχε αναφερθεί καθόλου. Αν θυμάμαι καλά, ήταν μια περίοδος που η Κυβέρνηση είχε φέρει ένα άλλο νομοσχέδιο για το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και ο προηγούμενος Υπουργός Τύπου βεβαίως τη Βουλή, ότι μέχρι το Φλεβάρη θα έχουν δοθεί οι άδειες στις επιχειρήσεις που έχουν τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς. Και τότε ξαφνικά στην Ολομέλεια

προέκυψε η έννοια του βασικού μετόχου.

Είναι καθαρό και νομίζω ότι νομιμοποιείται ο καθένας να πιστεύει ότι δεν ήταν στις αρχικές προθέσεις, τουλάχιστον της Κυβέρνησης και του εισηγητή της αυτή η έννοια του βασικού μετόχου. Το λέω αυτό γιατί στην Επιτροπή έγινε αναλυτική συζήτηση και για το άρθρο 14 και ξαφνικά προέκυψε στην Ολομέλεια. Αυτό εγείρει κατ' αρχήν πολλές αμφιβολίες, τουλάχιστον σε μας και μας κάνει να πιστεύουμε ότι πραγματικά παρενέβησαν οι ιδιοκτήτες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, οι οποίοι δεν είναι μόνο ιδιοκτήτες των ΜΜΕ, είναι και ιδιοκτήτες μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών, είναι ιδιοκτήτες μεγάλων εταιρειών που προμηθεύουν το δημόσιο και μπήκε αυτή η έννοια στο Σύνταγμα και τώρα έρχεται το νομοσχέδιο αυτό να νομοθετήσει την έννοια του βασικού μετόχου.

Απ' ό,τι λέει η εισηγητική έκθεση πρέπει να κοπεί –το λέω περιφραστικά– αυτή η πίεση που μπορούν να ασκούν οι ιδιοκτήτες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στις εταιρείες τους είτε κατασκευής δημοσίων έργων είτε προμηθειών του κράτους. Σαν ιδέα φαίνεται καλή φυσικά, όμως πρέπει να θυσιάζω ότι το ΠΑΣΟΚ έχει και αυτήν την ικανότητα γύρω από μια αθώα σκέψη ή μια σωστή ιδέα να δημιουργεί ένα περιτύλιγμα που στην ουσία έχει σαν αποτέλεσμα ακριβώς το αντίθετο απ' αυτό που ισχυρίζεται. Δεν θέλω να αναφερθώ σ' αυτό που έμεινε στην ιστορία και θα μείνει, το: Φεύγουν οι βάσεις παραμένοντας οι βάσεις, στις 18 σοσιαλισμός κλπ.. Αυτά τα αντιπαράρχομαι. Θέλω να τονίσω αυτό ακριβώς όμως, άλλα λέει και άλλα εννοεί το ΠΑΣΟΚ. Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και με το παρόν νομοσχέδιο.

Δεν είναι στόχος του νομοσχεδίου να προστατεύσει τους θεσμούς ή να προωθήσει τη διαφάνεια καθώς και άλλα πολλά και μεγαλοστομίες που λέει το ΠΑΣΟΚ, αλλά ουσιαστικά να νομιμοποιήσει αυτήν την αλληλοεξάρτηση των ιδιοκτητών των ΜΜΕ με την εκάστοτε κυβέρνηση και φυσικά όλους αυτούς τους φορείς που ασκούν Δημόσια Διοίκηση και τον εκβιασμό που μπορούν να ασκήσουν στο να ανατεθούν σ' αυτούς μεγάλα έργα ή κρατικές προμήθειες.

Το λέω αυτό γιατί αν είχε τέτοιο στόχο η Κυβέρνηση δεν νομίζω ότι χρειαζόταν να μας ταλαιπωρεί τώρα με το 5%, το 2,5%, το 2%, το 1,5% του βασικού μετόχου ή τον ορισμό του βασικού μετόχου και δεν νομίζω ότι ούτε είναι νομοτεχνικό το θέμα ούτε νομικό. Είναι καθαρά πολιτικό. Εάν είχε μια τέτοια πολιτική που ήθελε να αντιμετωπίσει αυτό το ζήτημα η Κυβέρνηση, θα έπρεπε να στοχεύει σε άλλα πράγματα και όχι στο να καθορίσουμε τι είναι ο βασικός μέτοχος.

Φυσικά η Κυβέρνηση δεν θέλει να λύσει αυτό το πρόβλημα και φαίνεται από τη μέχρι τώρα πορεία της. Από το 1993 επικαλείται συνέχεια ότι το νομοθετικό πλαίσιο δεν έχει εξασφαλίσει την αδειοδότηση για τα ΜΜΕ –το λέω για τότε που έγιναν οι αδειοδοτήσεις με την οικονομική κυβέρνηση, νομίζω– και από το 1993 μέχρι και το 1995 δεν είχε κάνει τίποτα. Το 1995 έφερε ένα νομοσχέδιο σε σχέση με τις εταιρείες που αναλαμβάνουν δημόσια έργα και προμήθειες του δημοσίου. Το 1998 έφερε άλλο νομοσχέδιο. Αλλά όλα αυτά δεν τέθηκαν ποτέ σε εφαρμογή. Οι δύο νόμοι τουλάχιστον του 1995 και του 1998 δεν τέθηκαν σε εφαρμογή.

Και αποτέλεσμα είναι να διαιωνίζεται μια κατάσταση με αυτό το νομοσχέδιο που νομιμοποιεί πράγματα τα οποία ουσιαστικά λέει ότι θέλει να τα αποφύγει. Δεν νομίζω ότι μπορούν να ελεγχθούν έτσι και με αυτόν τον τρόπο και είναι πραγματικά περιεργό για μας αυτή η έννοια της οικονομικής ανεξαρτησίας.

Κύριε Υπουργέ, σοβαρά δεν μπορεί να αποδείξει ο σύζυγος ή η σύζυγος, ο γιος ή η θυγατέρα ενός μεγαλοκατασκευαστή ότι είναι οικονομικά ανεξάρτητος από τον πατέρα του, από το σύζυγο ή τη σύζυγο και να λέμε «αν αποδείξει την ανεξαρτησία του». Είμαστε σοβαροί όταν λέμε ότι ένας μέτοχος όταν δεν υπερβαίνει το 5% δεν μπορεί να ελέγξει τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου; Μπορεί να μην μπορεί να τις ελέγξει, ποιος όμως θα αποκλείσει, αυτό που είπε και ο εισηγητής, τους αχυρανθρώπους; Ποιος θα εμποδίσει τους αχυρανθρώπους του μεγαλοκατασκευαστή να φέρονται σαν εκπρόσωποι μιας εταιρείας που έχει στην ιδιοκτησία της Μέσα Μαζικής Ενημέ-

ρωσης; Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά και νομίζω ότι υποβιβάζεται η νοημοσύνη μας όταν ερχόμαστε εδώ και λέμε ότι μπορούμε να αποφύγουμε τη διαπλοκή, όπως έχει καθιερωθεί αυτός ο όρος, με το να καθορίζουμε ότι ένας που δεν θα έχει πάνω από το 5% μετοχές και που δεν θα μπορεί να επηρεάσει το ένα ή το άλλο, να το νομοθετήσουμε και να πούμε όλα τελείωσαν. Εμείς δεν έχουμε ψευδαισθήσεις ότι μπορεί να λυθεί αυτή η κατάσταση. Όμως θα πρέπει πραγματικά για ορισμένα πράγματα να αμβλύνουμε αυτήν την κατάσταση και αυτόν τον εκβιασμό που υπάρχει σήμερα. Γιατί ουσιαστικά, κακά τα ψέματα και όλοι το παραδεχόμαστε εδώ πέρα, ότι οι ιδιοκτήτες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης καθοδηγούν και ποδηγετούν και χειραγωγούν την κοινή γνώμη και ανάλογα ποιος εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντά τους στηρίζουν όχι μόνο την πολιτική του, αλλά και την ιδεολογία του. Αυτό το ζούμε καθημερινά και δεν χρειάζεται να το σχολιάσουμε παραπέρα.

Θέλω να τονίσω για άλλη μια φορά ότι εάν η Κυβέρνηση θέλει να προχωρήσει ένα βήμα μπροστά θα μπορούσε. Θα πω ορισμένες σκέψεις, ιδέες, γιατί δεν είναι εύκολος στον καπιταλισμό ο έλεγχος και με αυτό το νομοθετικό πλαίσιο και τη φιλοσοφία που υπάρχει, και που είναι στην υπηρεσία του κέρδους τα πάντα, να λυθούν αυτά τα θέματα. Και δεν συμφωνούμε φυσικά μ' αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός στην Επιτροπή ότι κάνουν ό,τι μπορούμε να περιορίσουμε τη διαπλοκή. 'Η είναι διαπλοκή ή δεν είναι, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορεί να λέμε να την περιορίσουμε αλλά ας υπάρχει ένα κομμάτι της διαπλοκής. Θα μπορούσε παραδείγματος χάριν να ισχύει ότι όποιος έχει στην ιδιοκτησία του Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να μην μπορεί, αν θέλετε, να πουλήσει μετοχές σε εταιρείες που έχουν στόχο την κατασκευή δημοσίων έργων ή κρατικές προμήθειες ή, αν θέλετε, να μην μπορούν να μπουν στο χρηματιστήριο οι μετοχές της ανώνυμης αυτής εταιρείας ή ακόμα να μην γίνονται προβοκάτιστες με μία μετοχή που θυμίζει πραγματικά τον μπακάλη της γειτονιάς. Θα καταδειχτεί ένας μεγαλοκατασκευαστής να βάλει έναν ανθρωπάκο να αγοράσει μια μετοχή να κάνει σαμποτάζ ή δεν ξέρω τι άλλο. Αυτά ο μπακάλης της γειτονιάς μπορεί να τα κάνει ή η νοικοκυρά.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι θα μπορούσε και να μην είναι στο χρηματιστήριο οι μετοχές για να μπορεί να ελεγχθεί αυτό και να μην μπορεί να αγοράσει κανένας με νομοθετική ρύθμιση μετοχή εταιρείας που έχει Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Να τιμωρείται δηλαδή και αυτός που θα αγοράσει.

Και φυσικά μη μου πείτε ότι θα πάει ο άλλος ο βαλτός να την αγοράσει. Αλλά και ουσιαστικά θα ταλαιπωρούμαστε με έναν έλεγχο που θα ανατεθεί στο ΕΣΡ, για να δει αν είναι ή δεν είναι ο βασικός μέτοχος. Και ακόμη θα φθάσουμε στο σημείο που έφθασε και το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο να πει ότι δεν μπορεί να ελέγξω αυτές τις καταστάσεις, με αποτέλεσμα η κατάσταση να συνεχίζεται. Έτσι ούτε οι άδειες θα δοθούν για να υπάρξει έστω και αυτή η μείωση της διαπλοκής που δεν είναι μείωση. Κατά την άποψή μας πρόκειται για ενέργεια με την οποία και με τη νομοθετική βούλα του Κοινοβουλίου να μπορούν πραγματικά οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ να εκβιάζουν, να μπορούν να παίρνουν μεγάλα κατασκευαστικά έργα, να μπορούν να έχουν τις κρατικές προμήθειες στο χέρι τους και φυσικά να χειραγωγούν την Κυβέρνηση και κάθε φορά αν θέλετε, να εξυπηρετούν και τους πολιτικούς στόχους του κυβερνώντος κόμματος.

Και δεν νομίζω ότι πρέπει να τα βλέπουμε, κύριε Υπουργέ, από τη σκοπιά ότι σήμερα είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Κυβέρνηση. Αύριο θα βρεθείτε στη δύσκολη θέση να κατηγορείτε εσείς τα ΜΜΕ γιατί δείχνουν εύνοια σε μία άλλη κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η συνάδελφος Α' Αθηνών κα Μαριέττα Γιαννάκου-Κουτσίκου, ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Η Βουλή ενέκρινε.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι:

Οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδια νόμου: «Τροποποίηση διατάξεων στρατολογικής νομοθεσίας, ρύθμιση στρατιωτικών υποχρεώσεων ορισμένων κατηγοριών στρατευσίμων, ανυποτάκτων και οπλιτών, θέματα επαγγελματιών οπλιτών και άλλες διατάξεις».

Οι Υπουργοί Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδια νόμου:

α) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για συνεργασία στον τομέα της φυτοπροστασίας».

β) «Κύρωση του Μνημονίου Αμοιβαίας Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Γεωργίας της Δημοκρατίας της Ινδίας για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας».

Οι Υπουργοί Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, Εξωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της δι' ανταλλαγής στην Αθήνα των ρηματικών διακοινώσεων της 1ης Μαρτίου 2001 συναφθείσας Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την παράταση της ισχύος του Παραρτήματος V της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τη λειτουργία των σταθμών αναμετάδοσης στην Ελλάδα που υπογράφηκε στην Ουάσιγκτον στις 20 Μαΐου 1996».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διευκρίσεις Επιτροπές

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και χρόνια σας πολλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επίσης χρόνια πολλά σε όλες τις εορτάζουσες και όλους τους εορτάζοντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι περιττό να υπογραμμίσω τη γενικότερη σημασία αυτού του νομοσχεδίου όχι για ένα οποιοδήποτε Κόμμα, αλλά συνολικά, θα έλεγα, για την πολιτική ζωή και τη Δημοκρατία.

Δυστυχώς, έχουμε φθάσει σε ένα σημείο στη χώρα μας -αλλά όχι μόνο στη χώρα μας, πολύ γενικότερα, βέβαια το φαινόμενο στην Ελλάδα έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις- όπου αυτό που αποκαλείται διαπλοκή, στην ουσία είναι η μεγάλη υπερκυβέρνηση αυτής της χώρας. Η διαπλοκή έχει υποβαθμίσει και αλλοιώσει τη δημοκρατία και έχει οδηγήσει στην ομηρία, κόμματα, πολιτικούς και πολιτικές. Και σ' αυτό υπάρχουν πελώριες ευθύνες σε όλες τις μέχρι σήμερα Κυβερνήσεις, ιδιαίτερα τις Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της τελευταίας περιόδου.

Δεν ξέρω, αλλά νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός που μας κατέθεσε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, θέλει να κρύβεται πίσω από το δάκτυλό του, διότι το νομοσχέδιο αυτό είναι διάτρητο...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Και να θέλω δεν μπορώ λόγω ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Προσπαθείτε όμως. Δεν το καταφέρνετε, αλλά προσπαθείτε.

Το νομοσχέδιο αυτό όμως είναι διάτρητο, αποτελεί άλλοθι της διαπλοκής, δεν την καταπολεμά, τη συντηρεί και την αναπαράγει και πολύ φοβάμαι ότι θα την ενισχύσει περαιτέρω, θα τη φουντώσει.

Κύριε Υπουργέ, είδατε κανέναν από τους διαπλεκόμενους που υπάρχουν σήμερα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τους ξέρετε εσείς, τους ξέρουν όλοι οι συνάδελφοι, τους ξέρει όλος ο ελληνικός λαός να ενοχλείται από το νομοσχέδιό σας; Παρατηρήσατε την παραμικρή αντίδραση; Καμία απολύτως. Όλοι σιωπούν συνενόχως και οι περισσότεροι τουλάχιστον διότι ξέρουν ότι με αυτό το νομοσχέδιο τίποτα δεν θα θιγεί από την υπάρχουσα κατάσταση. Αντίθετα, θα νομιμοποιηθεί.

Δεν γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα υπάρχουν ιδιοκτήτες Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, πραγματικοί ιδιοκτήτες, οι

οποίοι έχουν κάθε είδους ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα: Ότι ελέγχουν ταυτόχρονα αθλητικούς ομίλους, ποδοσφαιρικές ομάδες, ομάδες μπάσκετ, ερασιτεχνικές ομάδες, ότι έχουν ταυτόχρονα έλεγχο στην πολιτιστική ζωή, ότι ελέγχουν ακόμη και τον τζόγο;

Δεν γνωρίζετε αυτήν τη συνύφανση συμφερόντων Μ.Μ.Ε. και επιχειρηματικών συμφερόντων;

Το νομοσχέδιό σας αυτό κάνει ότι δεν καταλαβαίνει τίποτε από όλα αυτά τα πράγματα και έρχεται μετά από δέκα χρόνια πολιτικής ανωμαλίας λόγω της διαπλοκής, αντί να ενοχλήσει αυτές έστω τις καταστάσεις, να τις συντηρήσει και να τις διαιωνίσει.

Μας λέτε εδώ ότι έρχεστε να πατάξετε τη διαπλοκή με το βασικό μέτοχο που θεσπίσατε στο Σύνταγμα, του 5%. Κατ' αρχάς πού βρήκατε το 5%; Αυτό είναι διεθνής πρωτοτυπία, ελληνική πατέντα. Και σας ρωτάω εγώ: Γιατί 5%; Σ' αυτό δεν υπάρχει καμία απάντηση από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Αλλά εν πάση περιπτώσει, το πρόβλημα πλέον με το νομοσχέδιο όπως το έχετε διαμορφώσει, δεν είναι καν το 5%. Αυτό ίσως να είναι το λιγότερο πρόβλημα στο νομοσχέδιο που είναι μεγάλο βέβαια, μείζον. Διότι θα μπορούσατε να μην έχετε κανέναν περιορισμό. Και αν προέκυπταν προβλήματα από αυτήν τη διάταξη, αυτά τα προβλήματα να αντιμετωπίζατε και όχι να φέρνετε τη διάταξη του 5%, υποτίθεται για να ανακόψετε τη διαπλοκή. Αλλά όπως έχει καταντήσει δυστυχώς αυτό το νομοσχέδιο, το 5% ίσως να είναι το λιγότερο. Διότι υπάρχει σωρεία διατάξεων, πόρτες και παράθυρα μέσα από τα οποία το 5% καταστρατηγείται κατάφωρα και με τη βούλα του νόμου.

Κατ' αρχάς ήθελα να υπογραμμίσω δύο-τρία πράγματα τα οποία είναι πολύ σημαντικά νομίζω προτού μωω στο πώς καταστρατηγείται το 5%. Εδώ με το άρθρο 7 παρ. 3 θέτετε μια νέα μεταβατική περίοδο τετράμηνη για την αδειοδότηση των τηλεοπτικών σταθμών. Έχουμε τους τηλεοπτικούς σταθμούς οι οποίοι επί δέκα χρόνια δεν έχουν νόμιμη κανονική άδεια, λειτουργούν με προσωρινή άδεια. Και ερχόσαστε με το νομοσχέδιό σας αυτήν τη δεκαετή ανωμαλία να την παρατείνετε υποτίθεται για άλλους τέσσερις μήνες. Και σας λέω ότι πάλι με αυτούς τους τέσσερις μήνες δεν θα βγει τίποτε, πάλι με το νομοσχέδιό σας δεν θα λυθούν τα προβλήματα και πάλι θα έλθετε να δίνετε νέες παρατάσεις και να κρατάτε και εσείς σε ομηρία τους τηλεοπτικούς σταθμούς αλλά και οι ιδιοκτήτες των τηλεοπτικών σταθμών να κρατούν σε ομηρία την Κυβέρνηση. Και σας ερωτώ: Γιατί δεν έδωσε το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης άδειες στους τηλεοπτικούς σταθμούς; Προφανώς το γνωρίζετε. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, προσπαθώντας να δει το μετοχολόγιο των τηλεοπτικών σταθμών, είδε και κατάλαβε, αντελήφθη ότι επρόκειτο για ένα μεγάλο αδιέξοδο, ότι δεν μπορούσε να φθάσει στους βασικούς μετόχους μέχρι φυσικού προσώπου. Διότι όλοι αυτοί οι βασικοί μέτοχοι, αυτοί οι πραγματικοί ιδιοκτήτες των καναλιών κρύβονταν και συνεχίζουν να κρύβονται κάτω από διάφορα πέπλα και κάτω από διάφορες, ιδιαίτερα off shore εταιρείες.

Και λέει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης: «Αδιέξοδο. Δεν μπορώ να γνωρίσω, δεν ξέρω τους μετόχους, μέχρι φυσικού προσώπου, δεν μπορώ να δώσω άδειες.» Και αντί να ξεσηκωθούν και οι πέτρες σε αυτόν τον τόπο, αντί η Κυβέρνηση να λάβει μέτρα, αντί έστω να χτυπήσει τον κώδωνα του κινδύνου, ερχόσαστε μ' αυτό το νομοσχέδιο να νομιμοποιήσετε αυτήν την κατάσταση, να δώσετε παράταση στο αδιέξοδο. Και πολύ φοβάμαι ότι θα δοθεί και νέα παράταση επί της παράτασης σε μία αόριστη διαδικασία, γιατί κανείς δεν θα μπορεί να ξέρει ποιοι και πώς κρύβονται. Και κανένα Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, κανένα εθνικό συμβούλιο που θα σέβεται τον εαυτό του δεν μπορεί να δώσει άδεια σε κανένα κανάλι όταν ξέρει ότι πίσω από τα κανάλια υπάρχουν ιδιοκτήτες διαπλεκόμενοι. Δεν μπορεί, όμως, να τους βγάλει στο φως, διότι υπάρχουν αλλοδαπές εταιρείες, υπάρχουν off shore εταιρείες, υπάρχουν διαδικασίες οι οποίες δεν μπορούν να μπουν σε έλεγχο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Για ποιο συμβούλιο μιλάτε; Το σημερινό είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα και το καινούριο, κύριε επί-

τιμε Πρόεδρε της Νέας Δημοκρατίας, θα συναντήσει τα ίδια προβλήματα, τα ίδια αδιέξοδα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το βασικό πρόβλημα είναι ότι οι άδειες δίδονται κατά τρόπο αντίθετο προς το Σύνταγμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν υπάρχουν άδειες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ε, λοιπόν; Αυτές που εδόθησαν είναι αντίθετες προς το Σύνταγμα και άρα δεν ισχύουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως, είναι αντίθετες με το Σύνταγμα. Έχουμε ένα καθεστώς παρανομίας, συντηρείται επί δεκαετίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Πρόεδρε, χρόνια πολλά. Σας παρακαλώ, όμως, να μη διακόπτετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επίσης, δεν είναι δυνατός ο έλεγχος από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης διότι για να ασκήσει έλεγχο και να μπορέσει να κάνει τη δουλειά του, πρέπει να έχει υποδομές και πρέπει να έχει προσωπικό. Θέλετε να προχωρήσει σε ελέγχους εκατοντάδων τηλεοπτικών σταθμών και εκατοντάδων ραδιοφωνικών σταθμών ένα εθνικό συμβούλιο που το μήμα διαφάνειας που θα κάνει αυτήν τη δουλειά διαθέτει δύο υπαλλήλους, δύο νομικούς και τρεις οικονομολόγους;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το Σύνταγμα προβλέπει το νέο να έχει και γραμματεία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι δυνατόν να γίνει ποτέ έλεγχος από ένα τέτοιο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης; Αλλά θέλετε να κρατάτε το όργανο αυτό στην αφάνεια, στο περιθώριο, προκειμένου να είναι ένα άλλοθι στην πολιτική που ασκείτε, πολιτική η οποία, όπως σας είπα, συντηρεί και αναπαράγει τη διαπλοκή.

Πέραν, όμως, αυτού το λιγότερο σας είπα -παρά το ότι είναι μεγάλο θέμα- στο νομοσχέδιό σας είναι το 5%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Εδώ έχετε διατάξεις όπου ο οποιοσδήποτε μπορεί να είναι βασικός μέτοχος και όχι μόνο βασικός μέτοχος, αλλά μέτοχος του 10%, 15%, 20%, 25%, του 30% σε έναν μέσο μαζικής ενημέρωσης και να μην μπορεί με το νόμο να ανευρεθεί, να ελεγχθεί και να υποστεί κυρώσεις.

Κοιτάξετε στο άρθρο 1 σημείο 4 στο Β' κεφάλαιο. Τι λέτε; Ότι πρέπει να προσμετρώνται οι μετοχές που έχει ένα πρόσωπο σ' ένα τηλεοπτικό σταθμό με τις μετοχές επιχειρήσεων που συμμετέχουν σ' αυτόν τον τηλεοπτικό σταθμό εφόσον ελέγχονται από το φυσικό πρόσωπο. Εάν βάσετε αυτήν τη διάταξη που λέει «εφόσον ελέγχονται από το φυσικό πρόσωπο», σας είπα και στην Επιτροπή ότι πλέον νομιμοποιείτε τη δυνατότητα οποιουδήποτε φυσικού προσώπου να έχει πολύ πάνω από το 5% με βάση το νόμο και να μην μπορεί να ελεγχθεί.

Επίσης, δείτε το άρθρο 2 παράγραφος 2 εδάφιο γ' όπου λέει τα εξής: «Τους εταίρους και τους βασικούς μετόχους των εταίρων...». Τι γίνεται στη συνέχεια; Θα ελεγχθεί και η διαδοχή; Μέχρι ποίου σημείου θα φθάσει η διαδοχή αυτή και πότε θα σταματήσει;

Εδώ αφήνετε ανοιχτό το δρόμο μέσα από τη διαδοχή αυτή να καλύπτονται βασικοί μέτοχοι ανοιχτά και με τη βούλα του νόμου σας. Αυτά κάνετε και μας λέτε ύστερα για το 5%. Το 5% το καλύπτετε με βάση τις διατάξεις του νόμου. Και μπορεί κάλλιστα κάποιος να ελέγχει πολύ πάνω από το 5% και να μην μπορεί να υποστεί τον παραμικρό έλεγχο με βάση τις πόρτες και τα παράθυρα που αφήνετε ανοιχτά στο νομοσχέδιό σας.

Το δεύτερο θέμα είναι το θέμα των off shore εταιρειών. Δεν γνωρίζετε τι γίνεται, κύριε Υπουργέ, σήμερα στα περισσότερα κανάλια; Γνωρίζετε ότι ελέγχονται από off shore εταιρείες, εταιρείες που έχουν έδρα είτε το Λουξεμβούργο είτε την Κύπρο είτε οποιαδήποτε άλλη μπανανία; Το γνωρίζετε πολύ καλά. Ξέρετε το μετοχολόγιο. Και δεν είναι δυνατόν να απαντάτε στο press room όταν σας ρωτούν οι δημοσιογράφοι, ότι δεν γνωρίζετε, ότι δεν ξέρετε, το Εθνικό Συμβούλιο θα κάνει τον έλεγχο. Γνωρίζετε πολύ καλά τι γίνεται.

Τι μέτρα παίρνετε για τις off shore εταιρείες; Κανένα απολύτως μέτρο. Αυτές οι off shore εταιρείες που ελέγχουν σήμερα κανάλια -τα γνωρίζετε όλα αυτά, τα γνωρίζουν οι πάντες σε

αυτήν την Αίθουσα- θα συνεχίσουν και μετά το νόμο να ελέγχουν κατά τον ίδιο τρόπο τα κανάλια χωρίς κανένα εμπόδιο. Ιδού, λοιπόν, ο νόμος! Έρχεται να νομιμοποιήσει αυτές τις διαπλεκόμενες σχέσεις. Δεν υπάρχουν γι' αυτούς ασυμβίβαστα. Είναι όλα συμβατά, συμβιβαστά και θεμιτά.

Τι θα μπορούσατε να κάνετε; Πάρα πολλά πράγματα. Σας υπαινίχθησαν. Θα μπορούσατε να βάλετε μία διάταξη -και δεν θα προσβαλλόταν από πουθενά αυτή η διάταξη, σας το είπα και στην Επιτροπή- όπου θα λέτε ότι οι off shore εταιρείες δεν μπορούν να μετέχουν στη μετοχική σύνδεση επιχειρήσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Και αφήστε κάποιους άλλους να σπεύσουν να πουν ότι αυτό αντίκειται στο Κοινοτικό Δίκαιο, γιατί δεν αντίκειται. Δεν αντίκειται. Εσείς ισχυρίζεσθε ότι αντίκειται. Καθόλου δεν αντίκειται και κανένα ευρωπαϊκό όργανο δεν θα βρεθεί να σας πει, ότι πρέπει οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ να κρύβονται πίσω από off shore εταιρείες. Αλλιώς κάντε την κατάσταση στην Ελλάδα σαν την Ιταλία, πείτε, όλα στην αγορά, να γίνει και Πρωθυπουργός ο διαπλεκόμενος, όπως έγινε στην Ιταλία ο κ. Μπερλουσκόνι. Αλλά όχι να κυβερνούν διαπλεκόμενα συμφέροντα εκ του αφανούς και να εκτίθεται ο πολιτικός κόσμος, να εκτίθεται η εκάστοτε Κυβέρνηση και οι πολιτικοί.

Το τρίτο παράθυρο είναι οι αλλοδαπές εταιρείες. Είναι μεγάλο κεφάλαιο. Μέσω των αλλοδαπών αυτών εταιρειών...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Η Ευρωπαϊκή Ένωση...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έπρεπε να βάλετε δεσμευτικές διατάξεις που να ορίζετε σαφώς τι εννοείτε, όταν λέτε «αλλοδαπή» εταιρεία. Πρέπει να είναι εισηγμένη σε ευρωπαϊκό χρηματιστήριο. Κι εκεί ξέρετε ότι οι μετοχές είναι ονομαστικές μέχρι φυσικού προσώπου. Εάν δεν είναι ονομαστικές οι μετοχές μέχρι φυσικού προσώπου, δεν θα έπρεπε να επιτρέπεται σε αλλοδαπές εταιρείες μέσω διαφόρων χωρών και μετοχικών συνθέσεων, όπου κρύβει η μία την άλλη να μπαίνουν σε επιχειρήσεις Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Τέταρτον, τα συγγενικά πρόσωπα. Τι γίνεται με τα συγγενικά πρόσωπα, όλοι το γνωρίζουμε. Μέσω συγγενικών προσώπων σήμερα υπάρχει έλεγχος και συνύφανση ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων και ΜΜΕ. Τα αγγίζετε με το νομοσχέδιό σας; Καθόλου δεν τα αγγίζετε. Ίσα ίσα ερχόσαστε να νομιμοποιήσετε αυτήν την κατάσταση. Και λέτε, αν έχουν οικονομική αυτοτέλεια. Βεβαίως, έχουν οικονομική αυτοτέλεια. Αλλά δεν λέτε ότι ανήκουν στον ίδιο επιχειρηματικό όμιλο και έχουν συνυφασμένες οικονομικές δραστηριότητες, συνδεδεμένες οικονομικές δραστηριότητες; Πατέρας με παιδί, σύζυγος με σύζυγο. Όλα αυτά τα ξέρουμε, είναι υπαρκτές καταστάσεις. Μπορεί να κάνετε θεωρητικολογίες με το νομοσχέδιό σας, αλλά δεν αντιμετωπίζετε τις υπαρκτές καταστάσεις, που έπρεπε να αντιμετωπισθούν στην ελληνική κοινωνία. Αυτές μένουν στο αιυρό-βλητο.

Πέμπτον, τα παρένθετα πρόσωπα. Κι εδώ «μία τρύπα στο νερό» η υπόθεση. Σας είπα ότι έπρεπε να βάλετε τουλάχιστον μία διάταξη η οποία να λέει ότι, εφόσον υπάρχουν αντέγραφα, για να κρυφτεί κάποιος βασικός μέτοχος πίσω από παρένθετα πρόσωπα, αυτά τα αντέγραφα θα εκπίπτουν στα δικαστήρια, ώστε να είναι ένα αντικίνητρο γι' αυτόν που θέλει να χρησιμοποιήσει παρένθετα πρόσωπα. Δεν βάλετε αυτήν τη διάταξη. Πώς θα αναζητήσετε τα παρένθετα πρόσωπα; Θα ψάχνετε τα ιδιωτικά συμφωνητικά ανά την Ελλάδα; Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

Επίσης, ο ευρύτερος δημόσιος τομέας. Δυστυχώς ο ορισμός που δίνετε στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, είναι άκρως περιοριστικός και στην ουσία εξατμίζει και εξαερώνει τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, έτσι εξαερώνει και το φαινόμενο της διαπλοκής. Για παράδειγμα, εξαιρείτε την Εθνική Τράπεζα ρητώς. Όλες τις κρατικές τράπεζες τις εξαιρείτε. Είναι κρατική τράπεζα η Εθνική ή δεν είναι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Δεν είναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν είναι; Ποιος ορίζει το δικητή της;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων

Μαζικής Ενημέρωσης): Η Γενική Συνέλευση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επειδή πήρατε μία απόφαση και λέτε ότι ο Διοικητής της Εθνικής Τράπεζας δεν θα ορίζεται με βάση το άρθρο 49 -αν θυμάμαι καλά- του Κανονισμού της Βουλής, δεν ελέγχεται από το δημόσιο; Αυτήν την εντύπωση έχετε κι έτσι θέλετε να καλύψετε τα πράγματα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αφού ανηγγέλθη πρωύτερα από την Κυβέρνηση ποιος θα είναι!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η Εθνική Τράπεζα και η στρατηγική της καθορίζεται από το δημόσιο. Εσείς βγάζετε το τραπεζικό σύστημα, όταν ξέρετε τι σημαίνει τραπεζικό σύστημα, ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Και ελέγχονται μέσω του τραπεζικού συστήματος τα πάντα. Όλη η ελληνική οικονομία ελέγχεται. Τη βγάζετε εκτός διαπλοκής. Ύστερα, βγάζετε επιχειρήσεις για τις οποίες λέτε ότι δεν ορίζεται ο διευθύνων σύμβουλος και ο πρόεδρος με βάση το άρθρο του Κανονισμού της Βουλής που ανέφερα πριν.

Γιατί τις εξαιρείτε αυτές; Και αύριο εσείς θα παίρνετε σωρηδόν αποφάσεις με τις ιδιωτικοποιήσεις και τις μετοχοποιήσεις που κάνουν και θα εξαιρείτε επιχειρήσεις από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Τι σημαίνει αυτό; Ότι δεν θα παίζει εκεί βασικό ρόλο το δημόσιο; Στον ΟΤΕ το 35% ελέγχεται από το δημόσιο και δεν πρόκειται, όπως λέτε εσείς, να πάει παρακάτω. Φυσικά μπορεί να δώσετε το μάνταλμεντ, μπορεί η πλειοψηφία να περάσει σε ιδιωτικά χέρια. Αλλά με το 35% το δημόσιο δεν θα συνεχίζει να παίζει αποφασιστικό ρόλο στον ΟΤΕ; Με ποια, λοιπόν, λογική εξαιρείτε όλα αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η εξαίρεση της ΕΡΤ θα ήταν δικαιολογημένη αν βάλατε προϋποθέσεις και αν δεν λέγατε στο νομοσχέδιό σας ότι την εξαιρείτε μαζί με τις συνδεδεμένες εταιρείες όταν είναι γνωστό ότι μπορούν να διαμορφωθούν συνδεδεμένες εταιρείες με συμμετοχή ιδιωτικού κεφαλαίου.

Κλείνοντας να πω ότι υπάρχουν μεγάλα άλλα θέματα τα οποία θα τα αναπτύξω στην κατ' άρθρο συζήτηση και που αφορούν τη δυνατότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης να ελέγξει τη διαπλοκή και τα ασυμβίβαστα. Με τα χρονικά περιθώρια των δέκα ημερών που θέτετε, που στην ουσία είναι πέντε ημέρες, είναι αδύνατον το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να ασκήσει τον οποιοδήποτε έλεγχο.

Για όλους αυτούς τους λόγους θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο και επιφυλασσόμεθα στην κατ' άρθρο συζήτηση να αναφερθούμε αναλυτικότερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η πολιτική δίνει εξετάσεις πίστης στο δημόσιο συμφέρον, πίστης στον πολίτη, στον κάθε πολίτη, πίστης στην ίδια τη δημοκρατία. Το πρόβλημα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, να επιλύσουμε, είναι σε όλους γνωστό: είναι η απόπειρα μιας ομάδας κρατικοδίαιτων συμφερόντων να ποδηγετήσουν και να υποκαταστήσουν, στην ουσία, την πολιτική. Είναι η τριγωνική σχέση πολιτικής εξουσίας, οργανωμένων συμφερόντων και Μέσων Ενημέρωσης. Είναι, με άλλα λόγια, η αδιαφάνεια, η διαφθορά, η διαπλοκή.

Βέβαια, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα αφορά μόνο μία κρίσιμη διάσταση του όλου προβλήματος. Αφορά όμως άμεσα την ουσία και την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Γιατί τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας είναι βασικός μηχανισμός διαμόρφωσης της κοινής γνώμης, συνάμα όμως είναι και μοχλός πίεσης, αλλά, τελικά, και μηχανισμός επηρεασμού των κυβερνητικών αποφάσεων. Γιατί η διαπλοκή αποτελεί σήμερα τη σύγχρονη και την πιο σοβαρή απειλή για τη δημοκρατία.

Είναι κοινή πεποίθηση ότι η σημερινή παρακμιακή πραγματικότητα -η αδιαφάνεια, η διαφθορά- η διαπλοκή συνεπάγεται πρώτα απ' όλα τεράστια λεηλασία του Δημοσίου, λεηλασία των κοινοτικών πόρων, λεηλασία των φορολογουμένων. Η ίδια αυτή

πραγματικότητα προάγει τον εκμαυλισμό και διαμορφώνει ένα νοσηρό κατεστημένο αλληλεξάρτησης, αλληλοσυγκάλυψης, ατιμωρησίας.

Η πραγματικότητα όμως αυτή συνεπάγεται και τον αποκλεισμό της μεγάλης πλειοψηφίας του επιχειρηματικού κόσμου από την αναπτυξιακή διαδικασία. Σημαίνει νόθευση του υγιούς ανταγωνισμού, που είναι πρωταρχικής σημασίας προτεραιότητα στην εντός Ο.Ν.Ε. εποχή. Σημαίνει εμπόδια στο δρόμο της δυναμικής και ισόρροπης ανάπτυξης, στο δρόμο που οδηγεί στην τόνωση της απασχόλησης δηλαδή, στη γεφύρωση του χάσματος πλουσίων και φτωχών, στην πραγματική οικονομική και κοινωνική σύγκλιση.

Πάνω από όλα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα αυτή ενισχύει την τάση συγκέντρωσης πλούτου και πολιτικής δύναμης σε εξωθεσμικά κέντρα, υπηρετεί οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα, ενισχύει την προσπάθειά τους να θέσουν κάτω από ασφυκτικό έλεγχο τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και τους διαμορφωτές της κοινής γνώμης.

Δηλαδή, με άλλα λόγια, πρόκειται για μια κατάσταση, που κατατείνει στη φαλκίδευση της λαϊκής κυριαρχίας και τροφοδοτεί μια αθόρυβη απειλή σε βάρος της ουσίας και της ποιότητας της δημοκρατίας. Και αυτό είναι ξεκάθαρο. Κανείς δεν μπορεί να έχει αμφιβολία. Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό. Εάν η κοινή γνώμη άγεται και φέρεται κατά τη βούληση των οικονομικών συμφερόντων, εάν υποβάλλονται και επιβάλλονται από την εξουσία αποφάσεις εξωθεσμικών παραγόντων, εάν έτσι εξελίσσονται τα πράγματα, τότε η δημοκρατία θα λειτουργεί μόνο κατ'επίφαση. Αυτό δεν γίνεται ανεκτό. Είναι ανάγκη, επιτέλους, να μπει τέλος στην ασυδοσία, στην εξάρτηση, στην παρακρατική δραστηριότητα.

Όλοι οι Έλληνες διαπιστώνουν σήμερα ότι η προβολή θεμάτων από ορισμένα ηλεκτρονικά μέσα γίνεται πολλές φορές σε ένα πλαίσιο ηθελημένης σύγχυσης, έξω από τις αρχές της δεοντολογίας, της αντικειμενικότητας και ότι κάποια ενημέρωση, αντί της μετάδοσης πληροφοριών με ίσους όρους, αντί της αμεροληψίας και της ποιότητας, που επιτάσσει το Σύνταγμα, αναλαμβάνουν ρόλους πέρα και έξω από την αποστολή τους.

Τα ερωτήματα είναι πολλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτοί που κυβερνούν ευθύνονται -και ή όχι; -για την αποπνικτική κατάσταση στο ραδιοηλεκτρονικό τοπίο και για την υποκατάσταση θεσμών από Μέσα Ενημέρωσης; Είναι ή δεν είναι σκόπιμο το ότι συντηρούν όλα αυτά τα χρόνια το χάος στη ραδιοηλεκτρονική; Είναι ή δεν είναι σκόπιμο το ότι καθυστερούν την έκδοση των σχετικών εκτελεστικών νόμων του Συντάγματος; Επιτέλους, πώς και από πού μας προέκυψε η ιδέα του βασικού μετόχου; Αυτό απασχολούσε τόσο καιρό την Κυβέρνηση; Η έκταση, η μέθοδος κατοχύρωσης, η επικοινωνιακή συγκάλυψη των διαπλεκόμενων σχέσεων;

Είναι σε όλους γνωστό ότι το νέο αναθεωρημένο Σύνταγμα απαιτεί περίπου σαράντα εκτελεστικούς νόμους, για να εφαρμοστεί πλήρως. Είναι επίσης γνωστό ότι στις 10 Οκτωβρίου του 2001 ο Πρωθυπουργός είχε δεσμευτεί εδώ στη Βουλή ότι τουλάχιστον είκοσι πέντε από αυτούς τους νόμους θα ψηφίζονταν μέχρι το τέλος Μαρτίου του 2002. Αντ'αυτού τι έγινε; Η Κυβέρνηση μέχρι τώρα έχει φέρει στη Βουλή μόνο τέσσερις εκτελεστικούς νόμους και μάλιστα ήσσονος σημασίας. Δηλαδή εκκρεμούν σημαντικότεροι εκτελεστικοί νόμοι, όπως αυτοί που αφορούν τα ατομικά δικαιώματα, το περιβάλλον, τη συγκρότηση των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών, τις εγγυήσεις λειτουργίας της Δικαιοσύνης, την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων εις βάρος του Δημοσίου, τη δωρεάν μετάδοση των εργασιών της Βουλής από τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης.

Και όμως! Ενώ ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του παραπέμπουν την κατάθεση αυτών των νομοσχεδίων στις καλές νύχτες, την ίδια ώρα προτάσσουν το νόμο περί βασικού μετόχου, δηλαδή το νόμο, που ουσιαστικά θεσμοθετεί τη διαπλοκή στα μέσα ενημέρωσης. Γιατί η ολιγωρία σε όλα τα άλλα και γιατί η σπουδή για την ψήφιση του συγκεκριμένου νόμου; Ποιοι πιέζουν την Κυβέρνηση; Γιατί την πιέζουν; Και γιατί αυτοί που παίρνουν τις αποφάσεις σπεύδουν να υποκύψουν; Τι αποκαλύπτει η προτεραιότητα, που η Κυβέρνηση δίνει στην κατάθεση και στην ψήφι-

ση αυτού του νομοσχεδίου; Σε τι οδηγεί η έννοια του βασικού μετόχου και το ρυθμιστικό πλαίσιο που εισάγεται; Αποκαλύπτεται -και ή όχι;- ότι εδώ κρύβεται η θέση του ίδιου του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησής του σε ό,τι αφορά τη διαπλοκή;

Εμάς δεν μας εκπλήσσει αυτή η τακτική. Η ηγετική ομάδα της Κυβέρνησης, αιχμάλωτη σε μια καθεστωτική νοοτροπία, δεν επιθυμεί την καταπολέμηση της διαφθοράς και της διαπλοκής. Δεν μπορεί να ξεφύγει από τα οργανωμένα συμφέροντα. Δεν θέλει καθεστώς διαφάνειας. Αντίθετα, αντιτάχθηκε σε κάθε πρωτοβουλία, σε κάθε πρότασή μας για τη θεσμική θωράκιση της Πολιτείας. Εναντιώθηκε σε κάθε απόπειρα διερεύνησης σκοτεινών υποθέσεων. Θεσμοθέτησε σειρά μέτρων, τα οποία όχι μόνο αφήνουν άθικτα τα φαινόμενα της διαφθοράς και της διαπλοκής, αλλά αποβλέπουν στη νομιμοποίησή τους.

Ενδεικτικά και μόνο θέλω να επισημάνω: πρώτον, το ν. 2940/2001, που εισάγει, με την προκλητική μέθοδο των αναγκαστικών συγχωνεύσεων, ένα ολιγοπωλιακό ή και μονοπωλιακό καθεστώς στον κρίσιμο τομέα των εργοληπτικών επιχειρήσεων.

Δεύτερον, τους διαδοχικούς νόμους, με τους οποίους αποδυναμώνεται το Α.Σ.Ε.Π. και επανέρχεται το κομματικό ρουσφέτι στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Τρίτον, το νόμο 2522 του '97 -ένα νόμο που δεν υπάρχει ούτε σε χώρες τύπου μπανανίας- σύμφωνα με τον οποίο, αν μία δημόσια σύμβαση συναφθεί παράνομα και η πράξη σύναψης ακυρωθεί ακόμη και με αμετάκλητη απόφαση δικαστηρίου, αυτός, που παράνομα πήρε τη σύμβαση, συνεχίζει την εκτέλεσή της και αυτός που αδικήθηκε αποζημιώνεται από το κράτος.

Με άλλα λόγια, το δημόσιο αφ' ενός μένει αιχμάλωτο στην παρανομία και αφ' ετέρου υποχρεώνεται να αποζημιώσει τον αδικηθέντα. Το κράτος, δηλαδή ο φορολογούμενος πολίτης, πληρώνει τελικά δυο φορές. Από τη μια πληρώνει υπεραυξημένο κόστος στον ευνοούμενο της διαπλοκής και από την άλλη δίνει τα ρέστα σ' αυτόν που άδικα αποκλείστηκε. Η Κυβέρνηση μπορεί, δηλαδή, ανενόχλητη να δίνει τα έργα για τις προμήθειες του δημοσίου σε όποιον θέλει και όπως ακριβώς θέλει. Το σοβαρότερο όμως είναι ότι στέλνει και ένα μήνυμα αυταρχισμού και ευνοιοκρατίας προς το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου. Ουσιαστικά διαμηνύει ότι κανείς δεν μπορεί να αλλάξει συμβάσεις, ότι τίποτε δεν ισχύει, τίποτε δεν γίνεται παρά μόνο μέσα από τους διαύλους της αλληλεξάρτησης και της μίζας. Και όλα αυτά σημαίνουν προφανώς πλήρη ανατροπή του κράτους δικαίου και της αρχής της νομιμότητας. Με άλλα λόγια, δεν ταιριάζουν σε ευνομούμενα δημοκρατικά κράτη.

Τέταρτο, υπενθυμίζω το γεγονός ότι η ηγεσία του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ενώ αρχικά υποστήριζε τη δημιουργία Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής για την ανάθεση των έργων και των προμηθειών του δημοσίου, ως Κυβέρνηση αρνείται τις δεσμεύσεις της και στρέφεται εναντίον όσων επιμένουν στην υλοποίησή τους. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός απομάκρυνε τότε τον Υπουργό, που τόλμησε να μιλήσει για παίγνια συμφερόντων και να καταρτίσει νομοσχέδιο για μια τέτοια ανεξάρτητη αρχή στον τομέα της ευθύνης του. Αργότερα απέρριψε μετά πολλών επαίνων την πρόταση νόμου, που καταθέσαμε εμείς, η Νέα Δημοκρατία.

Πέμπτον, το γεγονός ότι η Κυβέρνηση αποφεύγει να συνδράμει τη δικαστική εξουσία, ώστε να ανοίξουν όλοι οι επίμαχοι λογαριασμοί, που προέκυψαν κατά τη διάρκεια δικαστικής προκαταρκτικής εξέτασης για οργανωμένα συμφέροντα, γεγονότα που σημαίνει ότι συντάσσεται με τη δικόκλημη διαπλοκή. Το ίδιο ακριβώς απέδειξε και σε πρόσφατη δίκη, στην οποία το δημόσιο -με ευθύνη της Κυβέρνησης- έλαμψε δια της απουσίας του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έκτον, το γεγονός ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο Συνήγορος του Πολίτη, αλλά και οι ελεγκτές Δημόσιας Διοίκησης επισημαίνουν διαρκή επέκταση των φαινομένων διαφθοράς και κακοδιαχείρισης. Και αυτό ανάγκασε τον Πρωθυπουργό να ομολογήσει την πραγματικότητα και να επιδοθεί όπως μάλιστα έκανε χθες σε μια αόριστη υποσχέσιολογία για το απώτερο μέλλον. Λες και δεν είναι αυτός που κυβερνά, λες και μόλις τώρα πληροφορήθηκε τι συμβαίνει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Λες και είκοσι

χρόνια στην εξουσία τίποτε δεν είδε, τίποτε δεν άκουσε, τίποτε δεν έμαθε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λες και μπορεί κανείς να πιστέψει ότι θα γίνει μέσα σε λίγους μήνες ό,τι δεν έγινε στα είκοσι χρόνια, που κυβερνά το ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι αντιλαμβάνομαστε γιατί, με τη θαλπωρή της κυβερνητικής προστασίας, η αδιαφάνεια και η διαπλοκή διαβρώνουν τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και πλήττουν σοβαρά τη Δημοκρατία μας. Όλοι αντιλαμβανόμαστε γιατί, στις μέρες του λεγόμενου «εκσυγχρονισμού», η Ελλάδα διαρκώς υποβαθμίζεται στην παγκόσμια κατάταξη και κατέχει θλιβερή πρωτιά στις χώρες της ευρωζώνης σε ό,τι αφορά την παραοικονομία, τη διαφθορά, τη διαπλοκή. Αυτή δυστυχώς τη νοοτροπία απηχεί και το νομοσχέδιο περί βασικού μετόχου.

Πριν απ' όλα θέλω να θυμίσω ότι με το ν. 2328/95, δηλαδή με νόμο της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., καθιερώθηκε πλήρης ασυμβίβαστο μεταξύ των προσώπων, που αναπτύσσουν δραστηριότητα στο χώρο των δημόσιων έργων και προμηθειών και των προσώπων που μετέχουν στην ιδιοκτησία εταιρειών που ελέγχουν μέσα ενημέρωσης.

Γιατί, λοιπόν, ουσιαστικά δεν εφαρμόστηκε ποτέ εκείνος ο νόμος; Γιατί μετά από μια επταετία ισχύος αυτού του νόμου, οι εργολάβοι και οι προμηθευτές του Δημοσίου ελέγχουν αποκάλυπτα, όπως προκύπτει από τις αποφάσεις του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, πολλά, τα περισσότερα Μ.Μ.Ε. στη χώρα μας; Γιατί σχεδόν όλα τα Υπουργεία αναθέτουν τα έργα και τις προμήθειες και τη μηχανοργάνωση των υπηρεσιών τους σε εκείνους ακριβώς, που εξαιρούνται από το νόμο;

Και έπειτα, πώς έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να καταργήσει εκείνο το νόμο; Απέτυχε; Και αν ναι, τι έφταιξε; Ποια ήταν η αιτία της αποτυχίας; Ήταν τα κενά του ρυθμιστικού πλαισίου που έθετε; Ή μήπως ήταν η έλλειψη κυβερνητικής βούλησης, πολιτικής δηλαδή βούλησης για την εφαρμογή του;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος σε αυτό το σημείο να θυμίσω τις μεθοδεύσεις, με τις οποίες η Κυβέρνηση επιχείρησε να στηρίξει τη διαπλοκή στα μέσα ενημέρωσης. Σας θυμίζω, λοιπόν, ότι, ως την τελική φάση της Αναθεώρησης του Συντάγματος στην Ολομέλεια, ουδείς από την Κυβέρνηση είχε θέσει θέμα βασικού μετόχου. Ξαφνικά, εντελώς ξαφνικά και χωρίς να τηρηθεί έστω και η στοιχειώδης συνταγματική προδικασία –σας θυμίζω μάλιστα ότι έγινε λίγο πριν από την οριστική ψήφιση των αναθεωρημένων διατάξεων– ο εισηγητής τότε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εισήγαγε στην παράγραφο 9 του άρθρου 14 του Συντάγματος την έννοια του βασικού μετόχου. Πώς όμως και γιατί συνέβη αυτό; Ποιος και πότε έδωσε τη σχετική εντολή;

Ό,τι και αν συμβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι μία: η διαπλοκή στη χώρα μας καλά κρατεί. Η διαπλοκή αποθρασύνεται, η διαπλοκή με τη σύμπραξη της Κυβέρνησης υπονομεύει τη δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για όλους αυτούς τους λόγους θέλω να επαναλάβω ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι απαράδεκτο, ότι εμείς όχι μόνο το καταψηφίζουμε, αλλά και ευθέως το καταγγέλλουμε, όπως ευθέως καταγγέλλουμε τόσο την Κυβέρνηση που το εμπνεύστηκε, όσο και εκείνους που κρύβονται πίσω απ' τις ρυθμίσεις του.

Ειδικότερα, θέλω να επισημάνω: πρώτον, ο βασικός μέτοχος αποτελεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Δούρειο Ίππο της διαπλοκής. Η έννοια του βασικού μετόχου σημαίνει ότι, για την Κυβέρνηση, ολίγη ή ολιγότερη διαπλοκή επιτρέπεται. Για μας το θέμα αυτό είναι τεράστιο, δεν είναι ποσοτικό, είναι κυρίως ποιοτικό.

Δεύτερον, το ποσοστό του 5% ως προς το βασικό μέτοχο, εκτός από αυθαίρετο, είναι και πολύ μεγάλο. Και αυτό γιατί, όπως σε όλους είναι γνωστό –δεν σας λέω τίποτα καινούριο– σε μεγάλες πολυμετοχικές επιχειρήσεις, όπως είναι πολλές από αυτές που διαχειρίζονται μέσα ενημέρωσης, μπορεί να αρκεί για τον έλεγχο τους ακόμη και πολύ λιγότερο από το 5%. Αυτό είναι παγκόσμια πραγματικότητα.

Τρίτον, ποιος άραγε εμποδίζει την Κυβέρνηση, στο λίγο χρόνο που θα παραμείνει ακόμη στην εξουσία, να αυξήσει το

ποσοστό και πέραν του 5%; Σε ποια δέσμευσή της έμεινε συνεπής; Ποιος δεν κατάλαβε ακόμα ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει αναδειχθεί σε πρωταθλήτρια της αναξιοπιστίας και της ανακολουθίας;

Τέταρτον, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αφήνει παντελώς ανεξέλεγκτη την ανάμιξη και τη δράση των off- shore εταιρειών στα Μ.Μ.Ε. Πέραν, δηλαδή, του βασικού μετόχου, η διαπλοκή έχει στη διάθεσή της και τις off- shore εταιρείες. Και το ερώτημα είναι: γιατί μια τέτοια προσπάθεια άγνοιας της πραγματικότητας; Ποιος εμποδίζει την Κυβέρνηση να καθιερώσει τον έλεγχο του μετοχικού κεφαλαίου των εταιρειών Μ.Μ.Ε. μέχρι φυσικού προσώπου;

Πέμπτον, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου ουδεμία εγγύηση καθιερώνει ως προς τη δράση παρένθετων προσώπων, δηλαδή αχυρανθρώπων, πίσω από τους οποίους συνθίζει να κρύβεται η διαπλοκή στα μέσα ενημέρωσης. Το Σύνταγμα, βέβαια, απαγορεύει την ύπαρξή τους. Τα τεράστια όμως κενά, που αφήνει το νομοσχέδιο, τους επιτρέπουν να βασιλεύουν σε βάρος της ομαλής λειτουργίας της δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αρχή της διαφάνειας είναι συγκεκριμένη, πολύ συγκεκριμένη και εξειδικευμένη έκφραση της δημοκρατικής αρχής και του κράτους δικαίου. Δεν συνιστά, επομένως, για τους κυβερνώντες, για οποιουδήποτε κυβερνώντες, απλή πολιτική επιλογή. Συνιστά στοιχειώδη συνταγματική υποχρέωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όμως, στη διάρκεια της διακυβέρνησης του τόπου από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η αρχή της διαφάνειας υπονομεύεται συστηματικά. Και υπονομεύεται από τον κομματικό νεποτισμό, που καλλιεργεί την αναξιοκρατία και την ισοπέδωση, από τη διαφθορά σε υπηρεσίες καίριας σημασίας για τον πολίτη, όπως για παράδειγμα οι εφορίες, οι πολεοδομίες και τα νοσοκομεία. Από τη διαπλοκή, ιδίως μάλιστα μέσω της τάσης ελέγχου των μέσων ενημέρωσης από εργολάβους και προμηθευτές του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Από την πολυνομία, αφού μέσα σε είκοσι πέντε χρόνια φτάσαμε σχεδόν τους τρεις χιλιάδες νόμους, ενώ οι κανονιστικές πράξεις ανέρχονται σε πολλές δεκάδες χιλιάδες. Από τη μη εφαρμογή της νομοθεσίας και την παντελή ανεπάρκεια των ελεγκτικών και κυρωτικών μηχανισμών.

Από την πρακτική της «θεμιτής παρανομίας», τη θέσπιση δηλαδή διατάξεων, με τις οποίες νομιμοποιείται η παρανομία και θεσμοθετείται προκλητικά η διαφθορά και η διαπλοκή και, τέλος, από τις καθεστωτικές πρακτικές και την αντιδημοκρατική νοοτροπία της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από αυτό το Βήμα δηλώνω και δεσμεύομαι ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που θα προκύψει, δεν πρόκειται να συμβιβαστεί με τη διαφθορά, δεν πρόκειται να συμβιβαστεί με την αδιαφάνεια, δεν πρόκειται να συμβιβαστεί με τη διαπλοκή.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η σύγκρουσή μας με αυτά τα παρακαμιακά φαινόμενα, με τις καθεστωτικές πρακτικές ήταν, είναι και θα είναι μετωπική.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς δεσμευόμαστε ότι ως Κυβέρνηση θα ψηφίσουμε αμέσως στη Βουλή όλες τις προτάσεις νόμων, που κατά καιρούς έχουμε καταθέσει για τη διαφάνεια. Η Νέα Δημοκρατία δεσμεύεται να θεσμοθετήσει παράλληλα, με τη μορφή κοινού νόμου, τους μηχανισμούς και τις διαδικασίες, που εισηγήθηκε κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος για τον ίδιο σκοπό.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα δώσει στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης τη δυνατότητα να ασκήσει πλήρως και αποτελεσματικά την αποστολή του, να επιβάλει απόλυτη διαφάνεια στα μέσα ενημέρωσης, να ορθώσει φραγμό στις διαπλεκόμενες σχέσεις.

Τα σημερινά φαινόμενα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να περάσουν. Ζήτημα πολιτικής βούλησης είναι και μόνο. Για μας πρέπει να υπάρχουν κοινός κανόνες για όλο τον επιχειρηματικό κόσμο χωρίς διακρίσεις και διαχωρισμούς. Για

μας η διαφάνεια είναι θέμα δημόσιου συμφέροντος και πολιτικού ήθους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Είναι πάνω απ' όλα ζήτημα υπεράσπισης της δημοκρατίας. Και τη δημοκρατία οφείλουμε να υπερασπιστούμε εναντίον όλων εκείνων, που την επιβουλεύονται. Θα το πράξουμε αυτό χωρίς όρους, χωρίς προϋποθέσεις. Θα πράξουμε με κάθε κόστος. Αυτή άλλωστε είναι και η μεγαλύτερη διαφορά μας από τη σημερινή Κυβέρνηση, από τις πρακτικές της και από τη νοοτροπία της.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης κ. Χρήστος Πρωτοπαπας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κύριε Πρόεδρε, να ευχηθώ με τη σειρά μου χρόνια πολλά σε όλους τους εορτάζοντες, στους Αντιπροέδρους κυρίους Γείτονα και Βρεττό, στον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, στον επίτιμο Πρόεδρο, σε όλους όσους γιορτάζουν και είναι στην Αίθουσα. Δυστυχώς, μαζί με τις ευχές οφείλω να επισημάνω ότι είναι δείγμα αλαζονείας η λογική «τα είπα και φεύγω». Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας απέδωσε για μια ακόμη φορά ότι ούτε θέλει ούτε ενδιαφέρεται να ακούσει τον αντίλογο. Τον ενδιαφέρει μόνο να τα πει και να φύγει. Και θέλω να συμφωνήσω πράγματι μαζί του, στην εισαγωγική αυτή παρέμβαση ότι, πράγματι η Δεξιά δεν πρόκειται να συνεργαστεί με τη διαπλοκή, γιατί είναι, ήταν και θα είναι ταυτισμένη μαζί της.

(Διαμαρτυρίες – γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Υπουργέ, μια στιγμή σας παρακαλώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας αυτή δεν είναι εικόνα Κοινοβουλευτικής Ομάδας μέσα στο Κοινοβούλιο. Κατάλαβε το κάποτε. Με σεβασμό άκουσε όλη η Βουλή τον Αρχηγό σας. Αυτή η συμπεριφορά είναι σε βάρος σας. Κάποτε να το καταλάβετε.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κύριε Πρόεδρε, οι φωνές των συναδέλφων...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Στην ομιλία σας. Αφήστε το σχόλιο για τους συναδέλφους, είναι δική μου δουλειά αυτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Θέλω να επισημάνω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Στο θέμα σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Στο θέμα μου είμαι.

Θέλω να επισημάνω, πάντως, ότι σήμερα συζητάμε πράγματι ένα πολύ σοβαρό θέμα. Πράγματι, η επίδραση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης αυξάνεται συνεχώς στη λειτουργία του πολιτεύματος, στη διάπλαση αντιλήψεων, στο σχηματισμό της κοινής γνώμης, στο σχηματισμό της πολιτικής θέλησης. Τα μέσα είναι πια ένα μέρος του ίδιου του πολιτικού παιχνιδιού. Μερικές φορές καταλαβαίνουμε όλοι ότι δημιουργούνται προβλήματα που πολλαπλασιάζονται και σε ακραίες περιπτώσεις διαγκώνονται, όταν τα μέσα επιχειρούν να υποκαταστήσουν την πολιτική, όταν τα μέσα επιχειρούν να ορίσουν το πολιτικό πλαίσιο, τις προτεραιότητες, τις πολιτικές συμπεριφορές, όταν τα μέσα επιχειρούν –και αυτό το έχουμε δει τον τελευταίο καιρό– να απαξιώσουν την πολιτική και τους λειτουργούς της.

Φυσικά ούτε τα πολιτικά κόμματα ούτε οι πολιτικοί είμαστε υπεράνω κριτικής. Απαραίτητο στοιχείο του δημοκρατικού μας συστήματος είναι η εκφορά κριτικού λόγου, η άσκηση κριτικού ελέγχου από τα μέσα στις πολιτικές συμπεριφορές και ενέργειες, κριτική που πρέπει να είναι υπεύθυνη, να σέβεται τους θεσμούς, να υπακούει στις αρχές δεοντολογίας και να μην αναπτύσσεται χάριν εντυπωσιασμού ή ως αποτέλεσμα ανταγωνισμού μεταξύ των μέσων. Να, λοιπόν, έχει ωριμάσει ο χρόνος για

μία συνολική προσπάθεια διαμόρφωσης ενός σύγχρονου πλαισίου διαφάνειας, νομιμότητας και ποιότητας. Αυτή είναι η επιδίωξή μας, το τρίπτυχο διαφάνεια, νομιμότητα και ποιότητα.

Προχωρήσαμε αποτελεσματικά τη νομιμότητα με την προσπάθεια χορήγησης των αδειών, ώστε να μπει οριστικά τάξη στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο. Πετύχαμε ήδη και έχουν δοθεί οι άδειες στα ραδιόφωνα Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Πριν από λίγες μέρες το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης μας εισηγήθηκε, κι εμείς το αποδεχόμαστε, να μη δοθούν άδειες για τους τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής εμβέλειας. Και το θεωρούμε αυτό ως μία παρέμβαση ουσίας. Γιατί; Γιατί έγινε ενδελεχής έλεγχος, γιατί δεν είμαστε διατεθειμένοι να δώσουμε πουθενά άδειες –και αποδείχθηκε αυτό απ' αυτήν την ενέργεια– ούτε όταν υπάρχουν παρένθετα πρόσωπα ούτε όταν υπάρχουν κάποιοι που δεν μπορούν να αποδείξουν το «πόθεν έσχες» τους, ούτε όταν υπάρχουν off shore εταιρείες, των οποίων οι μέτοχοι δεν έχουν την ικανότητα να πείσουν για τη δυνατότητά τους να αναλάβουν τέτοιες επενδύσεις. Και αυτό πραγματικά έχει γίνει και αυτό δείχνει και την πρόθεσή και την κατεύθυνση. Μακάρι να το γνώριζαν οι προλαλήσαντες.

Αλλά είμαστε κι εμείς υποχρεωμένοι αυτήν τη στιγμή να προχωρήσουμε και σε δεύτερη μεγάλη παρέμβαση, που έχει να κάνει με τα θέματα της διαφάνειας. Και αυτή επιχειρείται σήμερα με το νόμο τον οποίο συζητούμε στο Κοινοβούλιο. Θα επακολουθήσει και άλλη παρέμβαση; Ναι. Είναι εκείνη που αφορά τα θέματα της ποιότητας, της δεοντολογίας. Θα προωθήσουμε Προεδρικό Διάταγμα για τη δεοντολογία, για τον Κώδικα Δεοντολογίας, για τις ενημερωτικές, πολιτικές και ειδησεογραφικές εκπομπές που θα βάλουν το καθήκον της ποιότητας, του σεβασμού και της αξιοπρέπειας του πολίτη, της καταπολέμησης της βίας και της προστασίας της παιδικής ηλικίας ως υποχρέωση όλων, ιδιαίτερα εκείνων που κάνουν χρήση δημόσιου αγαθού, όπως είναι οι ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες.

Σήμερα συζητούμε ένα μεγάλο θέμα, που έχει να κάνει με το θέμα της διαφάνειας, το σπάσιμο της διαπλοκής, το ασυμβίβαστο μεταξύ βασικού μετόχου ραδιοτηλεοπτικού μέσου και βασικού μετόχου επιχείρησης η οποία συναλλάσσεται με το δημόσιο. Θα τα πετύχουμε όλα με αυτόν τον νόμο; Το μεγαλύτερο δυνατό.

Γνωρίζω πολύ καλά ότι είμαστε σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία και γνωρίζω πολύ καλά ότι με τις ψηφιακές πλατφόρμες σε λίγα χρόνια από σήμερα θα μπορεί να πάει κάποιος στο Λιχτενστάιν, μια χώρα που ούτε καν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να στείλει με την ψηφιακή πλατφόρμα πλήρη εκπομπή, πλήρες πρόγραμμα εικοσιτετράωρης πιθανόν βάσης στην ελληνική γλώσσα. Αυτός, δεν θα υπόκειται σε κανέναν ελληνικό νόμο, αυτός δεν θα υπόκειται σε κανένα ελληνικό Σύνταγμα.

Γνωρίζουμε, λοιπόν, ότι η όποια παρέμβασή μας πρέπει να λειτουργεί μέσα σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία, πρέπει να έχει πολλαπλά χαρακτηριστικά, πρέπει να έχει ποιοτικά χαρακτηριστικά και πρέπει να συνεργάζεται όλος ο πολιτικός κόσμος ώστε να μπορεί να αποκτήσει και διαχρονικά χαρακτηριστικά. Δεν μας τιμά η λογική του να αλλάζουμε συνεχώς τους νόμους. Εμείς τους δικούς μας νόμους δεν πρόκειται να τους αλλάξουμε και μη φοβάστε, και θα κυβερνήσουμε πολλά χρόνια και αυτός ο νόμος θα ισχύει.

Αλλά, επιτέλους, δεν πρέπει να καταλάβουμε όλοι κάποτε ότι είναι αναγκαίο, σε τέτοια ζητήματα που αφορούν, τελικά, την προστασία του δημόσιου βίου, να επιδιώκουμε μία στοιχειώδη συναίνεση μεταξύ μας; Να μπορούμε να επιδιώκουμε κάποιο διάλογο, που θα οδηγήσει σε κάποια κοινά συμπεράσματα σε μείζονα ζητήματα όπως είναι αυτά;

Σήμερα, εμείς προχωρούμε σε ένα κρίσιμο και αποφασιστικό βήμα για το χτύπημα της διαπλοκής και φέρνουμε το σχετικό νομοσχέδιο. Είναι το μόνο;

Είναι το μόνο; Όχι. Έχουν έρθει και άλλοι πολλοί εκτελεστικοί νόμοι του νέου Συντάγματος. Αυτήν τη στιγμή στην επιτροπή, για παράδειγμα, συζητείται ο νόμος για τη χρηματοδότηση των κομμάτων και τους περιορισμούς της προεκλογικής περιόδου. Είναι γνωστό ότι υπήρχαν και άλλοι νόμοι, όπως είναι γνωστό ότι υπάρχουν και νόμοι που βρίσκονται στη διαδικασία της

συλλογής υπογραφών, όπως είναι αυτός για τις ανεξάρτητες αρχές.

Αλλά εδώ φάνηκε για μία ακόμα φορά η υποκρισία της Νέας Δημοκρατίας. Μας κατηγορήσε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας γιατί φέραμε το νόμο για το ασυμβίβαστο γρήγορα στη Βουλή. Θέλω να υπενθυμίσω σε όλους ότι ο κ. Καραμανλής δύο φορές επισκέφθηκε τον Πρόεδρο της Βουλής, ζήτησε να έρθει γρήγορα αυτός ο νόμος και μας κατηγορήσε με δημόσια ανακοίνωση ότι δήθεν καθυστερούμε. Και σήμερα διαμαρτύρεται γιατί τον φέρνουμε πρώτο...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έλεος! Σας ακούει, ο Πρόεδρος της Βουλής κύριε Υπουργέ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Αυτό, κύριε Παυλόπουλε, είναι υποκρισία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ακούει ο κ. Κακλαμάνης. Ποτέ δεν έγινε αυτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Λέγεται υποκρισία και την υποκρισία να είσθε βέβαιοι ότι θα την καταγγείλουμε στον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Λέτε ανακρίβειες, όπως λέγατε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, λέει ανακρίβειες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε. Όταν θα έρθει η σειρά σας, θα μιλήσετε. Παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Ο κ. Καραμανλής μας είπε ότι αυτός ο νόμος έχει μία πολύ μεγάλη σημασία. Πράγματι έχει μία πολύ μεγάλη σημασία. Αλλά η Νέα Δημοκρατία ήταν το μόνο κόμμα το οποίο αρνήθηκε να έρθει στο διάλογο που κράτησε αρκετούς μήνες και που έγινε για τη σύνταξη αυτού του νομοσχεδίου.

Εδέχθησαν το διάλογο, βεβαίως με τις αντιρρήσεις τους, βεβαίως με τις δικές τους απόψεις, τις οποίες δεν αλλοτριώνουν -και γιατί να αλλοτριώσουν- όλα τα άλλα πολιτικά κόμματα, όλοι οι φορείς ιδιοκτητών και εργαζομένων οι οποίοι εμπλέκονται με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Εδέχθησαν το διάλογο όλοι οι κορυφαίοι εργατικοί φορείς της χώρας μας. Μόνο ένας, δεν τον δέχθηκε. Όλοι, πλην Λακεδαιμονίων. Μόνο ένας, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας δεν μετείχε. Και γνωρίζετε γιατί δεν μετείχε; Γιατί δεν ήθελε να εκφέρει άποψη. Γιατί ούτε και σήμερα ουσιαστικά κατέθεσε άποψη. Γιατί θέλει το ανεφάρμοστο, θέλει να μην κινηθεί τίποτα, να μην προχωρεί τίποτα. Γιατί; Γι' αυτό που είπα. Γιατί ουσιαστικά είναι ταυτισμένο με τη διαπλοκή.

Εμείς, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τις συμβάσεις του δημοσίου. Έχουμε κάνει ήδη πολλά και μεγάλα βήματα στην κατεύθυνση της διαφάνειας. Είναι τυχαίο ότι τα τελευταία χρόνια δεν έχει ακουστεί μία ουσιαστική κουβέντα για τα θέματα των μεγάλων συμβάσεων του δημοσίου; Είναι τυχαίο ότι σε όλα τα μεγάλα έργα οι φωνές οι οποίες ακούστηκαν, οι κατηγορίες οι οποίες εκτοξεύτηκαν αποδείχθηκαν έωλες, αποδείχθηκαν χωρίς περιεχόμενο, κατέπεσαν αμέσως μόλις τελείωσαν οι σχετικές συνεδριάσεις της Βουλής; Όχι βέβαια. Γιατί γνωρίζετε ότι στο θέμα των δημοσίων συμβάσεων, έχουμε κάνει μεγάλα βήματα στον τομέα της διαφάνειας.

Είναι γνωστό ότι έχουμε κατοχυρώσει, για παράδειγμα, για τις μεγάλες συμβάσεις τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Μιας δικαστικής αρχής την οποία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει.

Υπάρχουν έξι σημεία στα οποία μας έγινε κριτική σήμερα και θέλω να αναφερθώ σε αυτά ένα-ένα.

Το πρώτο, ονομαστικοποίηση. Ισχύει η ονομαστικοποίηση. Δεν θίγεται η ονομαστικοποίηση. Ότι προβλέπεται στο ν. 2328/95 ισχύει και σήμερα. Σ' αυτό τίποτα δεν αλλάζει ή μεταβάλλεται.

Δεύτερον, γιατί 5% και όχι μία μετοχή; Το έχουμε λύσει αυτό κατά τη διάρκεια της συζήτησης του Συντάγματος. Διότι με τη

μία μετοχή σε μία ανοικτή οικονομία, σε μία παγκοσμιοποιημένη οικονομία όπου λειτουργούν ανοικτά χρηματιστήρια, όπου γνωρίζουμε ότι τα πιο μεγάλα και σταδιακά τα περισσότερα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης θα είναι εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο, γιατί σε μία τέτοια οικονομία που εμπλέκεται και με τα διεθνή χρηματιστήρια δεν είναι δυνατόν να πιστεύει κανείς ότι μπορεί να επηρεάσει τις αποφάσεις κάποιος ο οποίος κατέχει πέντε ή δέκα μετοχές μιας επιχείρησης. Αυτές οι συζητήσεις που μιλούν για τη μία μετοχή δεν αφορούν μία οικονομία που λειτουργεί μέσα σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό πεδίο, αλλά αυτό που ειπώθηκε πριν, χώρες που ομοιάζουν με την «Μπανανία».

Θέλω να πω ένα παράδειγμα το οποίο ο συνάδελφος κ. Ακριβάκης είχε αναφέρει στην επιτροπή της Βουλής. Ας με συγχωρήσει που προτρέχω. Θα μπορεί, λοιπόν, κάποιος ο οποίος πιθανόν έχει μία μικρή επένδυση, ένα επαρχιακό ραδιόφωνο, αγοράζοντας μία μετοχή μιας μεγάλης εταιρείας, η οποία φιλοδοξεί να είναι προμηθευτής του δημοσίου, να μπλοκάρει την οποιαδήποτε δυνατότητα σύμβασης αυτής της εταιρείας και συμμετοχής της στους διαγωνισμούς. Και ερωτώ: Αυτό στέκει σε οποιαδήποτε κριτική; Και ερωτώ: Αυτό στέκει σε οποιαδήποτε στοιχειώδη σοβαρή ανάλυση; Και ερωτώ: Αυτό στέκει τουλάχιστον σε κάποιον ο οποίος έχει τον κοινό νου; Όχι, δεν στέκει και το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά αυτό.

Να πω ένα άλλο παράδειγμα; Πριν από μερικές μέρες είχαμε την περίπτωση μιας εταιρείας, η οποία δυσκολεύτηκε να υπογράψει σύμβαση με ένα δημόσιο οργανισμό. Ξέρετε γιατί; Γιατί τελείως τυχαία βρέθηκε ότι κατείχε το 0,014% -προφανώς ο χρηματιστής της κάποια στιγμή είχε αγοράσει κάποιες μετοχές- η εταιρεία που χειριζόταν το χαρτοφυλάκιο της κάποιου μέσου, τελείως άσχετου κατά κοινή ομολογία με την εταιρεία αυτή. Και όμως αυτό μπλοκαρίστηκε για ένα μεγάλο διάστημα.

Είναι δυνατόν να λειτουργήσουμε έτσι σε μία οικονομία; Αντέχει στη στοιχειώδη σοβαρότητα ή στη στοιχειώδη κριτική αυτή η ιστορία περί μίας μετοχής; Είναι ο μάργατος Μήτσος διαπλεκόμενος, επειδή έτυχε να έχει δέκα μετοχές κάποιου ραδιοτηλεοπτικού μέσου ή πέντε μετοχές μιας άλλης εταιρείας στο φτωχό χαρτοφυλάκιο του; Κάποια στιγμή πρέπει να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Τρίτον, τα περί οικογενειών. Το ελληνικό Σύνταγμα ομιλεί σαφώς για τη δυνατότητα του κάθε Έλληνα πολίτη να ασκεί τη δική του επιχειρηματική και οικονομική δραστηριότητα. Κανείς δεν μπορεί να επαναφέρει τη θεωρία περί οικογενειακής ευθύνης. Η θεωρία περί οικογενειακής ευθύνης ανήκει σε άλλα καθεστώτα, δεν ανήκει στις ευρωπαϊκές δημοκρατίες και φυσικά αυτή η θεωρία δεν έχει θέση στην ελληνική δημοκρατία.

Φυσικά θα πρέπει ένα πρόσωπο που ανήκει σε μία οικογένεια να αποδεικνύει την οικονομική του αυτοδυναμία. Δεν παίζουμε εδώ, υπάρχουν ειδικοί όροι, ειδικοί κανονισμοί της ομάδας, του τμήματος ελέγχου διαφάνειας, του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, τους οποίους μπορώ να καταθέσω και για τα Πρακτικά της Βουλής και οι οποίοι ορίζουν πώς θα γίνει ο έλεγχος, ο οποίος θα είναι ενδεδειχτός, για να αποδειχτεί η έννοια της οικονομικής αυτοδυναμίας. Τουλάχιστον εμείς τη θεωρία περί οικογενειακής ευθύνης, που ταίριαζε σε άλλου είδους καθεστώτα, δεν πρόκειται να την αποδεχτούμε.

Να φέρω και εδώ ένα παράδειγμα; Είναι γνωστό σε όλους -ας με συγχωρέσετε που δεν θα πω ονόματα, αλλά τα ξέρουμε όλοι- ότι υπάρχουν δύο αδέρφια στο γενικότερο εκδοτικό χώρο. Και κανείς δεν μπορεί να τους κατηγορήσει αυτήν τη στιγμή ότι έχουν δημιουργήσει συνεργασία μεταξύ τους. Κανείς.

Σύμφωνα με τη θεωρία που ανέπτυξε η Νέα Δημοκρατία σήμερα, θα έπρεπε να απαγορεύσουμε στον έναν από τους δύο να κάνει κάτι τέτοιο. Είναι λογικό αυτό; Υπακούει αυτό στη στοιχειώδη λογική; Υπακούει αυτό στις στοιχειώδεις αναφορές που έχουν να κάνουν με την ύπαρξη μιας τέτοιας οικονομίας και δημοκρατίας, που λειτουργεί σύμφωνα με το Σύνταγμά μας; Και ξέρετε πολύ καλά την περίπτωση για την οποία μιλώ.

Τέταρτον, off shore εταιρείες. Να τα πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Αν μπορούσε να απαγορευθεί διά νόμου η

ύπαρξη των off shore εταιρειών για την Ελλάδα, θα το είχαμε κάνει. Να είσθε βέβαιοι γι' αυτό. Όμως, επειδή λειτουργούμε μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο λειτουργίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υπάρχουν περιορισμοί σ' αυτό.

Βεβαίως θα φέρουμε και πρόσθετους νόμους για τις off shore εταιρείες. Και ο κ. Χριστοδουλάκης, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, έχει αναφερθεί σ' αυτό. Και γνωρίζετε πολύ καλά ότι έχει γίνει συνεννόηση με το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, για να υπάρχει έλεγχος των off shore εταιρειών.

Δεν μας έπεισαν με τις off shore εταιρείες, για να τους δώσουμε τηλεοπτικές άδειες στον πρόσφατο διαγωνισμό. Δεν μας έπεισαν γιατί ζητήθηκαν τα ονόματα και τα ονόματα εκείνα δεν υπήκουαν στο στοιχειώδες «πόθεν έσχες», γιατί έγινε ο έλεγχος, γιατί θα γίνεται έλεγχος, γιατί δεν πρόκειται κανείς να μείνει, αν δεν μπει το μαχαίρι σε βάθος, για να γνωρίζουμε ποιοι είναι, πόσοι είχαν τις επενδύσεις και πώς μπορούσαν να ανταποκριθούν σ' αυτές.

Από την άλλη, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης κάνει και θα κάνει πολύ καλά τη δουλειά του. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι με το Σύνταγμά μας, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης το οποίο θα διοριστεί από τη Βουλή, θα είναι μια πραγματικά ανεξάρτητη αρχή. Δεν θα το διορίσουμε εμείς. Θα το διορίσει η Βουλή και μάλιστα με πλειοψηφία 4/5. Δεν θα το ελέγχουμε εμείς, ούτε καν έλεγχο νομιμότητας δεν θα έχουμε. Δε θα δίνουμε εμείς τις άδειες. Θα τις δίνει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης. Και τολμούν να πουν ορισμένοι, μπορούν να ισχυριστούν ότι δήθεν θέλουμε να κρατήσουμε ομήρους τα μέσα ενημέρωσης;

Είναι σοβαρά πράγματα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Υπακούουν στην οποιαδήποτε στοιχειώδη λογική; Μιλάμε σοβαρά και με επιχειρήματα μεταξύ μας ή ερχόμαστε για να πετάξουμε ένα σύνθημα και να σηκωθούμε να φύγουμε, ενώ γνωρίζουμε πολύ καλά τι πάμε να κάνουμε;

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο σε σχέση με το πεδίο εφαρμογής του νόμου. Ο νόμος έχει ευρύτατο πεδίο εφαρμογής. Έχουμε δεχτεί κριτική για την ευρύτητα του πεδίου εφαρμογής. Κριτική μας έγινε και για το διαδίκτυο μέσα στην επιτροπή της Βουλής και το γνωρίζουν καλά αυτό οι συνάδελφοι που είναι στη Διαρκή Επιτροπή. Κριτική μας έγινε και από την Ειδική Επιτροπή, το οποίο τι μας λέει;

Μας λέει «έχετε κάνει ένα πολύ αυστηρό νομοθέτημα που μπορεί να δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα ελέγχου στην οικονομία». Αναρωτιέται και προτείνει να σκεφθούμε το ενδεχόμενο να αφαιρέσουμε κάποιες από τις περιπτώσεις που έχουμε συμπεριλάβει μέσα από το πεδίο εφαρμογής αυτού του νόμου. Εμείς όμως δεν θα τις αφαιρέσουμε. Και δεν θα τις αφαιρέσουμε, γιατί θέλουμε να κλείσουμε και τις πόρτες και τα παράθυρα. Παρ' ότι γνωρίζουμε ότι μπορεί να δημιουργηθούν μερικές δυσκολίες και προβλήματα, μας ενδιαφέρει να είμαστε σαφείς, καθαροί και έντιμοι και να κοιτάμε τον ελληνικό λαό στα μάτια. Δεν θα μείνει ούτε πόρτα ούτε παράθυρο στην διαπλοκή μ' αυτήν την παρέμβαση.

Δεν λέω ότι αυτό θα γίνει από τη μία ώρα στην άλλη, αλλά με την προσπάθεια εφαρμογής αυτού του νόμου, που καλά θα κάναμε, αντί να μιλάμε και να φεύγουμε, να αναζητούμε με ποιο τρόπο θα συμφωνήσουμε και θα βελτιώσουμε τις διατάξεις του, ώστε να μπορούμε όλοι μαζί να δουλέψουμε –γιατί αυτό χρειαζόμαστε σήμερα– για την εφαρμογή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η διαπλοκή κάνει κακό. Κάνει κακό όμως και η υποκρισία όταν βολεύει τη διαπλοκή. Και ξέρετε γιατί; Είναι πάρα πολύ εύκολο να πεις μεγαλόστομες διακηρύξεις, μεγάλα λόγια, αλλά το επικίνδυνο είναι, όταν αυτά τα μεγάλα λόγια είναι ανεφάρμοστα, όταν δεν μπορούν να οδηγήσουν σε εφαρμογή διατάξεων. Η λογική της Νέας Δημοκρατίας είναι να μη γίνεται τίποτα, τίποτα να μην μπορεί να προχωρήσει, τίποτα να μην μπορεί να εφαρμοστεί. Την ίδια ώρα που εμφανιζόμαστε εδώ ως οι Ηρακλείς της κάθαρσης, την ίδια ώρα να πηγαίνουμε και να λέμε στους φορείς της διαπλοκής «εντάξει, με αυτά που είπαμε τίποτα δεν πρόκειται να γίνει». Γιατί τίποτα δεν πρόκειται να γίνει με τη θεωρία της μίας μετοχής, γιατί τίποτα δεν πρόκειται να γίνει με

λογικές που δεν μπορούν να εφαρμοστούν, γιατί τίποτα δεν μπορεί να γίνει με κάτι που δεν μπορεί να προχωρήσει καμία, μα καμία ευρωπαϊκή οικονομία σε οποιαδήποτε χώρα. Και το γνωρίζουν πολύ καλά αυτό. Σε δουλειά να βρισκόμαστε για τη Νέα Δημοκρατία.

Αλλά, είναι τυχαίο ότι η Νέα Δημοκρατία ήταν η παράταξη εκείνη που το 1990-1993 επέτρεψε με τον πιο ασύδοτο, και ιστορικά σε όλη την Ευρώπη, τον πιο ανεξέλεγκτο τρόπο την είσοδο της ιδιωτικής ραδιοφωνίας και της ιδιωτικής τηλεόρασης; Εμείς κακώς είχαμε ενστάσεις τότε για την ιδιωτική ραδιοφωνία και την τηλεόραση. Αλλά θα έπρεπε να φτιαχτεί ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επέτρεψε την πλήρη ασυδοσία, την πλήρη και ανεξέλεγκτη λειτουργία, χωρίς άδειες, με το «έτσι θέλω» του οιοδήποτε επιχειρηματία, ο οποίος ήθελε να επηρεάσει εκείνη την ώρα τα πράγματα και ειδικότερα την Κυβέρνησή της, ανοίγοντας ένα ραδιόφωνο ή μία τηλεόραση.

Αυτήν την ασυδοσία επιχειρήσαμε και θα επιχειρούμε να ρυθμίσουμε και με το νόμο του 1995 και με τους νόμους της περιόδου 1998-1999 και 2000, αλλά και μ' αυτόν το νόμο και με την περίοδο του κ. Βενιζέλου και με την περίοδο του κ. Ρέππα και μ' αυτόν το νόμο επαναλαμβάνω, ακριβώς γιατί θέλουμε να βάλουμε τάξη σ' αυτό το δύσκολο τοπίο, όπου τα πράγματα δεν είναι καθόλου εύκολα, όπου ο δρόμος είναι ανηφορικός και δύσβατος, όπου χρειάζεται πολλές αγώνες, πολλές κόπες και πολλή συνεργασία για να μπορούμε να φθάσουμε στο αποτέλεσμα που θέλουμε.

Θα έλεγα, μακριά από εμάς αυτό που έλεγε προχθές μια εφημερίδα, ότι κάποιος θέλουν και την πύτα ολόκληρη και τον διαπλεκόμενο χορτάτο. Αυτό δεν γίνεται. Και όσο μας αφορά θα το αποκαλύψουμε στον ελληνικό λαό και ποτέ δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι δίνουμε σήμερα εξετάσεις. Πράγματι, ο πολιτικός κόσμος δίνει και σήμερα εξετάσεις, αλλά στον ελληνικό λαό όσον αφορά εμάς και μόνο στον ελληνικό λαό. Εμείς δεν θέλουμε να είμαστε υποβολείς της δικαστικής εξουσίας, όπως εμφανίστηκε σήμερα ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Εμάς μας ενδιαφέρει να προχωρήσει ένας νόμος που πραγματικά στο φως της ημέρας –και έχει σημασία αυτό που λέω– προχωράει την αντιπαράθεση με τη διαπλοκή. Δίνει τεράστιες δυνατότητες να προχωρήσουμε και να δουλέψουμε, ώστε να περιορίσουμε πρώτα, αλλά –επειδή αυτός ο νόμος λειτουργεί σε βάθος χρόνου– και να εξαλείψουμε το φαινόμενο.

Γιατί δεν είναι μόνο το 5%. Πιάνει και οποιονδήποτε έχει μια παρέμβαση μέσα στην επιχείρηση. Ακόμη έχει και διατάξεις που αν τεκμαίρεται ότι κάποιος επιχειρηματίας, εν της πράγμασι, ασκεί επιρροή μέσα στο ραδιοτηλεοπτικό μέσο το οποίο διαθέτει ή στην εφημερίδα, τότε δημιουργείται με βάση τις διατάξεις του νόμου η δυνατότητα κάποιου να προσφύγει στο δικαστήριο ή και στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης και να τον εξομώσει με το βασικό μέτοχο.

Και είναι πάρα πολύ αυστηρές οι ποινές, μέχρι ακύρωσης των συμβάσεων και ιδιαίτερα αυστηρών ποινικών διατάξεων για εκείνους, οι οποίοι θα συνεργαστούν ή θα επιχειρήσουν να συνεργαστούν, και δεν θα το πετύχουν, για την καταστρατήγηση του νόμου.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς έχουμε τη συνειδητή μας ήσυχη. Δεν κάνουμε απλά την υποχρέωσή μας προς το Σύνταγμα. Κάνουμε σήμερα ένα αποφασιστικό βήμα. Μετά την παρέμβαση που έχουμε κάνει στον τομέα των αδειών, μετά το ξεκαθάρισμα που έχουμε κάνει με όλους στα θέματα της ποιότητας, μετά τις προσπάθειες που έχουν γίνει και από το νυν Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, οι οποίες εκτιμώ ότι θα είναι πολύ περισσότερες από το καινούριο, και την ολόπλευρη στήριξη που έχουμε δώσει στις προσπάθειές του, κάνουμε σήμερα και ένα βήμα αποφασιστικό στο χτύπημα της σχέσης μεταξύ οικονομικών συμφερόντων και ανθρώπων που επηρεάζουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι πολλοί δεν θέλουν αυτόν το νόμο. Και από τα Μέσα Ενημέρωσης και το έδειξαν. Και από την πολιτική και το

έδειξε σήμερα. Γιατί για εμάς εκείνος που λέει ευθέως όχι εξομολογείται απόλυτα, εάν δεν είναι προτιμότερος, με κάποιον ο οποίος λέει όχι στο νόμο και ναι στη διαπλοκή, προτείνοντας πράγματα που γνωρίζει ότι δεν γίνονται, προτείνοντας πράγματα που γνωρίζει ότι είναι ανεφάρμοστα, προτείνοντας πράγματα που δεν υπακούουν σε στοιχειώδεις κανόνες λογικής μέσα σε μια ανοικτή οικονομία. Αλλά βεβαίως θα κλείσω όπως άρχισα.

Ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και όλη η Δεξιά δεν πρόκειται να συμβιβαστεί με τη διαπλοκή, γιατί; Διότι είναι ταυτισμένη μαζί της. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σκυλλάκο, το είπα και στον κ. Παυλόπουλο...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ο Κανονισμός ισχύει για όλα τα κόμματα, όχι σε βάρος των μικροτέρων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε δίκιο. Πράγματι διευκολύνουμε τον Πρόεδρο, της Νέας Δημοκρατίας που έχει και την ονομαστική του εορτή, έπρεπε ο κύριος Υπουργός απαντήσει, τώρα πρέπει οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι να κάνουν υπομονή να μιλήσουν οι έξι που ορίζει ο Κανονισμός.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν έχω αντίρρηση...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό σας αδικεί εσάς και το αναγνωρίζω, αλλά η ώρα ούτως ή άλλως είναι από πλευράς δημοσιότητας κλεισμένη και λυπάμαι ειλικρινά, αλλά δεν θέλω να παραβιάσουμε...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Υπάρχει μια ανισότιμη μεταχείριση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επαναλαμβάνω ότι έχετε δίκιο και από τη θέση αυτή το αναγνωρίζω, αλλά ας τηρήσουμε αυτό που αποφασίσαμε.

Ο κ. Παπαϊωάννου έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σήμερα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα οι πολιτικοί ή η πολιτική έδωσε εξετάσεις και κατά την ταπεινή μου άποψη απέτυχε. Ο κ. Καραμανλής δεν μπήκε στο πρόβλημα, ξεκίνησε με κάποιες γενικές εκτιμήσεις, με διαπιστώσεις των γεγονότων και πολλές φορές με διαστρέβλωση της αλήθειας. Και σήμερα στη συζήτηση ενός τόσο κρίσιμου σχεδίου νόμου, πιστεύω ότι ανάμεσά σας δεν πρέπει να έχει θέσει η υποκρισία και ο επιφανειακός λόγος.

Πριν μπω στο σχέδιο νόμου, θέλω να πω δύο στοιχεία για τη διαφορά της ελληνικής τηλεόρασης σε σχέση με τις άλλες τηλεοράσεις όπου γης. Η διαφορά, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι στο ιδιοκτησιακό καθεστώς. Η μεγάλη διαφορά είναι ότι στη χώρα μας το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο κτίστηκε αυθαίρετα και λειτουργεί αυθαίρετα. Οι νόμοι που υπάρχουν δεν εφαρμόζονται. Άνθρωποι πλούτισαν σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Αυτό το όνειδος –εγώ διαφοροποιούμαι εδώ σε σχέση με την Κυβέρνηση– μας συνοδεύει όλους –η πρώτη ευθύνη ανήκει ασφαλώς στη Νέα Δημοκρατία– ή σχεδόν όλους, γιατί δεν θέλω να αδικήσω τα κόμματα που δεν άσκησαν κυβερνητική εξουσία. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Ξεκίνησε πράγματι από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά είχαμε χρόνο τώρα τη δυνατότητα να βάλουμε κανόνες και το τοπίο να ρυθμιστεί. Υπάρχει ένα κρίσιμο ερώτημα: Υπάρχει ανταγωνισμός; Τηρούνται οι κανόνες; Έχει γίνει συνείδηση στον Έλληνα πολίτη ότι η ιδιωτική τηλεόραση λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος και όχι χάριν των συμφερόντων αυτών που σήμερα έχουν πάρει τις άδειες ή τις συχνότητες;

Γνωρίζουμε ότι για να υπάρξει υγιής ανταγωνισμός προέχει να έχουμε μια αξιόπιστη δημόσια τηλεόραση; Αν δεν συζητήσουμε εδώ το θέμα της δημόσιας τηλεόρασης μην περιμένουμε να δώσουμε απάντηση στο πρόβλημα της ιδιωτικής τηλεόρασης. Τα θέματα τουλάχιστον στο ευρωπαϊκό μοντέλο συνδέονται, δεν είναι αποδεδειγμένο το ένα από το άλλο. Κατοχυρώνονται στη χώρα μας τα δικαιώματα των δημιουργών; Έχει γίνει συνείδηση ότι η ιδιωτική τηλεόραση κτίστηκε σε βάρος της δημόσιας τηλεόρασης ότι από αρχείο της ΕΡΤ, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, επί των ημερών σας, ξεπουλήθηκε

στην ιδιωτική τηλεόραση; Τα γνωρίζετε όλα αυτά; Αυτά είναι κρίσιμα ζητήματα που κάποια στιγμή θέλουν απαντήσεις.

Πηγαίνω τώρα στις συνταγματικές ρυθμίσεις και στις νέες ρυθμίσεις. Αναμφίβολα συζητάμε σήμερα ένα σύγχρονο πρόβλημα της δημοκρατίας, αλλά το συζητάμε, κύριοι συνάδελφοι, στα πλαίσια αναχρονιστικών συνταγματικών ρυθμίσεων και διατάξεων. Και αυτό δεν το λέω σήμερα. Το είπα και ως Υπουργός που ήμουν εκείνη την περίοδο από αυτό εδώ το Βήμα, όταν συνεζητούντο τα σχετικά άρθρα. Άρα το σχέδιο νόμου και να μην το αδικούμε, μπορεί και πρέπει να αξιολογηθεί μόνο στα πλαίσια των συνταγματικών ρυθμίσεων. Γιατί είναι γνωστό ότι ο αρμόδιος Υπουργός, η Κυβέρνηση δεν μπορούν να ξεφύγουν πλέον από τις συνταγματικές ρυθμίσεις. Οδηγήθηκαν πράγματι σε μία μεσοβέζικη, όπως την έχω καταγράψει λύση του βασικού μετόχου, αλλά οδηγήθηκαν εκεί κάτω από τον επιφανειακό πρόσκαιρο και δημαγωγικό λόγο της Νέας Δημοκρατίας που έλεγε στα πλαίσια της σύγχρονης οικονομίας, της σύγχρονης οργάνωσης των δημοκρατιών, ότι μπορούσαμε να πάμε μέχρι φυσικού προσώπου. Σας υπενθυμίζω εδώ ότι υπήρχε αυτός ο νόμος, δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Θα ήταν πιο τίμιο εκ μέρους σας να ερχόσαστε, κύριοι συνάδελφοι, και να λέγατε ότι οι τηλεοπτικές εταιρείες, οι ραδιοφωνικές θα πρέπει να έχουν τη μορφή ομόρρυθμης εταιρείας στη σύγχρονη οικονομία. Γιατί δεν κάνατε αυτήν την πρόταση που έχει μέσα της και ένα ρεαλισμό. Έχει απόλυτη σχέση, διότι γνωρίζετε ότι ουσιαστικός έλεγχος σήμερα μέχρι φυσικού προσώπου δεν μπορεί να υπάρξει. Μίλησα για αναχρονισμό. Πρέπει όλοι να έχουμε συνειδητοποιήσει ότι σε λίγα χρόνια τα τηλεοπτικά προγράμματα ή οι εκπομπές ακόμα μπορεί να μην υπάρχουν στη δικαιοδοσία του ελληνικού κράτους. Οι δορυφόροι έχουν κατακλύσει τους ουρανούς και τα προγράμματα μέρα με την ημέρα μπαίνουν στη ζωή μας. Αυτές είναι οι εκτιμήσεις μου σε σχέση με αυτό που είπα ότι έχει αυτός ο νόμος και το Σύνταγμα αναχρονιστικές ρυθμίσεις. Είναι το πρόβλημα υπαρκτό σήμερα; Κυρίως στη χώρα μας είναι υπαρκτό, όπως είναι πρόβλημα πολλών σύγχρονων δημοκρατιών. Έχει πολλές πλευρές το πρόβλημα αυτό και πολύ σωστά είπε ο κ. Καραμανλής για μία τριγωνική σχέση. Η εκτίμησή μου είναι ότι απάντηση μπορεί να δοθεί αν δούμε την τριγωνική σχέση και την κάθε ενότητα ξεχωριστά. Άκουσα για υγιή επιχειρηματικότητα και τόσα άλλα. Δηλαδή το πρόβλημα της διαπλοκής συνδέεται στην Ελλάδα μόνο με όσους έχουν μέσα ενημέρωσης; Η διαπλοκή δεν υπάρχει με κάποιους που δεν έχουν μέσα ενημέρωσης; Δεν είναι μέσα στην οικονομία; Άρα το μεγάλο πρόβλημα είναι σε μια χώρα σαν τη δική μας που έχει την υψηλότερη παραοικονομία που έχει πολύ λίγους σοβαρούς επιχειρηματίες, γιατί όλοι οι άλλοι είναι αρπακτικά, αυτή είναι η ουσία να δούμε κανόνες υγιούς ανταγωνισμού, σωστής αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας. Αν η Νέα Δημοκρατία ερχόταν σήμερα εδώ, κύριοι συνάδελφοι, και έβαζε το ζήτημα της επιτροπής ανταγωνισμού ως ανεξάρτητης αρχής με εξουσίες σε αρμοδιότητες που υπάρχουν σε άλλες χώρες, θα με βρίσκατε σύμφωνο, αλλά ποτέ δεν επιμένετε σε ένα τέτοιο ζήτημα σε σχέση με τη λειτουργία της οικονομίας.

Το δεύτερο μεγάλο ζήτημα που συνδέεται είναι με τη δική μας στάση, τη στάση των πολιτικών σ' αυτήν εδώ τη χώρα. Άρα υπάρχουν ανοικτά τα ζητήματα και πρέπει να έρθουν σε σχέση με το πόθεν έσχες, σε σχέση με το πολιτικό χρήμα που συζητάμε να δούμε μια αξιόπιστη νομοθεσία, με τη στάση ζωής μας και με τόσα άλλα ζητήματα. Πρέπει να ελέγχονται οι επιχειρηματικές δραστηριότητες σε σχέση με τα μέσα ενημέρωσης;

Κατά την άποψή μου ναι, αλλά με νομοθεσία που να μπορεί να εφαρμοστεί. Και αν θέλετε οι επιφυλάξεις μου είναι ότι και η συγκεκριμένη νομοθεσία θα βρει πολλά εμπόδια στην εφαρμογή της.

Τι χρειάζεται κυρίως για να εφαρμοστεί η υπάρχουσα ή η νομοθεσία που θα διαμορφώσουμε. Θα συμφωνήσω ότι χρειάζεται ισχυρή πολιτική βούληση για την εφαρμογή των νόμων. Η ισχυρή όμως πολιτική βούληση αποτυπώνεται στην απόφαση που πήραμε και συμφωνήσαμε όλα τα κόμματα για να κάνουμε μια ανεξάρτητη αρχή το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και όλο το βάρος πέφτει εκεί. Κατά συνέπεια, πρέπει να αναδείξουμε το

συνταγματικό του ρόλο, να δώσουμε αποτελεσματικές εξουσίες, να στελεχώσουμε το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο που σήμερα δεν είναι επαρκώς στελεχωμένο και να μην επαναλάβουμε λάθη που έγιναν με άλλους θεσμούς. Δηλαδή κάναμε θεσμούς και αυτήν τη στιγμή στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο με τις παλιές αρμοδιότητες ούτε το 50% των θέσεων που προβλέπονται δεν υπάρχουν στη στελέχωσή του, και μάλιστα άνθρωποι πολλές φορές ακατάλληλοι για να μπορέσουν να ελέγξουν και να εφαρμόσουν το νόμο. Και βέβαια θέλει ισχυρή προσωπικότητα ως πρόεδρο και ισχυρά μέλη.

Και επιτρέψτε μου, κύριοι συνάδελφοι, να πω ότι αισθάνθηκα βαθύτατη προσβολή όταν πριν από λίγο καιρό είδα τα μέλη του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου να συνεδριάζουν δημόσια στις τηλεοράσεις, που υποτίθεται ότι την άλλη μέρα θα δικάζαν ή θα έκριναν. Άρα, εδώ το κρίσιμο ζήτημα για το θέμα που συζητάμε είναι η σύνθεση και οι αρμοδιότητες του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου.

Ένα δεύτερο κρίσιμο πολιτικό ζήτημα είναι η στάση των πολιτικών, η δική μας στάση. Πολλές φορές, πολλοί συνάδελφοι –θα έβαζα και τον εαυτό μου, αλλά δεν το έχω διαπράξει αυτό το αδίκημα, έχω «διαπράξει» άλλα, βγαίνουμε και υποστηρίζουμε τα μέσα ενημέρωσης με δηλώσεις. Ακόμα και αν υπάρχουν λάθη από πλευράς του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου θα πρέπει να στηρίζουμε το θεσμό, αν θέλουμε –και εννοώ στην πρώτη του φάση– να αποτελέσει ένα μέσο αποτελεσματικού ελέγχου στο εγχείρημα που σήμερα επιχειρούμε.

Και το δεύτερο έχει να κάνει ασφαλώς με τη δικαιοσύνη και το πώς απονέμεται. Διότι η εφαρμογή των νόμων δεν είναι ένα θέμα δικό μας. Υπάρχουν και εκεί ζητήματα, αλλά είναι ένα κρίσιμο θέμα του πώς κυρίως απονέμεται η δικαιοσύνη.

Άρα, κύριοι συνάδελφοι, η δική μου θέση είναι ότι οι περιορισμοί στο ιδιοκτησιακό καθεστώς είναι αμφίβολης αποτελεσματικότητας –όχι ότι δεν πρέπει να υπάρξουν– ότι πρέπει να υπάρξει έλεγχος –και δεν αναφέρομαι σε λογοκρισίες ή σε ελέγχους κατασταλτικούς– αλλά μέσα από αρχές, κανόνες κλπ στο ζήτημα των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, εκεί που σήμερα στρέφεται όλη η Ευρώπη. Και εδώ έχουν αρχίσει να μπαίνουν κάποιοι κανόνες. Μην ξεχνάτε ότι είμαστε η μόνη χώρα πιστεύω στον κόσμο, στην Ευρώπη σίγουρα, που ελεύθερα τα ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης δείχνουν ταινίες πορνό πριν από τα μεσάνυχτα. Πουθενά στον κόσμο δεν γίνεται αυτό. Δεν υπάρχουν κανόνες πουθενά. Ακούω πολλές φορές τη φράση της αυτοδέσμευσης των δημοσιογράφων. Τη λέγω και εγώ χρόνια τώρα. Να δεχθούμε όμως ότι αυτό είναι ανεφάρμοστο, ότι πρέπει επιτέλους να υπάρξουν κανόνες δεοντολογίας και τιμωρίας, να προστατευτούν τα δικαιώματα των άλλων δημιουργών και τόσα άλλα ζητήματα. Άρα, το θέμα του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου που σήμερα προσβάλλει πράγματι έναν ολόκληρο πολιτισμό, έχει πολλές πλευρές και καιρός είναι να συζητήσουμε αυτά τα ζητήματα.

Και κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, θέλω να πω το εξής: Είναι η ώρα τώρα και αν δεν μπορείτε σε αυτό το νομοσχέδιο –και κατανοώ ότι δεν μπορείτε– στο επόμενο που είναι σε συνάφεια με αυτό που συζητάμε στην επιτροπή και έχει να κάνει με τα ζητήματα που συνδέονται με τις πολιτικές υποψηφιότητες, το πολιτικό χρήμα και τόσα άλλα, να έρθει διάταξη που να υποχρεώνει τα ιδιωτικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα να μεταδίδουν δωρεάν τις εργασίες της Βουλής τώρα και αυτό, αν θέλετε, είναι μια μικρή απάντηση στο τεράστιο πρόβλημα αλλά μία ουσιαστική απάντηση γιατί πολλοί από μας θα θέλουμε να είμαστε εκεί τουλάχιστον όσοι είναι αποκλεισμένοι από τα Μέσα Ενημέρωσης, να τους δει αν θέλει ο λαός, ο ίδιος θα επιλέξει, να έχει αυτή την ευχέρεια και να μην επαφίεσθε μόνο στα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τα συνδρομητικά κανάλια, γιατί εκεί υπάρχει μία υποχρέωση.

Και το δεύτερο –αυτό αφορά και τον Πρόεδρο της Βουλής– έχετε χρέος κύριε Υπουργέ, πολύ σύντομα να φέρετε τη νέα σύνθεση και τη συγκρότηση του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Βουλής. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Αυτό αφορά μόνο τη Βουλή.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Δεν ξέρω ότι αφορά μόνο τη Βουλή, αλλά το θεωρώ αδιανόητο η Βουλή να μη συνεργάζεται με την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το ενημερωτικό τοπίο στη χώρα μας χαρακτηρίζεται από αδιαφάνεια, έλλειψη αντικειμενικότητας και χαμηλή ποιότητα. Όλοι συμφωνούμε σ' αυτό. Όλοι διακηρύσσουμε ότι η διαπλοκή στο χώρο των ΜΜΕ σε κεντρικό επίπεδο, αποτελεί γάγγραινα για τη δημοκρατία στη χώρα μας. Ευτυχώς εξαίρεση αποτελούν μερικά μόνο κεντρικά κανάλια και κατά κανόνα τα περιφερειακά και τοπικά τα οποία επιτελούν αμερόληπτα το ενημερωτικό τους έργο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί γεγονός ότι ο κ. Σημίτης, στελέχη της Κυβέρνησης, αλλά και του ΠΑΣΟΚ διαρρηγνύουν τα Αρμάνι σοσιαλιστικά τους κουστούμια εν ονόματι της διαφάνειας. Ποιας διαφάνειας; Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, δεν γίνονται πλέον πιστευτοί διότι οφείλουν την πλειοψηφία και τις κυβερνητικές θέσεις που κατέχουν ακριβώς στη σκανδαλώδη εύνοια των μεγάλων τηλεοπτικών σταθμών στις εκλογές του 2000 και δεύτερον, διότι αυτοί που ελέγχουν σήμερα την πλειοψηφία των ΜΜΕ, είναι οι ίδιοι άνθρωποι που με το πράσινο φως της Κυβέρνησης, λυμαίνονται τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις κρατικές προμήθειες και τα μεγάλα έργα.

Να μου επιτραπεί να πω ότι στην παράγκα που δημιουργήθηκε στα χρόνια του κ. Σημίτη συσσεγάζονται οι άνθρωποι που τα τελευταία χρόνια πολλαπλασίασαν την οικονομική τους δύναμη σε βάρος της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και που απομυζούν τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου.

Η Κυβέρνηση, όπως φάνηκε και στη Διαρκή Επιτροπή, ούτε η ίδια πιστεύει ότι κάτι θα αλλάξει ή θα βελτιωθεί μ' αυτόν το νόμο. Η ίδια σιωπηλά αναγνωρίζει ότι ο νόμος αυτός αφήνει τη δημοκρατία μας γυμνή αλλά και απροστάτευτη στις ορέξεις της οικονομικής ελίτ. Μιας ελίτ που έχει αφεθεί ασύδωτη να ενεργεί χωρίς κανένα περιορισμό, με την πρόθυμη σύμπραξη της Κυβέρνησης, η οποία έχει ευνουχίσει και καταστήσει παράλυτους όλους τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους.

Πρώτον, οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη είναι αυτές που αφήνουν εδώ και χρόνια το Ελεγκτικό Συνέδριο χωρίς δικαστές και υπαλλήλους, προκειμένου να μην μπορεί να ελέγχει επιστάμενα τις αμαρτωλές συμβάσεις του δημοσίου.

Δεύτερον, οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη είναι αυτές που αφήνουν τη χώρα χωρίς μια δραστήρια και αξιόπιστη Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Τρίτον, οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη είναι αυτές που αποδέχονται ένα Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, που η λειτουργία του είναι ανεπαίσθητη ή μόνο γέλια προκαλεί στον απλό πολίτη. Τα έπαινε ο κ. Παπαϊωάννου τα είδε και ο ελληνικός λαός τελευταία με τα παιχνίδια που γίνονται στα κανάλια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πράγματα είναι απλά όταν υπάρχει πολιτική βούληση. Πλην όμως η Κυβέρνηση απέδειξε ότι δεν διαθέτει τέτοια πολιτική βούληση προκειμένου να μπει μια τάξη.

Αν η Κυβέρνηση ήθελε πραγματικά να συμβάλει θετικά στην απεξάρτηση του πολιτικού συστήματος και στην ουσιαστική λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, θα δημιουργούσε και θα καθιστούσε λειτουργικούς τους κατάλληλους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Ειδικότερα για το συγκεκριμένο ζήτημα, το κανονιστικό πλαίσιο οφείλει να είναι αυστηρό, ακόμη κι αν προκαλεί ορισμένες παρενέργειες σε άλλους τομείς, αν θέλουμε να διατηρήσουμε το πολιτικό μας σύστημα ελεύθερο και ικανό να πραγματώνει την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας.

Η άρνηση της Κυβέρνησης στις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και των άλλων Κομμάτων, καθώς και πολλών Βουλευτών της Πλειοψηφίας, αποτελεί απλά και μόνο πρόφαση εν αμαρτίαις προκειμένου να μη θιγούν τα οικονομικά συμφέροντα που στηρίζουν την Κυβέρνηση.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω ότι η Κυβέρνηση έχει πάρα πολύ μεγάλη ευθύνη, διότι με νομοθετήματα σαν αυτό που

σήμερα συζητάμε, έχουμε ενίσχυση της διαπλοκής, έλεγχο της πολιτικής ζωής και ομηρία της δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Βασίλης Κεδίκογλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, χρόνια σας πολλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα είναι μία μέρα που αισθάνομαι πολύ άσχημα, θα έλεγα, προσωπικά.

Πρώτα - πρώτα αισθάνομαι άσχημα διότι τόσο ο εισηγητής της Πλειοψηφίας όσο και ο προλαλήσας συνάδελφος Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, σαφώς εξεδήλωσαν ότι βρίσκονται σε μια πολύ δύσκολη θέση, σαφώς εξεδήλωσαν ότι «κάνουμε κάτι για να καλύψουμε τα μάτια του κόσμου, ότι δήθεν εμποδίζουμε αυτούς που θέλουν να πάρουν κάποια έργα και ταυτόχρονα έχουν εξουσία επί των μαζικών μέσων». Θυμίζουν την Κυβέρνηση όταν είναι αδύναμη να πάρει τις αποφάσεις, θυμίζουν Υπουργούς που είναι αδύναμοι να πάρουν μία απόφαση σε εφαρμογή κάποιου νόμου ή διατάγματος για να κάνουν κάποια σύμβαση και τη φέρνουν στη Βουλή να την κυρώσουν. Να απαλλάγουν της ευθύνης. Κάνουν τη Βουλή «κολυμβήθρα του Σιλωάμ». Αυτό γίνεται απόψε.

Σημείωσα ιδιαίτερα όσα ο κ. Τζανής είπε. Και βεβαίως σημείωσα και την τελευταία παράγραφο της ομιλίας του συνάδελφου κ. Παπαϊωάννου, σχετικά με το νομοσχέδιο που συζητείται στην επιτροπή της Βουλής για τις χρηματοδοτήσεις των κομμάτων κλπ. Λυπάμαι, διότι παρέλειψε να πει ότι σε εκείνο το νομοσχέδιο που συζητείται στην Επιτροπή δεν πρόκειται καν να μπει «τι είναι κόμμα», η νομιμοποίηση της ύπαρξης του κόμματος, νομιμοποίηση που προβλέπεται και για το τελευταίο σωματείο.

Γιατί αισθάνομαι ακόμη άσχημα: Είμαι από τα ιδρυτικά μέλη του ΠΑΣΟΚ. Το γνωρίζετε πολύ καλά. Πέραν τούτου, είμαι και από αυτούς οι οποίοι βασικώς υποστήριξαν τον Κώστα Σημίτη να γίνει Πρωθυπουργός, με κάποιες προϋποθέσεις και συζητήσεις και κάποιες εκ μέρους του δεσμεύσεις παραπέμπω στον προγραμματισμό τον λόγο ευθύς ως εξελέγη, πρωθυπουργός. Δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα βρισκόμουν εγώ στη θέση να πω ότι ο Κώστας Σημίτης είναι ο ιδρυτής της διαπλοκής στην Ελλάδα με τις πράξεις του ως Υπουργός Βιομηχανίας. Δεν φανταζόμουν, όμως, ποτέ ότι θα βρισκόμουν ως ακροατής του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λέει απόψε τα όσα είπε, τα οποία δεν είναι παρά ωμές αλήθειες της διαπλοκής, της αδιαφάνειας, της διαφθοράς - αυτή είναι η διαφθορά - και προπαντός ότι είναι ιδρυτής της διαπλοκής η παρούσα Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός με το Σύνταγμα που έκανε. Πού είναι η ουσία του ζητήματος.

Βέβαια, σημείωσα με αισιοδοξία για τη χώρα, για την πατρίδα μας, ότι απόψε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, εκτός από τις διαπιστώσεις, τις οποίες τελευταία παρουσιάζει, δείχνει ανάστημα πολιτικού που μπορεί να ασκήσει πρωθυπουργικά καθήκοντα, που μπορεί να γίνει Πρωθυπουργός, προχώρησε και σε δεσμεύσεις. Και αυτό είναι και ευχάριστο και παρήγορο για όσους το θέλουν διαφορετικά. Οφείλουμε κάποτε να λέμε τα καλά και των αντιπάλων, όταν υπάρχουν και να μη στεκόμαστε σε κάποιες θέσεις.

Με το νομοσχέδιο, όμως, αυτό τι έρχεται στην επιφάνεια; Έρχεται, αγαπητοί συνάδελφοι, στην επιφάνεια το σύνολο των αδυναμιών που κρύβει το παρόν Σύνταγμα. Ο κ. Καραμανλής αναφέρθηκε σε μία παράγραφο. Είπε, την τελευταία στιγμή ο εισηγητής της Πλειοψηφίας έφερε την παράγραφο 9 του άρθρου 14, αν καλά θυμάμαι στο άρθρο του Συντάγματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπροεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Θέλω να πιστεύω ή μάλλον θα ήθελα να έχω τη βεβαιότητα ότι ταυτόχρονα υποδείκνυε εκείνους τους εισηγητές οι οποίοι υπέδειξαν στη Νέα Δημοκρατία να ψηφίσει πολλά άρθρα αυτού του Συντάγματος στην περασμένη Βουλή δίνοντας την δυνατότητα και ευκαιρία για να παρθεί από την παρούσα Βουλή απόφαση με απλή πλειοψηφία. Πιστεύω ότι υπονοούσε και είχε υπόψη του απολύτως αυτούς οι οποίοι οδήγησαν τη Νέα Δημοκρατία να γίνει έρμαιο μιας απλής πλειοψηφίας. Γιατί αυτή είναι

μία διάταξη που μια απλή πλειοψηφία την έκανε συνταγματική διάταξη. Και αυτό είναι το οδυνηρό.

Πέρα απ' αυτό, για όσους θέλουν να πάνε πιο κάτω, αυτό που αναδεικνύεται σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο είναι το Σύνταγμα από την άλλη του πλευρά που σε πολλά άρθρα λέει «ως νόμος ορίζεται». Δηλαδή καθιστά τις συνταγματικές διατάξεις αντικείμενο του κοινού νομοθέτη. Δηλαδή αύριο η εκάστοτε πλειοψηφία θα μπορεί να μεταβάλλει τους νόμους μόνο με τη βούλησή της - προσέξτε- πράγμα που είναι θεμιτό, αλλά είναι θεμιτό όταν ο συνταγματικός νομοθέτης θέτει ένα σκληρό πυρήνα, θέτει ένα φρούριο το οποίο δεν μπορεί να παραβιάσει ο κοινός νομοθέτης. Και τέτοιος σκληρός πυρήνας, τέτοιο οχυρό δεν υπάρχει στα άρθρα του Συντάγματος πλην ελαχιστοτάτων. Και οφείλω να πω ότι είναι προς τιμήν του κ. Παυλόπουλου που πάτησε πόδι και σε κάποια άρθρα μήκε επιτέλους ένας σκληρός πυρήνας τον οποίο δεν μπορεί να παραβιάσει ο κοινός νομοθέτης.

Εδώ στο παρόν νομοσχέδιο δεν υπάρχει τίποτα. Δεν υπάρχει κανένα όριο, δεν υπάρχει φρούριο κανένα ναρκοπέδιο ώστε να μην μπορεί να πλησιάσει ο κοινός νομοθέτης να μην μπορεί να εφαρμόσει την απλή βούληση του. Έρχεται ένας νόμος σήμερα ο οποίος ευθέως ή εμμέσως πλην σαφώς -όπως θέλετε πείτε το- για τον οποίο και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και ο κ. Παπαϊωάννου ο οποίος είναι βαθύτερος γνώστης άλλωστε της κυβερνητικής πολιτικής, είπαν ότι έχουμε τα χέρια μας ψηλά, οι άλλοι κάνουν ό,τι θέλουν. Αναγνωρίζει την εξουσία των Μαζικών Μέσων και υπετάγη απολύτως στη διαπλοκή. Αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πολύ δυσάρεστα για το παρόν.

Δε νομίζω ότι υπάρχει κάποια θετική διάταξη προστασίας σ' αυτό το νομοσχέδιο. Πρώτα-πρώτα δεν φαίνεται αυτοί που συνέταξαν το νομοσχέδιο αυτό να έχουν υπόψη τους πώς λειτουργούν σήμερα οι off shore εταιρείες.

Σήμερα, κύριε Υφυπουργέ -και χαίρομαι που με παρακολουθείτε, σας τιμώ ιδιαίτερα για όλη σας την παρουσία- παραγγέλλετε στην Κύπρο λόγω χάρη -και είναι έτσι- μια εταιρεία μπορείτε να παραγγείλετε και σε ένα δικηγορικό γραφείο εκεί να ιδρύσουν μια εταιρεία -τα έχω πει αυτά εδώ στον Υπουργό Οικονομικών ο οποίος τα απεδέχθη και χάρηκε γιατί τα επανέλαβα- να παραγγείλετε να έχει αυτή και το διοικητικό συμβούλιο απόλυτα και γι' αυτή την εταιρεία θα στείλετε 350 χιλιάδες στην αρχή και θα πληρώνετε κάθε χρόνο ένα μικρό ποσό που προϋποτίθεται για την ισχύ της. Προβλέπουν να δίνεται το 5% των κερδών αλλά ουδέποτε θα ζητήσουν ισολογισμό ή τέτοια οικονομικά στοιχεία. Αυτή η εταιρεία θα στείλει ένα γράμμα σε μια τράπεζα, όπου θέλετε εσείς, σε ένα υποκατάστημα λ.χ. της Αθήνας και θα πει στο όνομα του κ. Τηλέμαχου Χυτήρη μπορείτε να ανοίξετε λογαριασμό για αυτήν την εταιρεία και μπορεί ο κ. Χυτήρης να μας εκπροσωπεί και να μας δεσμεύει. Βέβαια η τράπεζα εδώ ποτέ δεν θα σας δώσει δάνειο για την εταιρεία εκτός εάν παράσχετε προσωπικές εμπράγματα εγγυήσεις. Βέβαια η τράπεζα ποτέ δεν θα δεχθεί να σας δανείσει για να αγοράσετε στο όνομα της εταιρείας ένα ακίνητο μ' αυτήν την πληρεξουσιότητα. Όμως μ' αυτή εσείς είστε πληρεξούσιος μιας εταιρείας που κανείς δεν μπορεί να βρει ποιος την έχει και τι είναι.

Αυτό το στοιχειώδες, το απλό της σημερινής κατάστασης στην οικονομία φαίνεται να αγνοούν οι συντάκτες του νομοσχεδίου που εισηγούνται σήμερα στη Βουλή. Μα, τι μας λένε;

Αγαπητοί συνάδελφοι, το Σύνταγμα έχει δύο διατάξεις. Έχει μια διάταξη για τον Τύπο, τις Εφημερίδες, τα έντυπα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης το άρθρο 14 και έχει και το άρθρο 15 για την τηλεόραση. Η Κυβέρνηση της διαπλοκής νόθευσε το άρθρο 14, έφερε την παράγραφο 9 και μιλάει σ' αυτό και για την τηλεόραση, «ως νόμος ορίζεται», «βασικός μέτοχος» και τρέχα γύρευε.

Έχει, λοιπόν, τις διατάξεις για τον Τύπο στο άρθρο 14 με την προαναφερθείσα νοθεία και έχει και τις διατάξεις του άρθρου 15 που λέει «η Ραδιοφωνία και η Τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του κράτους». Θέλετε, κύριοι, να προστατέψετε; Θέλετε, κύριοι, να υπάρχει απάντηση σε κάθε μια κουβέντα;

Εγώ ξέρετε πόση ταλαιπωρία υπέστην από τον συνεργάτη των Ναζί και πρώην συνεργάτη του Πρωθυπουργού, τώως Υπουργό της Δικαιοσύνης; Ξέρετε πόσες ύβρεις έχω ακούσει από τα διάφορα κανάλια τα οποία ποτέ δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να με φωνάξουν για έναν αντίλογο, πλην, προς τιμήν της κ. Κανέλλη. Θέλετε; Ορίστε, έχετε τον έλεγχο του κράτους. Κάντε ένα νόμο και φέρτε τον εδώ τι είναι υποχρεωμένα τα διάφορα κανάλια κάθε φορά να πράξουν.

Και όχι μόνο αυτό, κανονίστε και κάποιες ποινικές ευθύνες του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης αν τυχόν παραλείψει σε μια αίτησή μας να παρέμβει αμέσως και να πει «ξέρεις, κατηγορήσατε τον κ. Παπούλια» -και χαίρομαι που με παρακολουθεί- «αλλά οφείλετε να τον αποκαταστήσετε αμέσως και να τον καλέσετε». Διαφορετικά να τους αποδίδει στο Ρ.Σ. ποινικές ευθύνες.

Δεν έχετε, όμως, τη βούληση. Δεν είστε κυβέρνηση δύναμης. Είστε κυβέρνηση αδυναμίας. Τι να κάνουμε! Υπάρχει και δύναμη και αδυναμία. Υπάρχει η άνοδος και η κάθοδος. Είστε στην κάθοδο. Και δεν είστε απλά στην κάθοδο. Οδεύετε στην κατάρρευση. Καταλάβετε το αυτό. Φύγετε το ταχύτερο δυνατό. Εσείς συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ αλλάξτε πρωθυπουργό και ηγεσία στο κόμμα, γιατί η χώρα δεν κατηφορίζει, αλλά καταρρέει. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Δαμιανάκης έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις δύο τελευταίες εβδομάδες συζητούνται στη Βουλή δύο πολύ σημαντικά νομοσχέδια: Το ένα νομοσχέδιο αναφέρεται στη χρηματοδότηση κομμάτων και υποψηφίων Βουλευτών καθώς και στον έλεγχο των δαπανών και των εσόδων τους. Το δεύτερο νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, αναφέρεται στους περιορισμούς στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων με πρόσωπα που δραστηριοποιούνται στα μέσα ενημέρωσης.

Νομίζω ότι και τα δύο νομοσχέδια είναι εξίσου σημαντικά. Ειδικά το σημερινό νομοσχέδιο, που στην ουσία είναι εκτελεστικός νόμος του Συντάγματος, έχει μεγάλη σημασία και για την τιμή του πολιτικού κόσμου και για την τιμή της πολιτικής και των πολιτικών και για την ποιότητα της δημοκρατίας, αλλά κυρίως για τη θωράκιση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, η οποία βλέπουμε ότι πλήττεται πάρα πολύ και τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών στο στενό μας ευρωπαϊκό περίγυρο καταδεικνύουν ότι η πολιτική θα πρέπει να αμυνθεί.

Με αυτήν την έννοια θεωρώ ότι σήμερα η στάση του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος απέρριψε στο σύνολό του το προτεινόμενο νομοσχέδιο και είπε ότι απλά με τις διατάξεις του θεσμοθετείται η διαπλοκή, ήταν άκρως υποκριτική.

Εγώ νομίζω ότι σ' αυτό το νομοσχέδιο είχαμε χρέος όλοι να εισφέρουμε θετικά και όχι να απορρίπτουμε μεταθέτοντας τις όποιες ευθύνες μας οσέποτε γίνουμε κυβέρνηση όπως είπε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας για το κόμμα του. Αυτό ουσιαστικά υποδηλώνει ότι ο Αρχηγός της Ν. Δημοκρατίας θεωρεί ότι οι μόνοι υπεύθυνοι για τη διασφάλιση της δημοκρατίας, για την πάταξη της διαπλοκής είναι η κυβέρνηση. Εγώ νομίζω ότι είναι ευθύνη του συνόλου του πολιτικού κόσμου της χώρας.

Συνήθως όταν η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής κάνει κάποιες διαπιστώσεις υπάρχουν λαλίστατοι, κύριοι συνάδελφοι, οι οποίοι την επικαλούνται. Θέλω να δω ποιος κύριος συνάδελφος θα την επικαλεστεί σήμερα.

Η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής σε κάποια σημεία λέει ότι υπερβάλλουμε. Εγώ πιστεύω ότι υπερβάλλουμε κρίνοντας ότι παράλληλα το κράτος πρέπει και να αγοράζει αγαθά και να κάνει τις συμβάσεις του γιατί θα φθάσουμε στο σημείο της απραγίας, θα φθάσουμε στο σημείο να μην προχωρεί τίποτα.

Κάναμε το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης και επενδύσαμε όλοι σ' αυτό. Το προβλέψαμε στο νέο Σύνταγμα. Καταργήσαμε τον έλεγχο νομιμότητας από πλευράς του Υπουργού. Έχουμε τον έλεγχο των συμβάσεων από το Ελεγκτικό Συνέδριο πάνω από ένα δισεκατομμύριο.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι και τον Πάπα να βάλουμε να

ελέγχει που έχει και το αλάθητο όσο είναι Αντιπολίτευση η Νέα Δημοκρατία και πάλι θα αμφισβητεί. Περί αυτού πρόκειται.

Συζητήθηκε το σημερινό νομοσχέδιο στην επιτροπή. Τι συνέφερε στο διάλογο εκεί η Νέα Δημοκρατία; Μία φράση: Να φθάσουμε μέχρι τον τελευταίο μέτοχο με μια μόνο μετοχή. Εάν αυτό θεωρείται σοβαρό ως συζητήσουν με οικονομολόγους ανεξάρτητους για να δουν αν αυτό έχει καμία πραγματική αξία. Και το 5% είναι δύσκολο. Εν πάση περιπτώσει η Κυβέρνηση το υιοθέτησε. Το υιοθέτησε το Σύνταγμα και η Κυβέρνηση σε εκτέλεση του Συντάγματος το προσδιορίζει. Και πώς το προσδιορίζει; Είναι μόνο αυτό που είπε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας το 5; Καθορίζει και μία άλλη σειρά, πλήρη σειρά, ποιοτικών κριτηρίων όπου και στον έλεγχο του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης θα υπόκειται αλλά θα υπόκειται, και στον έλεγχο των δικαστικών αρχών της χώρας.

Όλοι περιμένουμε να ακούσουμε μια άλλη πρόταση. Καμία πρόταση δεν έγινε. Είπαν πως όταν θα γίνουν κυβέρνηση θα ψηφίσουν αυτά που πιστεύουν. Νομίζω ότι αυτά δεν συνεισφέρουν στο ζητούμενο που είναι να πατάξουμε πράγματι υπαρκτά φαινόμενα.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο περιέχει ένα πλέγμα διατάξεων, το οποίο βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση. Πρόκειται όμως για δύσκολο θέμα. Κανείς δεν μπορεί μόνο νομοθετώντας να αντιμετωπίσει τα ζητήματα στην πράξη. Έτσι πιστεύω ότι λίγη σοβαρότητα και υπευθυνότητα δεν βλάπτει κανέναν μας. Το προς προστασία έννομο αγαθό που είναι η προστασία του πολιτικού κόσμου και η πάταξη της διαπλοκής είναι ζητούμενο όλων μας, του συνόλου των πολιτών και της κοινωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βου - λης): Η επιχειρηματολογία την οποία ανέπτυξε το ΠΑΣΟΚ -αναφέρομαι περισσότερο στον κ. Παπαϊωάννου αλλά και στον κ. Δαμιανάκη- είναι πραγματικά αξιοπερίεργη. Μοιάζει να απευθύνεται σε ανθρώπους που έχουν περιορισμένες νοητικές ικανότητες.

Είπαν ότι υπάρχει ραδιοτηλεοπτικό χάος, το οποίο δεν μπορεί να ελεγχθεί. Μάλιστα επέρριψαν ευθύνες και στη Νέα Δημοκρατία, όταν πολλά χρόνια πριν ξεκίνησε την ελεύθερη ραδιοτηλεόραση. Επειδή, λοιπόν, υπάρχει ραδιοτηλεοπτικό χάος που δύσκολα ελέγχεται λένε ότι δεν πρέπει να προχωρήσουμε σε βήματα περιορισμού των δημοσίων συμβάσεων, διότι αυτές θα είναι άνευ αποτελεσματικότητας. Είπαν ότι είναι ανέφικτη η ονομαστικοποίηση μέχρι του τελευταίου φυσικού προσώπου, διότι δεν είναι δυνατόν να επεκταθεί αυτός ο έλεγχος στις ανώνυμες εταιρείες. Και αφού δεν είναι δυνατόν να φθάσουμε στην ονομαστικοποίηση μέχρι φυσικού προσώπου, λένε ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια και να αφήσουμε την ισχύουσα νεφελώδη κατάσταση. Επιπλέον είπαν, ότι αφού σε λίγο λόγω των δορυφόρων και της τεχνολογίας δεν θα ελέγχεται καθόλου το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο και δεν θα ξέρουμε σε ποιους ανήκουν τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα σε παγκόσμιο επίπεδο, γι' αυτό δεν πρέπει να κάνουμε καμία προσπάθεια.

Βεβαίως όλα αυτά βολεύουν πάρα πολύ το ΠΑΣΟΚ, διότι εν όψει αυτής της χαώδους καταστάσεως λένε, ως προσπάθησέμε όσο υπάρχει χρόνος ακόμα να επωφεληθούμε ως εξουσία από το χάος. Αυτές είναι προφάσεις εν αμαρτίαις. Δεν υπάρχει κανένας λόγος εξαιτίας της χαώδους καταστάσεως που σκοπίμως εδραίωσε το ΠΑΣΟΚ να μην κάνουμε την παραμικρή προσπάθεια τιθάσευσης του καθεστώτος της αδιαφάνειας και της έλλειψης ελέγχου των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αλλά και των συναλλαγών με το δημόσιο εν γένει.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Η κακοδομία αρχίζει από την ψήφιση του Συντάγματος, διότι ενώ είχαμε φθάσει σε ένα σημείο κάποιες τιθάσευσης του καθεστώτος των σχέσεων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και των επιχειρήσεων που συναλλάσσονται με το δημόσιο, ενώ είχαμε φθάσει σε ένα σημείο που θα μπορούσε να τεθεί κάποιος φραγμός, αφινιδώς το ΠΑΣΟΚ ανακρούει πρύμναν, υπολογίζει πόσος χρόνος του μένει μέχρι τις επόμενες εκλογές και εισάγει αυτήν την πονηρή διατύπωση αυτό τον πολύ πονηρό και απροσδιόριστο όρο του «βασικού

μετόχου». Από εκεί και πέρα χάνεται ο έλεγχος και κάθε δυνατότητα διεύθυνσης σ' αυτό το σκοτεινό τοπίο.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι απλά η συνέχεια της συνταγματικής ρύθμισης, η προσπάθεια συγκάλυψης του βήματος που έγινε, όταν ψηφίζαμε το Σύνταγμα με την υιοθέτηση της έννοιας του βασικού μετόχου.

Για να γίνω πιο σαφής, θα ήθελα να εντοπίσω τις αοριστίες και τις ασάφειες, τις σκόπιμες από τη μία μεριά, αλλά και τις αναπόφευκτες αοριστίες και ασάφειες, που βγαίνουν ανάγλυφα απ' αυτό το νομοσχέδιο, ακριβώς διότι έχουμε να κάνουμε με την έννοια του βασικού μετόχου, η οποία είναι μία έννοια εκ της φύσεώς της αόριστη και απροσδιόριστη.

Φυσικά θα πρέπει να παραδεχτώ εκ των προτέρων ότι ρυθμίσεις σαν και αυτές που εισηγείται η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή πραγματική ονομαστικοποίηση των μετοχών μέχρι φυσικού προσώπου και επομένως από ένα σημείο και έπειτα αποκλεισμός των ανωνύμων εταιρειών της αλλοδαπής, είναι πολύ δραστητικές παρεμβάσεις, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν σε ανεπιική αποτελέσματα.

Η άλλη πρόταση της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν πρέπει να υπάρχει βασικός μέτοχος, αλλά ο κάθε μέτοχος να αποκλείεται, επίσης μπορεί να οδηγήσει σε ανεπιεικείς καταστάσεις, άδικες, που μπορεί να αποτελούν και τροχοπέδη στη λειτουργία και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και των άλλων επιχειρήσεων που συναλλάσσονται με το δημόσιο.

Αυτό δεν υπάρχει δυσκολία να το παραδεχτούμε και τα παραδείγματα είναι σωστά. Όταν όμως έχουμε φθάσει σε τέτοιο σημείο ανεξέλεγκτων ρυθμίσεων και συνεπειών, ποιο είναι το αντίδοτο; Ξέρουμε ότι σε όλες τις ασθένειες δίδονται ισχυρά αντίδοτα, ώστε να υποστεί ο οργανισμός ένα σοκ, προκειμένου να βρει κάποια στιγμή την ισορροπία του. Και αυτό πρέπει να κάνουμε σήμερα, να δώσουμε ισχυρά αντίδοτα, να προκαλέσουμε σοκ και στον κρατικό μηχανισμό και σε κάποιο τομέα λειτουργίας της οικονομίας, για να μπορέσουμε κάποια στιγμή να φθάσουμε σε μία ισορροπία.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο, για να δούμε από κοντά πόσο ανέφικτο είναι την εξ υπαρχής αόριστη έννοια του βασικού μετόχου να την καταστήσουμε ορισμένη με ένα νομοσχέδιο, διότι αναγκαστικά καταφεύγουμε πάλι σε αόριστες έννοιες, οι οποίες βέβαια αφήνουν όλα τα παράθυρα και τις πόρτες ανοιχτά.

Πρώτα απ' όλα, ποιος είναι βασικός μέτοχος; Τι λέει το νομοσχέδιο; Είναι εκείνος ο οποίος «μπορεί να επηρεάζει ουσιαδώς τη λήψη των αποφάσεων που λαμβάνουν τα αρμόδια όργανα ή στελέχη της εταιρείας». Πιο αόριστη έννοια από αυτή δεν υπάρχει. Τι θα πει «επηρεάζει ουσιαδώς»;

Το νομοσχέδιο προχωρεί παρακάτω και προσπαθεί αυτό το «επηρεάζει ουσιαδώς» να το κάνει πιο χειροπιαστό με κάποιες περιπτώσεις που είναι ενδεικτικές και όχι αποκλειστικές, διότι χρησιμοποιεί ένα «ιδίως», και ξέρουμε ότι κάθε «ιδίως» στους νόμους έχει και άλλες τόσες περιπτώσεις που δεν καλύπτονται.

Η αοριστία μάλιστα επιτείνεται, όταν προσπαθεί να ορίσει ποιος είναι ο μέτοχος του 5%. Ακούστε, κύριε Πρόεδρε: Για τον υπολογισμό του ποσοστού, λέει, λαμβάνεται υπόψη και «ο αριθμός των μετοχών ή των δικαιωμάτων ψήφου που ανήκουν ή κατέχονται από παρένθετα πρόσωπα». Και για να βρούμε, ποια είναι τα παρένθετα πρόσωπα, πηγαίνουμε παρακάτω και διαβάζουμε ότι τα παρένθετα πρόσωπα είναι «τα εξαρτημένα ή αυτά που ενεργούν βάσει γενικής ή ειδικής συμφωνίας για λογαριασμό ή καθ' υπόδειξη ή εντολή άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου».

Μα, για όνομα του Θεού! Είναι δυνατόν να προσδιοριστούν και να ελεγχθούν τέτοιες καταστάσεις; Είναι δυνατόν να βρούμε ποιο είναι παρένθετο πρόσωπο που έχει ειδική συμφωνία για λογαριασμό ή καθ' υπόδειξη ή εντολή άλλου; Πού; Γράφονται σε κανένα βιβλίο αυτές οι συμφωνίες για να τις διαβάσουμε;

Και ακόμα, το 5% προσδιορίζεται όταν προέρχεται από άλλον μέτοχο με τον οποίο «έχει συναφθεί συμφωνία για τη διαμόρφωση, μέσω συντονισμένης άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που διαθέτει, διαρκούς κοινής πολιτικής ως προς τη διοίκηση της εταιρείας».

Και το άκρον άωτον της αοριστίας είναι στο άρθρο 2, σε σχέση με την απαγόρευση δημοσίων συμβάσεων με συγγενείς, όταν αυτοί οι συγγενείς μπορούν να συνάπτουν συμβάσεις, εάν αποδείξουν οικονομική αυτοτέλεια.

Δύσκολο είναι ένας συγγενής, στον οποίο μεταβιβάστηκε ένα ακίνητο μεγάλης αξίας, να αποδείξει ότι έχει οικονομική αυτοτέλεια; Και πάλι στο άρθρο 2 μπαίνουν τα παρένθετα πρόσωπα και πάλι μπαίνει η έννοια του ελέγχου, άμεσα ή έμμεσα, μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων κλπ.

Κύριε Πρόεδρε, βρίθκει αοριστιών αυτό το νομοσχέδιο και η έννοια του βασικού μετόχου, αντί να εξειδικεύεται, γίνεται ακόμη πιο αόριστη και οι πόρτες και τα παράθυρα μένουν ορθάνοικτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Πολιτισμού, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Δικαιοσύνης κατέθεσαν το σχέδιο νόμου: «Για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Ο κ. Καρτζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ: Επικρατεί τέτοιο χάος στην τηλεόραση, που ο κ. Δαμιανάκης ζήτησε πριν από λίγο -και έκανε επίκληση- να λύσει το θέμα ο Πάπας.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Δεν είπα αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ: Τι να τον κάνετε τον Πάπα, όταν έχετε τον Πρωτόπαπα...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Τον Πρωτόπαπα τον έχουμε, αλλά δεν είπα για τον Πάπα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ: ...ο οποίος βέβαια δεν έχει το αλάθητο του Πάπα τουλάχιστον σ' αυτά τα θέματα.

Το θέμα, όμως, είναι πάρα πολύ σοβαρό.

Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με μια ιστορική αναφορά. Η δημοκρατία που υπηρετούμε εδώ μέσα -και θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Χυτήρη, επειδή ασχολείται λίγο με τας γραφάς- από πού προέρχεται; Λέμε «δημοκρατία», «δημοκρατία», «δημοκρατία». Από πού προέρχεται; Δεν ξέρει κανένας.

Η Δημοκρατία προέρχεται από το 628 π.Χ., όταν ο Δράκων είχε κάνει τους πολύ αυστηρούς νόμους στην Αθήνα για τους σκλάβους, για το φτωχό λαό. Τότε, λοιπόν, οι σκλάβοι ξεσηκώθηκαν και οι Σπαρτιάτες άρχισαν να έρχονται στην Αθήνα και ζήτησαν οι προύχοντες, η ολιγαρχία ζήτησε μια συμφωνία με το λαό, για να μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα. Πήγε, λοιπόν, ο Σόλων, ως εκπρόσωπος των δούλων, και ήρθε σε μία συμφωνία μαζί τους -τότε λεγόταν Δήμος- ο φτωχός Λαός έτσι ακριβώς βγήκε η έννοια η δημοκρατία, επικράτησε δηλαδή ο δήμος, ο φτωχός λαός.

Βέβαια η Δημοκρατία από τότε μέχρι τώρα έχει περάσει από πολλές συμπληγάδες και έχει δεχτεί πολλές πληγές ενώ για πολλούς αιώνες ήταν στην αφάνεια. Για 2000 χρόνια δεν αναφέρεται, από το 335 περίπου προ Χριστού τουλάχιστον που καταργήθηκε στην Αθήνα επί Αλεξάνδρου του Μεγάλου μέχρι το 1760 που την ξαναανακάλυψαν οι Άγγλοι, είναι στην αφάνεια.

Σήμερα, όμως, τι συμβαίνει με τη δημοκρατία; Η Δημοκρατία όπως είναι σήμερα -για να είμαστε σοβαροί- είναι το δόλωμα που μας προσφέρει η ολιγαρχία και η διαπλοκή και αυτό υπηρετούμε. Κοροϊδευόμαστε. Και κοροϊδευόμαστε μεταξύ μας όλες οι πτέρυγες. Εγώ δεν εξαιρώ κανέναν ούτε τη μία πλευρά ούτε την άλλη.

Πώς ξεκίνησε το κλίμα; Ποιος έβαλε τα στραβά θεμέλια; Γιατί έκτισαν τον τηλεοπτικό Πύργο της Πίζας; Γιατί τότε στην συγκυβέρνηση Τζαννετάκη η Νέα Δημοκρατία, για να έρθει στα πράγματα, έδωσε τα κανάλια στη διαπλοκή, στους εκδότες, αυτούς που έπρεπε να αποκλείσει. Ενώ έπρεπε να πει «ο οποιοσδήποτε μπορεί να κάνει κανάλια, εκτός από τον κ. Λαμπράκη, τον κ. Μπόμπολα, τον κ. Τεγόπουλο, τον μακαρίτη τον Βουδούρη κλπ.», είπε το αντίθετο: «Αυτοί θα πάρουν τα κανάλια». Από εκεί χάλασε η δουλειά. Από τότε το σύστημα έγινε όμηρος από την υπερδύναμη που είχαν αυτοί. Και ήρθατε εσείς δέκα χρόνια και επιτρέψατε να σας θεωρούν, κύριε Υπουργέ, θεραπεινίδα τους.

Δεν κάνετε τίποτα για να το αποβάλετε. Και έρχομαι και σας λέω –και θα ήθελα να το καταθέσουμε με ψυχή όλοι μας εδώ μέσα– το εξής. Είναι λίγα πράγματα για έναν άνθρωπο; Η «ΠΑΝΑΦΟΝ» έφυγε από τα χέρια του Λαμπράκη, βγάζοντας 17 δισεκατομμύρια δραχμές. Γιατί; Τι έκανε ο Λαμπράκης; Απλώς έβαλαν τον Λαμπράκη μέσα σαν Λαμπράκη για να επηρεάσει πρώτα την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και να πει ως εδώ σε εμάς η δουλειά. Έβγαλε 17 δισεκατομμύρια.

Τα πρακτορεία Διανομής Τύπου; Ο προκάτοχός σας υπέγραψε και δώρα. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Ελέγχω όλες τις εφημερίδες. Έχω «090», έχω περιοδικά, έχω τον έλεγχο τηλεοράσεως, Ένας άνθρωπος, ελέγχει τον πολιτισμό της χώρας. Υπάρχει κανείς που να αμφισβητεί –γιατί ντρεπόμαστε να πούμε τις αλήθειες– ότι ο Υπουργός Πολιτισμού είναι πάντα προϊόν επεξεργασίας του κ. Λαμπράκη; Δείτε ποιοι ήταν. Όσοι διετέλεσαν Υπουργοί Πολιτισμού είχαν άμεση σχέση με το Λαμπράκη.

Ο νυν Υπουργός κ. Βενιζέλος είναι άμεσος συγγενής πρώτου βαθμού του συνεταίρου του στην Εφημερίδα Αγγελιοφόρος στη Θεσσαλονίκη.

Ο προηγούμενος Υπουργός Πολιτισμού είναι ο αρθρογράφος της Κυριακής στο «ΒΗΜΑ», ανεξάρτητα ότι κάθε Κυριακή αυτός σας τα ρίχνει, δεν έχει καμία σημασία αυτό.

Ο προ προηγούμενος είναι άμεσος συνεργάτης του, ο Μικρούτσικος.

Δηλαδή πώς τα έχουμε χωρίσει όλα αυτά και από πού και δεν ντρεπόμαστε να βλέπουμε κατά πρόσωπο την κοινωνία; Είναι ψέματα; Αν είναι ψέματα να με εγκαλέσετε. Αλλά είναι η αλήθεια. Μία αλήθεια που δεν τολμάει κανένας να την εκφωνήσει κάτω από το φόβο ότι αύριο το πρωί θα έρθει ο Λαμπράκης και θα κάνει έναν αποκλεισμό και δεν θα εκλεγείτε και δεν μπορείτε να προχωρήσετε την πολιτική σας.

Μιλώ για όλους. Γιατί ακούστε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μπορεί το ροζ ενδυματολογικώς να έχει μια αισθητική υπόσταση, αλλά το πολιτικό ροζ δεν μπορεί να είναι υπαρκτό πολιτικώς ως πράξη. Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, άκουσα διάφορα, αλλά ονόματα δεν άκουσα. Είναι αόριστη η διαπλοκή, ξεφύτρωσε έτσι από το πουθενά; Δεν μπορούμε να πούμε ποιοι είναι; Δεν είναι ο Λαμπράκης; Τι αντιπροσωπεύει σήμερα στη ζωή μας; Στην κοινωνική ζωή τι αντιπροσωπεύει ο κ. Λαμπράκης; Δεν είναι ο κ. Τεγόπουλος, δεν είναι ο κ. Βαρδινογιάννης, δεν είναι ο κ. Κόκκαλης, δεν είναι ο κ. Μπόμπολας; Είναι όλοι αυτοί που τους ξέρουμε και φοβόμαστε να πούμε το όνομά τους. Δεν είναι ο κ. Λιακουνάκος; Ποίοι παίρνουν τα δημόσια έργα; Πήγαν οι Βουλευτές της Β' περιφέρειας Αττικής να δουν την Αττική Οδό. Πού πήγαν; Πήγαν να δουν τον Μπόμπολα. Ποιος έχει μεγάλες φωτογραφίες σήμερα, κύριε Υπουργέ; Ο Μπόμπολας στο ΕΘΝΟΣ που έχει το ενδιαφέρον της Αττικής Οδού.

Όλα αυτά δεν σας λένε τίποτα; Ποιος παίρνει όλες τις προμήθειες στους εξοπλισμούς; Ο κ. Λιακουνάκος. Γιατί δεν τον καταγγέλλει η Νέα Δημοκρατία; Γιατί δεν υπάρχει μια ερώτηση ή επερώτηση για τον κ. Λιακουνάκο; Γιατί; Γιατί είναι κουμπάρος του κ. Έμπερτ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κάναμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καμμένος είναι καμένος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Εν πάση περιπτώσει αν είναι ο κ. Καμμένος, ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη.

Θα μπορούσε η Νέα Δημοκρατία να φέρει μια επερώτηση εδώ πέρα για να ελέγξει, όμως απλώς εξυπηρετούμε τα συμφέροντα. Η Νέα Δημοκρατία έχει κολλητό τον κ. Βαρδινογιάννη, το ΠΑΣΟΚ έχει τον κ. Κόκκαλη και τα έχουμε μοιράσει όλα. Ακόμα και το ποδόσφαιρο. Έχετε τη δύναμη να αφαιρέσετε τα 090; Τι προσφέρουν τα 090 στον Έλληνα πολίτη; Παρακαλώ πείτε μου. Για να κάνουμε γνωριμίες; Ποιος τα έχει αυτά; Ο Τεγόπουλος, ο Μπόμπολας, ο Κυριακού. Έχουν διαλύσει οικογένειες, μην το ξεχνάτε. Ξέρετε ότι ο κ. Μπόμπολας ελέγχει όλες τις εφημερίδες, γιατί βγαίνουν στα τυπογραφεία του και οι εφημερίδες του χρωστάνε. Δείτε τις εφημερίδες τώρα της από δω πλευράς αν καμία έχει γράψει για τον κ. Μπόμπολα. Τίποτα, γιατί βγαίνουν στα τυπογραφεία του και χρωστάνε. Με λίγα

λόγια ελέγχει το σύστημα. Και καθόμαστε όλοι εδώ εμείς παθητικά και δεν λέμε ονόματα μπας και μας κάνουν νταντά. Όχι, πρέπει η Βουλή να στέκεται στο ύψος των περιστάσεων και να αντιμετωπίσει τους σκληρούς. Να μη νομοθετούμε με λαιμοδετές, για τους μικρούς και γι' αυτούς που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Αυτά που φέρνεται σήμερα στο Νομοσχέδιο δεν είναι παράθυρα; Δεν ξέρετε κύριε Υπουργέ που ανήκει το STAR και το MEGA; Δεν ανήκουν στον κ. Βαρδινογιάννη; Για το ΑΛΤΕΡ και το ΕΕΤΡΑ δεν έχει το 50% ο Κουρή; Ο ANTENNA δεν έχει και το MAKEΔONIA; Δεν το ξέρετε, από μέσα το ακούτε; Ο ΑΛΦΑ δεν έχει και το ΠΟΛΙΣ και κοντά και τρεις ραδιοφωνικούς σταθμούς; Τα ξέρετε, εφόσον τα λένε μόνοι τους. Μου κόψατε και το ραδιόφωνο, μολονότι ήμουν δέκατος όγδοος, μόλις με έδιωξε η Νέα Δημοκρατία μου αδειάσατε το σταθμό. Τόσο έξυπνοι είσατε και σεις που υποκύψατε στους εκβιασμούς και τις πιέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Και έρχεται ο κ. Καραμανλής να αποστασιοποιηθεί και να βγει έξω από το παιχνίδι. Τρεις δεν έχει ο κ. Καραμανλής στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και ο ένας εξ αυτών είναι υπάλληλος του κ. Κυριακού, ο κ. Μοσχοβίτης. Ο κ. Καϊμάκης δεν έχει την κόρη του υπάλληλο του Κυριακού στο MAKEΔONIA; Κοροϊδεύομαστε μεταξύ μας; Τους έχουμε και τους πληρώνουμε και κάνουν τα παιχνίδια. Έτσι δίνονται ο άδειες για το ραδιόφωνο και εμείς καθόμαστε με το σταυρό στο χέρι και κάνουμε αγώνα για να πάρουμε άδεια. Και μας κλείσατε και εμάς. Είσατε ευχαριστημένοι; Ο κ. Κωστόπουλος δεν πήρε δύο σταθμούς, το ΝΙΤΡΟ και τη ΣΦΑΙΡΑ; Γιατί δεν λέτε πράγματα με το όνομά τους; Όσοι εξυπηρετούν το σύστημα, μέσα. Όσοι δεν το υπηρετούν είναι απέξω, απέξω. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν έχετε τη δύναμη να φρενάρετε. Και θα σας πω και κάτι άλλο. Ελέγξτε, κύριε Υπουργέ, τους τηλεοπτικούς σταθμούς και θα βρείτε από πίσω τον Τούρκο επιχειρηματία Κοξ. Ψάξτε το. Εγώ σας μιλάω για θέματα εθνικής σημασίας. Ψάξτε και θα δείτε ότι ελέγχει τρεις τηλεοπτικούς σταθμούς ο Κοξ. Επιτέλους. Είναι η δεύτερη φορά που αναφέρονται στη Βουλή. Δεν αιφνιδιάζεστε, δεν προβληματίζεστε, δεν αγωνιάτε; Επιτέλους μόνο εγώ μονοπωλώ την αγωνία σ' αυτό τον τόπο; Για όνομα του Θεού! Είναι φοβερό! Σας λέω να το ελέγξετε, αλλά δεν μπορείτε γιατί στέκετε πάνω από σας το σύστημα –ένα σύστημα που υπηρετείτε, και δεν μπορείτε να το πολεμήσετε. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Σκυλλάκος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Εγώ είναι να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μη στεναχωριέστε, κύριε Ακριβάκη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Είχα ζητήσει το λόγο κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ζητήσατε το λόγο αλλά δεν ήσασταν μέσα στην Αίθουσα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Εδώ δεν ήμουν κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ δεν είστε, κύριε Ακριβάκη;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ε, ακούστε τους άλλους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και απαντήστε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Αυτό είναι θέμα δικό μου, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αυτό είναι θέμα δικό σας αλλά γι' αυτό δεν σας δίνω το λόγο!

Ευσχήμως δεν σας δίνω το λόγο ειδάλλως θα σας τον έδινα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ είχα ζητήσει το λόγο από την αρχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Για να μην προκύπτει ζήτημα ανάμεσα στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, να λυθεί το ζήτημα μια διά παντός, όχι ανάλογα με τη δύναμη των κομμάτων, αλλά όποιος ζητάει πρώτος το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ακούστε, κύριε Σκυλλάκο, για την αποκατάσταση της τάξης. Ο κ. Παυλόπουλος

ζήτησε πρώτα το λόγο, μετά τον κ. Παυλόπουλο ζήτησε το λόγο ο κ. Ακριβάκης.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Πότε έγιναν αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν ήσασταν μέσα στην Αίθουσα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Για πότε λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν ήσασταν μέσα στην Αίθουσα. Αλλά όταν ας πούμε ήρθε η ώρα να μιλήσει ο κ. Παυλόπουλος μετά τους έξι ομιλητές ο κ. Παυλόπουλος δεν ήταν μέσα στην Αίθουσα. Μπήκε την ώρα εκείνη και έδωσα το λόγο σε σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ακούστε, κύριε Πρόεδρε, και μην υπερτεείτε τα δύο μεγάλα κόμματα. Να είστε σωστός!

Όταν μιλούσε ο κύριος Υπουργός μετά τον κ. Καραμανλή ήρθα στον κ. Κακλαμάνη και ζήτησα επειδή είχα δουλειά παρ' όλο που δεν μίλησαν οι έξι, εφόσον παραβιάστηκε ο Κανονισμός για τον κ. Καραμανλή και τον κύριο Υπουργό, για τα δύο μεγαλύτερα κόμματα να μιλούσα μετά εγώ. Πότε προηγήθηκε ο κ. Παυλόπουλος και πότε προηγήθηκε ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ; Μην τα λέτε αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τέλος πάντων ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Έγινε στιχομυθία με τον κ. Κακλαμάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Επιμένετε σαν Προεδρείο να βάζετε το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία πιο μπροστά παρ' ότι ζητάμε το λόγο νωρίτερα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κακώς διαμαρτύρεστε!

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα διαμαρτυρόμαστε συνεχώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κακώς διαμαρτύρεστε!

Ορίστε έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Έρχομαι τώρα στο θέμα.

Αναγκάζομαστε να κάνουμε μια αναφορά γενικά για τη διαπλοκή μια και το θέμα γενικεύτηκε από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και από τις τοποθετήσεις εν μέρει και του κυρίου Υπουργού. Εμείς επαναλαμβάνουμε το εξής: Στο σύστημα που ζούμε, και το κοινωνικό και το πολιτικό, είχαμε, έχουμε και θα έχουμε διαπλοκή. Και η διαπλοκή είναι δύο ειδών. Είναι αυτή που έχει σχέση με μίζες με αδιαφάνεια με κάποιους που τα πιάτουν αλλά κατά τη δική μας άποψη το μεγάλο πρόβλημα από το οποίο επηρεάζονται οι εργαζόμενοι και η πορεία της οικονομίας είναι το ότι οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι. Και οι πιο έντιμοι Υπουργοί και οι κυβερνήσεις ασκούν τέτοιες πολιτικές των ελεύθερων αγορών, των ιδιωτικοποιήσεων και της μείωσης του εργατικού κόστους που αποτελούν και το μεγαλύτερο σκάνδαλο. Υπάρχουν βέβαια και οι άλλες διαπλοκές για τις οποίες γίνεται συνήθως η αντιπαράθεση, ποιος είναι περισσότερο έντιμος από τα δύο μεγαλύτερα κόμματα.

Έρχομαι στο ζήτημα της διαπλοκής σε σχέση με τα μέσα ενημέρωσης. Ακούσατε και από τον προηγούμενο και από τους προηγούμενους ομιλητές και στην Επιτροπή διάβασα τα Πρακτικά τι κουβέντα έγινε, ποιοι ελέγχουν σήμερα τα μέσα ενημέρωσης. Και σήμερα ισχύουν κάποιοι κανόνες, οι οποίοι όμως δεν εφαρμόζονται. Όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν κάποια όρια στο μετοχολόγιο, ότι έχουν βάλει «αχυράνθρωπους» έχουν δώσει κάποιους πίνακες στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και δεν μπορούν να αποδείξουν πού βρήκαν τα χρήματα, το πόθεν έσχες τους και γι' αυτό δεν τολμάει το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο να πάρει απόφαση.

Βέβαια σας βολεύει αυτή η κατάσταση και εσάς όπως και τους καναλάρχες και όλοι ξέρουμε ποιος έχει το ένα κανάλι, ποιος έχει το άλλο κανάλι κατά παράβαση της ισχύουσας νομοθεσίας. Τώρα, λοιπόν, ερχόσαστε και μας φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο και τάχα κάναμε αυτήν την τροποποίηση του Συντάγματος λέτε και εμείς τα καταπίνουμε όλα αυτά. Ε, λοιπόν, ούτε ο ελληνικός λαός τα καταπίνει διότι πλέον έχει βγάλει

το συμπέρασμα ότι τα περισσότερα απ' αυτά γίνονται για τα μάτια του κόσμου δηλαδή και οι τροποποιήσεις που έγιναν σε πολλά άρθρα του Συντάγματος και μια σειρά νομοθετικές ρυθμίσεις. Όλα είναι μια υποκρισία σκέτη.

Και βεβαίως φωνάζει η Νέα Δημοκρατία. Γιατί αν αύριο, μεθαύριο γίνει κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να ελέγχει τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης; Και αν πάμε στο παρελθόν όταν υπήρχε μόνο κρατική τηλεόραση όποιος είχε την κρατική τηλεόραση στα χέρια του δεν είχε ένα το κρατούμενο και με άλλες δυνατότητες έδινε τη μάχη των εκλογών είτε ΠΑΣΟΚ ήταν είτε Νέα Δημοκρατία; Τώρα μπήκαν και ιδιώτες μέσα και είναι ριγμένη η Νέα Δημοκρατία και από τα κρατικά κανάλια και από τους ιδιώτες.

Θα δούμε όταν θα γίνει –αν θα γίνει– κυβέρνηση πώς θα αξιοποιήσει τη σημερινή κατάσταση και πώς θα περπατήσει η νομοθεσία, αν θα επιμένει και τότε στο «καμία μετοχή» και να είναι όλες ονομαστικές οι μετοχές. Θα τα δούμε στην πράξη αυτά.

Και τα λέω αυτά διότι εμείς και με άλλες ευκαιρίες –όχι μόνο για το βασικό μέτοχο, αλλά και με την ευκαιρία για το «πόθεν έσχες» των Βουλευτών, άλλος εκσυγχρονισμός και διαφάνεια!– λέμε να είναι ονομαστικές οι μετοχές. Αν δεν έχουμε ονομαστικοποίηση συνολικά των μετοχών, δεν μπορείς να βρεις το «πόθεν έσχες» κανενός, μην κοροϊδεύομαστε. Ή έχεις συνολική πολιτική ελέγχου της κατάστασης ή τα υπόλοιπα είναι απλώς γι' αυτούς που δεν καταλαβαίνουν.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Εμείς σε τέτοια νομοσχέδια ή σε τέτοιες ρυθμίσεις του Συντάγματος, παρ' όλο που ξέρουμε ότι λίγα πράγματα μπορούν να πετύχουν, κάνουμε μια προσπάθεια ό,τι μπορούσαμε να πετύχουμε. Ε, λοιπόν και αυτό το λίγο που θα μπορούσαμε να το πετύχουμε, εσείς το πετάτε στον κάλαθο των αχρήστων. Οποιαδήποτε ευκαιρία δίνεται να βάλουμε κάποιους φραγμούς, έρχεσθε και μας κοροϊδεύετε. Αυτό κάνετε συστηματικά σαν Κυβέρνηση.

Βασικός μέτοχος. Τι να πω τώρα; Πρώτα-πρώτα, ένας με το 4,96% μπορεί να ελέγχει το κανάλι, την εταιρεία. Έτσι είναι. Δεύτερον, με το 4,99% θα έχει και τον έλεγχο σε κάποια άλλη εταιρεία, η εταιρεία θα είναι μέτοχος, γιατί είναι ρευστή η έννοια τι σημαίνει «ελέγχω την εταιρεία». Πού υπάρχει κανόνας που να λέει ποιος είναι ο έλεγχος της εταιρείας από κάποιο πρόσωπο; Για εξηγήστε μας. Όταν λέτε ότι θα προσμετράτε τις μετοχές της εταιρείας –αν την ελέγχει την εταιρεία– θα έπρεπε να ξεκαθαριστεί από το νόμο πότε υπάρχει έλεγχος της εταιρείας και πότε δεν υπάρχει.

Προσθέτουμε, λοιπόν, στο 4,9% και μια άλλη εταιρεία με ένα σημαντικό ποσοστό που το Ραδιοτηλεοπτικό ή όποιος ελεγκτικός μηχανισμός αποφαίνεται ότι δεν την ελέγχει την εταιρεία. Να έρθουμε να προσθέσουμε τώρα σε όλα αυτά και τις off shore εταιρείες, που παραπλανητικά επιμένετε και εδώ και στην Επιτροπή –το άκουσα και από άλλους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ– ότι θα είναι ονομαστικές οι μετοχές των ξένων εταιρειών.

Η πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ...

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης κ. Πρωτόπαπας συνομιλεί με κάποιους Βουλευτές)

Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί να παρακολουθήσει ο κύριος Υπουργός. Δεν τα λέμε για τους τέσσερις τοίχους. Να περιμένω να κουβεντιάσουν οι συνάδελφοι και να συνεχίσω μετά. Τι να πω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, διαμαρτύρεται ο ομιλητής ότι δεν παρακολουθείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Τον παρακολουθώ και με πολλή προσοχή, όπως πάντα, αλλά έχω να λύσω κάτι με τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεχίστε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Λοιπόν, παραπλανητικά και εσείς, κύριε Υπουργέ και αρκετοί ομιλητές του ΠΑΣΟΚ με τις off shore εταιρείες, με τις ξένες εταιρείες αφήνετε να εννοηθεί ότι έχουν ονομαστικές τις μετοχές.

Η αλήθεια ποια είναι; Τα λέει και η Επιστημονική Επιτροπή

της Βουλής. Άμα ανατρέξατε στους νόμους θα το δείτε. Ανατρέξατε, αλλά θέλετε να παραπλανάτε την κοινή γνώμη. Ποια είναι η αλήθεια; Μόνο αν το δίκαιο, ο νόμος της χώρας όπου είναι η έδρα της εταιρείας επιβάλλει ονομαστικοποίηση, μόνο τότε υποχρεωτικά είναι ονομαστικές οι μετοχές, αλλιώς δεν είναι ονομαστικές. Αυτή είναι η αλήθεια.

Λοιπόν, έρχεται αυτός και γίνεται προσμέτρηση των μετοχών από κάποια εταιρεία που δεν την ελέγχει –δήθεν δεν την ελέγχει, ενώ στην πραγματικότητα την ελέγχει- έχει και μετοχές σε off shore εταιρείες, οι οποίες δεν είναι ονομαστικές, βάζει και κανα δυό παιδιά του, τη γυναίκα του και, δεν ξέρω εγώ και ανίψια και ξέρετε που φθάνει το 5% στην πραγματικότητα, αλλά εδώ δεν φαίνεται; Λοιπόν, αυτή είναι η κατάσταση.

Και από την άλλη πλευρά βάζετε ασφυκτικές προθεσμίες στο Ραδιοηλεκτροπτικό. Αν δεν προλάβει, θα νομιμοποιείται και θα είναι αναγκασμένο να δίνει το πιστοποιητικό για να γίνονται οι συμβάσεις για εργολαβίες και προμήθειες του δημοσίου. Και εκεί φέρνεται το επιχείρημα ότι είναι αρκετός ο χρόνος, διότι όλα είναι περασμένα στα κομπιούτερ. Με βάση και τις ονομαστικές μετοχές είναι όλα περασμένα, οπότε θα τα βρίσκει το Ραδιοηλεκτροπτικό και με λίγους υπαλλήλους.

Φέρνεται, όμως, το επιχείρημα ότι θα γίνει κομπάνια σε βάρος ανταγωνιστή, αν απαγορεύσουμε το «μια μετοχή». Θα αγοράσει κάποιος με τεχνάσματα μια μετοχή και θα τα φορτώσει στην εταιρεία. Εκεί δεν ισχύουν τα κομπιούτερ; Δεν θα χτυπάει κόκκινο; Οι νέες τεχνολογίες είναι όποτε σας βολεύουν; Όχι έτσι!

Τελικά, το νομοσχέδιο αυτό δε λύνει κανένα ζήτημα. Θα συνεχιστεί η ίδια κατάσταση και ο μόνος που μπορεί να πληρώσει τα οπασμένα, να πω ποιοι είναι και ότι τότε έτσι τότε αλλιώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί αυτός ο νόμος; Είμαστε εμείς.

Σας επισκεφθήκαμε στο Υπουργείο και ζητήσαμε να υπάρξει είτε στην εισηγητική έκθεση είτε στο νομοσχέδιο μια ρητή δήλωση ότι αυτές οι διατάξεις δεν ισχύουν για τα κομματικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Εμείς έχουμε τον 902, που κατά δήλωση της Γραμματέως μας στο Ραδιοηλεκτροπτικό Συμβούλιο, ανήκει στο Κ.Κ.Ε. Αυτό δεν είναι κρυφό. Έχουμε μια εφημερίδα, όργανο της Κεντρικής Επιτροπής, το «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» και έχουμε ταυτόχρονα και μια επιχείρηση που λέγεται «ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ», που είναι επιχείρηση του κόμματος -και αυτό το λέμε σαφώς και το ξέρουν όλοι- και παίρνει και δουλειές του δημοσίου.

Ξέρετε, αν εφαρμοστούν αυτές οι διατάξεις, που μπορείτε να μας πάτε; Στο να άρετε τις άδειες και του ραδιοφώνου, που μας δόθηκε η άδεια και της τηλεόρασης. Και να σας πω που υπάρχει αντίφαση. Το Ραδιοηλεκτροπτικό Συμβούλιο, σχετικά με το να μας δώσει την άδεια για το ραδιόφωνο, καλώς μας την έδωσε. Επειδή, όμως, δεν μπορούν να βρουν το πόθεν έσχες των άλλων τηλεοπτικών σταθμών, αναβλήθηκε η συζήτηση. Όταν όμως μπήκε το ζήτημα «γιατί δεν δίνουμε άδεια στον τηλεοπτικό 902», τότε ανακινήθηκε το ζήτημα του βασικού μετόχου, αφού όλες οι μετοχές ανήκουν στο Κ.Κ.Ε. και ενώ για το ραδιόφωνο δόθηκε άδεια, δεν δίνεται άδεια για τον τηλεοπτικό 902.

Βλέπετε πώς μπορεί να χρησιμοποιηθούν οι διατάξεις; Είναι ανεπίτρεπτο να μείνει κενό, διότι δεν είναι μόνο το Κ.Κ.Ε. Αύριο, μεθαύριο θα είναι η Νέα Δημοκρατία, θα είναι το ΠΑΣΟΚ ή ένα καινούριο κόμμα και μπορεί να θέλει να βγάλει μια εφημερίδα, όργανο του κόμματος και να κάνει έναν τηλεοπτικό σταθμό. Θα είμαστε μέσα σ' αυτές τις διατάξεις; Εκεί που λέτε, λοιπόν, ότι η ΕΡΤ εξαιρείται, βάλτε και τις λέξεις «και τα κομματικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης», για να είμαστε εντάξει.

Εξάλλου στο Σύνταγμα έγινε δήλωση, μετά από συνεννόηση με την Κυβέρνηση του κόμματός μας, από τον κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, τον εισηγητή, που είπε ότι «για τις σχετικές διατάξεις δεν εννοούμε τα κόμματα». Εν πάση περιπτώσει βάλτε το ρητώς. Βρείτε μια λύση, διότι τελικά αυτές οι διατάξεις θα λειτουργούν μόνο κατά των κομματικών μέσων ενημέρωσης των μη αρεστών κομμάτων ούτε κατά του Κόκκαλη ούτε κατά του Μπόμπολα ούτε κατά του Βαρδινογιάννη ούτε κατά του Λαμπράκη θα λειτουργήσουν.

Θα ήθελα να κάνω και μια τοποθέτηση για την τροπολογία

που κατατέθηκε και με την οποία επαναλαμβάνω ότι είμαστε αντίθετοι, σχετικά με το να δοθούν προνομιακά, φωτογραφικά, δευτερεύουσες συχνότητες σε ορισμένους σταθμούς ενημερωτικούς, σε επτά σταθμούς. Από τους τριάντα πέντε, το 20% είναι επτά και πώς τυχαίνει ο όγδοος να είναι ο 902; Οι επτά πρώτοι θα πάρουν δευτερεύουσα συχνότητα, αλλά ανεξάρτητα αν είναι ο 902 ή όχι, είναι ανισότιμη μεταχείριση. Ευνοείτε τους ισχυρούς ιδιοκτήτες του ραδιοφώνου και θα δημιουργηθούν παρεμβολές, διότι μπαίνουν άλλες επτά συχνότητες στους σταθμούς που οι συχνότητες τους γειτνιάζουν.

Τέλος θα ήθελα να σημειώσω και κάτι άλλο με την ευκαιρία αυτή, γιατί, δυστυχώς, αναφέρομαι σε πολλά επιμέρους ζητήματα, εφόσον είμαστε στο νομοσχέδιο για τα οικονομικά των κομμάτων και βάζετε τις ίδιες ώρες τις Επιτροπές. Επειδή θα έχουμε δυσκολία να τοποθετηθούμε επί των άρθρων, δηλαδή να είμαι παρών και να τοποθετηθώ, γι' αυτό τα λέω κάπως πιο αναλυτικά.

Παρ' όλο που είναι εκπρόθεσμη η τροπολογία που κατατέθηκε από εμάς, την υιοθετούν και άλλα κόμματα -σχετικά με την ΕΣΗΕΑ- και έχει σχέση με το εκλογικό σύστημα και με τις συλλογικές συμβάσεις, εμείς θα θέλαμε να τη δείτε με κατανόηση και να την αποδεχθούμε, για να λυθεί ένα πρόβλημα. Νομίζω ότι υπάρχει ομοφωνία στην ΕΣΗΕΑ γι' αυτήν την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ψυρριδής): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ατυχήσατε σε τέσσερις, τουλάχιστον, περιπτώσεις, θέλοντας να υπερασπισθείτε αυτό το ατυχέστατο σχέδιο νόμου, το οποίο καλείται η Βουλή των Ελλήνων να ψηφίσει.

Πρώτον, ατυχήσατε, όταν ψέξατε τον κ. Καραμανλή γιατί, μετά την αγόρευσή του, έφυγε. Ο κ. Καραμανλής παρακολούθησε τους εισηγητές, μίλησε και έφυγε. Διότι δεν είχε να μάθει τίποτε σε σχέση με τον νόμο αυτόν, όμως η Κυβέρνηση εμμένει χωρίς παρέκκλιση, στις διατάξεις του. Και όταν ο Πρωθυπουργός είναι απών από τόσο μεγάλα νομοσχέδια και έρχεται ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλήσει, φταίει εκείνος που φεύγει, επειδή βεβαίως δεν έχετε να προσθέσετε τίποτα, και δεν είναι υπόλογος ο Πρωθυπουργός, ο οποίος συστηματικά απέχει από οιοδήποτε νομοσχέδιο κι έρχεται εδώ μόνο όταν είναι υποχρεωμένος να το κάνει, γιατί δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά;

Σε ποιο σημαντικό νομοσχέδιο ήταν εδώ ο Πρωθυπουργός; Σε ποιες περιπτώσεις θεσμικών μέτρων ήταν παρών, εκτός από αυτό το φαινόμενο που είδαμε, να παραστεί σε ονομαστική ψηφοφορία, όταν καταλάβαινε ότι κινδύνευε η πλειοψηφία την οποία είχε στη Βουλή; Αυτή ήταν η παρουσία του Πρωθυπουργού σε νομοσχέδια.

Δεύτερον, ατυχήσατε, γιατί είπατε μία βαρύτατη ανακρίβεια. Είπατε ότι ο κ. Καραμανλής πήγε δύο φορές στον κ. Κακλαμάνη και του ζήτησε να έρθει αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή. Ή παραποιείτε την πραγματικότητα ή δεν είστε καλά ενημερωμένος. Δύο φορές επισκέφθηκε ο κ. Καραμανλής τον κ. Κακλαμάνη, αλλά για συγκεκριμένο θέμα, που αφορούσε το να φέρει η Κυβέρνηση τον εκτελεστικό νόμο του άρθρου 15 παράγραφος 2 του Συντάγματος, το οποίο αφορά την μετάδοση των εργασιών της Βουλής από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τη διαμόρφωση ενός καναλιού της Βουλής. Αυτές ήταν οι δύο φορές, αυτό ακριβώς ζήτησε ο κ. Καραμανλής. Και αντί αυτό το πράγμα να έλθει στη Βουλή, φέρνεται το θέμα του βασικού μετόχου. Δηλαδή όχι να βλέπει ελεύθερα ο ελληνικός λαός το Κοινοβούλιο και τους Βουλευτές του μέσα από μία συχνότητα αναλογικής τηλεόρασης που μπορεί να παραχωρήσει η ΕΡΤ, αλλά τον βασικό μέτοχο. Αυτή είναι η προτεραιότητά σας.

Τρίτον, ατυχήσατε, γιατί είπατε ότι η Νέα Δημοκρατία είναι μπλεγμένη με τη διαπλοκή. Δύο πράγματα θα σας πω. Τον ποιον στηρίζει και ποιους κολακεύει η διαπλοκή και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που επηρεάζει, το γνωρίζετε όλοι. Το βλέπει ο ελληνικός λαός. Τον ποιον φοβάται η διαπλοκή το ξέρει επίσης ο Ελληνικός Λαός. Πόσο κόστος έχει πληρώσει η Νέα Δημοκρατία και τα στελέχη της εξαιτίας αυτών των πραγμάτων, το ξέρει ο ελληνικός λαός.

Επίσης πρέπει να σας πω και κάτι άλλο. Ατυχήσατε, γιατί μας είπατε ότι σας διαμίνυσαν στο αυτί οι εκπρόσωποι της διαπλοκής εμείς δεν εννοούμε αυτές τις αντιρρήσεις. Δηλαδή ομολογείτε ότι συζητάτε μαζί τους και μεταφέρετε στο Κοινοβούλιο αυτά που σας λένε.

Όχι απλώς και μόνο τα εννοούμε, αλλά δεσμεύεται η Νέα Δημοκρατία, όπως θα καταλήξω και όπως κατέληξε ο κ. Καραμανλής, για το ποιες είναι οι νομοθετικές ρυθμίσεις που θα φέρει, όταν θα είναι Κυβέρνηση. Και ισχύουν οι δεσμεύσεις που λέμε εδώ και γράφονται στα Πρακτικά και τις ακούει ο ελληνικός λαός και όχι αυτά που σας «σφυρίζουν» στ' αυτιά οι διαπλεκόμενοι, με τους οποίους θέλετε να έχετε επαφή.

Τέλος, μιλήσατε για διάλογο τον οποίο κάνατε και απείχε από το διάλογο αυτόν η Νέα Δημοκρατία. Και είπατε, «μετείχαν όλοι, πλην Λακεδαιμονίων». Δεν ξέρω ποιοι μετείχαν. Εδώ είναι οι εκπρόσωποι των κομμάτων, να μας πουν αν μετείχαν σε ένα διάλογο, στον οποίο τους καλούσατε για να μετρήσετε το μέγεθος της διαπλοκής. Γιατί γι' αυτό τους καλούσατε. Όταν μιλάτε για βασικό μέτοχο, τους καλούσατε να πείτε μαζί τους «χρειάζεται 5%, 6%, 7%»; Δηλαδή τους καλούσατε για να μετρήσουν το μέγεθος της διαπλοκής.

Εμείς είπαμε «όχι». Δεν ερχόμαστε να μετρήσουμε μαζί σας το μέγεθος της διαπλοκής. Γιατί για μας η διαπλοκή είναι απέναντι. Για μας η διαπλοκή απαγορεύεται. Για μας δεν υπάρχει λίγη και καλή διαπλοκή ή πολλή και κακή διαπλοκή. Υπάρχει ή δεν υπάρχει διαπλοκή. Το μέγεθος της διαπλοκής είναι ποιοτικό, δεν είναι ποσοτικό. Εμείς θεωρούμε ότι, όπου υπάρχει διαπλοκή, όση και αν είναι αυτή βλάπτει τη δημοκρατία.

Κι ερχομαι στην ουσία, πολύ σύντομα.

Κύριε Υπουργέ, όταν ψηφίζαμε το Σύνταγμα, χρειάστηκαν τριάντισι χρόνια προκαταρκτικής εργασίας. Σ' αυτά τα τριάντισι χρόνια, αυτήν την έννοια του βασικού μετόχου, γιατί δεν την είχατε ανακαλύψει; Για ποιο λόγο ούτε εσείς ούτε κανείς Βουλευτής σας, ούτε ο Εισηγητής σας φυσικά ούτε η Κυβέρνηση σε καμία περίπτωση μίλησαν για θέμα βασικού μετόχου; Είχαμε τις προτάσεις μας ως Κόμματα, τις συζητήσαμε στην Επιτροπή, τις συζητήσαμε στην Ολομέλεια στην πρώτη φάση, ήρθε η συζήτηση στην Επιτροπή στη δεύτερη φάση, καταλήξαμε σε οριστικό κείμενο. Και όταν εδώ συζητούσαμε την οριστική διατύπωση και ψήφιση των σχετικών διατάξεων, φέρατε την έννοια του βασικού μετόχου. Γιατί;

Δύο τινά συμβαίνουν: Ή δεν γνωρίζατε ότι την είχατε ανάγκη, αλλά τότε ήσαστε πολύ πρόχειροι σ' αυτά τα οποία μας φέρατε στη Βουλή από την πλευρά σας. Ή το γνωρίζατε, αλλά το φυλάγατε την τελευταία στιγμή, γιατί φοβόσασταν τις αντιδράσεις ακόμα και μέσα στην ίδια την κοινοβουλευτική σας πλειοψηφία.

Πάντως είναι ότι είναι πρωτοφανές ότι ήρθε εδώ η έννοια του βασικού μετόχου χωρίς συνταγματική προδικασία και χωρίς καν να ενημερώσετε κανέναν και μπήκε από το παράθυρο. Φέρτε μου δε ένα παράδειγμα συνταγματικού κειμένου, σε παγκόσμια κλίμακα, πολύ περισσότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση που να έχει μία αντίστοιχη έννοια σαν την έννοια του βασικού μετόχου.

Πέραν δε τούτου, προβλέψατε, βάλατε ότι το 14 παράγραφος 9 χρειάζεται εκτελεστικό νόμο του Συντάγματος για να μπορέσει να εφαρμοσθεί. Και σας λέω: Προβλέπονται περίπου σαράντα εκτελεστικοί νόμοι του Συντάγματος. Όταν με τον κ. Σιούφα κάναμε ερώτηση στις 10 Οκτωβρίου του παρελθόντος έτους, μας απάντησε ο Πρωθυπουργός ότι οι είκοσι τέσσερις από τους σαράντα αυτούς νόμους, η μεγάλη πλειοψηφία δηλαδή, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που αφορούν τις δωρεάν μεταδόσεις των εργασιών της Βουλής, θα είχαν ολοκληρωθεί ως την 31 Μαρτίου του 2002. Αντ' αυτών, τέσσερα νομοσχέδια μόνο έχετε φέρει. Το πέμπτο είναι αυτό που φέρνετε προς ψήφιση. Και αφήσατε σημαντικότερα τμήματα εκτελεστικών νόμων που αφορούν ατομικά δικαιώματα, το περιβάλλον, ανεξάρτητες αρχές, που αφορούν τη ρύθμιση η οποία σχετίζεται με τη μετάδοση των εργασιών της Βουλής δωρεάν ή μέσω καναλιού, το οποίο θα δημιουργηθεί από μία συχνότητα της ΕΡΤ. Δεν το φέρνετε αυτό. Φέρνετε το βασικό μέτοχο. Τι σημαίνει αυτό; Τι φοβάσθε; Γιατί δεν φέρνετε τόσους άλλους

εκτελεστικούς νόμους; Γιατί δεν φέρνετε –και πείτε το μας εδώ– πότε θα τον φέρετε το νόμο με τον οποίο η Βουλή, επιτέλους, θα μπορεί να εκπέμπει σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό; Για να ξέρει ο ελληνικός λαός τι κάνουν οι Βουλευτές του, να μην εξαρτώνται οι Βουλευτές του από τη διαπλοκή, να μην εξαρτώνται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που έχουν ιδιωτικούς φορείς. Για να μπορεί να ξέρει ο ελληνικός λαός τι κάνει ο καθένας μας εδώ μέσα και να μην εξαρτάται αυτό από μια συνδρομική τηλεόραση. Γιατί δεν τον φέρνετε αυτόν τον νόμο; Γιατί προτάσσετε το νόμο περί βασικού μετόχου; Τι δηλοί ο μύθος αυτός;

Πρώτα-πρώτα λέτε 5%. Δεν γνωρίζετε ότι είναι ένα μεγάλο ποσοστό για πολυμετοχικές εταιρείες, το οποίο μπορεί να ελέγχει τα πάντα;

Δεύτερον, σας το είπε ο κ. Καραμανλής. Λίγο καιρό θα μείνετε στην εξουσία. Αλλά κανείς δεν εγγυάται ότι δεν θα αυξήσετε το ποσοστό αυτό.

Τρίτον, οι off shore εταιρείες, κάνουν ό,τι θέλουν και σήμερα. Καλύπτονται εμφανώς τη διακοπή.

Τέταρτον, είναι γνωστό τοις πάσι ότι οι διάφοροι αχυράνθρωποι και τα παρένθετα πρόσωπα θα μπορούν να δρουν ανεξέλεγκτως. Γιατί δεν υπάρχουν εγγυήσεις που να διαμορφώνεται η προϋπόθεση εφαρμογής του Συντάγματος, το οποίο απαγορεύει κατ' αρχήν τα παρένθετα πρόσωπα. Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι ο νόμος αυτός είναι διάτρητος. Ότι ο νόμος αυτός απλώς και μόνο θεσμοθετεί τη διαπλοκή. Και το έχετε συνηθίσει αυτό να το κάνετε. Έχετε τέτοια σειρά νόμων. Και ανέφερε ο κ. Καραμανλής το νόμο για τα δημόσια έργα και τις εργοληπτικές επιχειρήσεις, τον 2522/97 ο οποίος επιτρέπει ακόμα και όταν ακυρωθούν συμβάσεις από το Συμβούλιο Επικρατείας, να τις εκτελούν εκείνοι που τις πήραν παρανόμως. Φέρνετε και αυτόν το νόμο με τον οποίο διαμορφώνεται το κουκούλι μέσα από το οποίο η διαπλοκή μπορεί να περάσει ελεύθερα. Είναι το φύλλο συκής με το οποίο καλύπτεται η διαπλοκή για να μπορέσει να περάσει. Λοιπόν σας τονίζω, για να μη σας λένε οι διαπλεκόμενοι τι πρεσβεύουμε εμείς: Η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση θα καθιερώσει την ονομαστικοποίηση των μετοχών των εταιρειών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, θα επιτρέψει τον έλεγχο μέχρι φυσικού προσώπου, δεν θα επιτρέψει την ύπαρξη off shore εταιρειών και θα δώσει στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης τη δυνατότητα να κάνει έλεγχο μέχρι φυσικού προσώπου. Για να ξέρουμε σε κάθε Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης ποιοι μετέχουν. Και για να μπορεί το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να κάνει τον έλεγχο που δεν μπορεί σήμερα να κάνει. Έχουμε δε φθάσει στο καταπληκτικό φαινόμενο να ζούμε σήμερα με Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, για τα οποία υπάρχει πιστοποιητικό του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης ότι τα οικονομικά τους δεν είναι διαφανή. Αυτά συμβαίνουν στην Ελλάδα του 2002. Αυτή είναι η πραγματικότητα την οποία αντιμετωπίζουμε όλοι. Και γι' αυτό το λόγο όχι απλώς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, το καταγγέλλουμε. Και από εκεί και πέρα στην κατ' άρθρο συζήτηση θα σας αποδείξουμε με ποιες ρυθμίσεις η διαπλοκή έχει το θεσμικό μανδύα με τον οποίο περνάει ανενόχλητη στον τόσο ευαίσθητο για την Δημοκρατία χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να παραδεχθώ ότι το σημερινό νομοσχέδιο δίδει αρκετό έδαφος για επιθέσεις κατά της διαπλοκής και για πολυποικίλες κορώνες. Αυτό το έδαφος, λοιπόν, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας δεν το άφησε ανεκμετάλλευτο. Ήρθε σήμερα και επιτέθηκε λάβρος κατά της διαπλοκής είπε ότι όταν θα έρθει στην Κυβέρνηση, αν ποτέ έρθει, θα επιτεθεί με κάθε μέσον κατά της διαπλοκής, αλλά ουδέν συγκεκριμένο. Ουδενμία πρόταση ηκούσθη από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας κατά της διαπλοκής και πολύ περισσότερο δεν ακούσαμε τη θέση της Νέας Δημοκρατίας από τον Αρχηγό της σχετικά με το θέμα του βασικού μετόχου που είναι αυτό που συζητούμε σήμερα.

Στο ίδιο μήκος κύματος είναι σαφές ότι εκινήθη και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, προ ολίγου, ο κ. Παυλόπουλος. Ομί-

λησε περί παντός επιστητού για το τι έκανε ο κ. Καραμανλής όταν επισκέφθη τον Πρόεδρο της Βουλής, μας είπε διάφορα πράγματα, αλλά για το κεντρικό σημείο, την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, πώς ορίζεται η έννοια του βασικού μετόχου δεν είπε τίποτα. Το μόνο το οποίο είπε τελείως ακροθιγώς είναι ότι το 5% είναι υψηλό ποσοστό, που και αυτό, θα έλεγα ότι αποτελεί μια παρέκκλιση από τη βασική γραμμή της Νέας Δημοκρατίας την οποία εξέθεσε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κωστόπουλος, ο οποίος είπε, περαίνων την αγόρευσή του, ότι έστω και ο κάτοχος μιας μετοχής δηλαδή ραδιοτηλεοπτικού μέσου και ο κάτοχος μιας μετοχής μιας κατασκευαστικής εταιρείας ή εταιρείας που παίρνει προμήθειες από το δημόσιο, αυτό και μόνο είναι απαγορευτικό και μη συμβατό με την ανάληψη κάποιου έργου από το δημόσιο ή κάποιες προμήθειες από το δημόσιο.

Πιστεύω ότι ο κ. Παυλόπουλος έκανε αυτήν την παρέκκλιση ευφύως κινούμενος, διότι είχε ακούσει αυτά τα οποία υπεστήριξα στην Επιτροπή. Και μίλησε αόριστα περί μεγάλου ποσοστού του 5%.

Θα κάνω κάποιες παρατηρήσεις σχεδόν τηλεγραφικά, κύριε Πρόεδρε. Η πρώτη παρατήρησή μου. Δεν θα έχει προηγούμενο στην ελληνική ιστορία, πολιτική αλλά και δικαστική, εκτελεστικός νόμος του Συντάγματος, όπως είναι ο παρών νόμος, να κηρυχθεί αντισυνταγματικός.

Είμαι σαφής τι εννοώ. Το άρθρο 14, παράγραφος 9, εδάφιο ε' του Συντάγματος, είναι δεδομένο και λέγει για το βασικό μέτοχο ότι κάτι τέτοιο δεν είναι συμβατό με την ανάληψη δημοσίων έργων και προμηθειών. Αυτό δεν αμφισβητείται. Είναι συνταγματική διάταξη, δεν τη συζητούμε. Και λέγει παρακάτω η παράγραφος ε' ότι εκτελεστικός νόμος αυτής της διατάξεως του Συντάγματος θα ορίσει την έννοια του βασικού μετόχου, όπως επί λέξει αναφέρεται σ' αυτήν τη διάταξη του Συντάγματος. Και αυτός ο νόμος ήρθε σήμερα στη Βουλή. Και η Κυβέρνηση λέγει ότι βασικός μέτοχος είναι αυτός που κατέχει το 5%. Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει την άποψη ότι έστω και μια μετοχή αποτελεί κώλυμα για την ανάληψη έργου.

Ερωτώ: Εάν υποθεθεί ότι η Βουλή υιοθετήσει αυτήν την άποψη της Νέας Δημοκρατίας, ο νόμος αυτός δεν θα είναι αντισυνταγματικός; Διότι ο συνταγματικός νομοθέτης εάν ήθελε αυτήν την άποψη της Νέας Δημοκρατίας θα έλεγε στο Σύνταγμα «μέτοχος». Δεν θα έλεγε «βασικός μέτοχος». Άρα, λοιπόν, αυτός ο νόμος που θα ψηφίσουμε σήμερα εμείς, κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή από οποιοδήποτε δικαστήριο να κηρυχθεί αντισυνταγματικός εάν υιοθετηθεί η άποψη της Νέας Δημοκρατίας.

Πέραν αυτού, για την ιστορία θα πω ότι την έκφραση που μπήκε στο Σύνταγμα «βασικός μέτοχος», τη θεωρώ ατυχή. Και τη θεωρώ ατυχή διότι βασικός μέτοχος, ή άλλος κύριος μέτοχος είναι ένας, αυτός που κάνει κουμάντο στην εταιρεία. Σωστότερο θα είναι –και το είχα υποστηρίξει τότε– να μπει η έκφραση «μεγάλος μέτοχος», «μεγαλομέτοχος» και να οριστεί με τον εκτελεστικό νόμο αυτό το ποσοστό.

Άλλη μια παρατήρηση αφορά αυτά που άκουσα και άκουσα και τον κ. Παυλόπουλο περαίνων την αγόρευσή του να ομιλεί περί ονομαστικοποιήσεως των μετοχών μέχρι φυσικού προσώπου. Αυτό δεν το αντιλαμβάνομαι. Το άκουσα και από τον κ. Καραμανλή, το άκουσα και από άλλους ομιλητές. Σήμερα με τους ισχύοντες νόμους δεν ισχύει η πλήρης ονομαστικοποίηση των μετοχών; Με τον νόμο 1476/1988 δεν επεβλήθη σε όλα τα Μ.Μ.Ε., των ανωνύμων εταιρειών εννοώ, η ονομαστικοποίηση των μετοχών του;

Επίσης με το ν. 2328/95 δεν επεβλήθη σε όλες τις εταιρείες, ανώνυμες εταιρείες που παίρνουν έργα ή προμήθειες από το δημόσιο, να έχουν ονομαστικές μετοχές σε προμήθειες άνω του ενός δισεκατομμυρίου; Άλλο θέμα, μπορεί αυτό το ποσό να νομίζετε ότι πρέπει να μειωθεί. Αλλά όλες οι μετοχές είναι ονομαστικοποιημένες.

Θα πω και κάτι άλλο. Μετά την εισαγωγή του συστήματος αυλών μετοχών στο Χρηματιστήριο, όλες οι μετοχές δεν είναι ονομαστικοποιημένες; Από εκεί το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, απευθυνόμενο στο Αποθετήριο του Χρηματιστηρίου δεν παίρνει πλήρη κατάλογο ανά πάσα στιγμή ποιος έχει τις

μετοχές; Δεν καταλαβαίνω τι είναι αυτά που λέγονται από τη Νέα Δημοκρατία περί ονομαστικοποιήσεων των μετοχών. Και τέλος, άλλη μία παρατήρηση είναι αυτή που έχει σχέση με αυτά που λέει σήμερα στην έκθεσή του το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής.

Θα μου επιτρέψετε να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι εγώ αυτήν την παρατήρηση που κάνει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, τη βλέπω θετική. Προτείνει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής ότι πρέπει να εξαιρεθούν από το ασυμβίβαστο Τράπεζες και άλλα επενδυτικά σχήματα που συμμετέχουν στα κεφάλαια διαφόρων επιχειρήσεων για καθαρά επενδυτικούς σκοπούς, συνήθως δε χωρίς πρόθεση μακροχρόνιας διακράτησης των μετοχών τους. Αυτό δεν θέλω να σας το αναλύσω περαιτέρω, θα το καταλάβετε καλύτερα, κύριοι συνάδελφοι, από ένα έγγραφο που μετά από λίγο θα σας διαβάσω.

Και έρχομαι σε ένα άλλο θέμα που είχα την τιμή να αναπτύξω και ενώπιον της Διαρκούς Επιτροπής. Δεν θα απαντήσω στον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας αλλά θα αναφέρω κάποιες εκφράσεις του τις οποίες θεωρώ εξαιρετικά εύστοχες για μας και για τις απόψεις μας, εντός εισαγωγικών το λέω.

Είπε ο κ. Καραμανλής στην αγόρευσή του ότι η διαπλοκή αποτελεί νόθευση του επιχειρηματικού ανταγωνισμού και απογοητεύει τον επιχειρηματικό κόσμο. Προφανώς ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας δεν γνωρίζει τι συμβαίνει στην αγορά το τελευταίο διάστημα, ατυχώς δεν τον πληροφορήσαν. Θα σας διαβάσω, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι και θα καταθέσω ένα έγγραφο του Συνδέσμου Εριοβιομηχανιών Ελλάδος, που απευθύνεται προς τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής εν όψει της κατάθεσης αυτού του νομοσχεδίου και υπογράφεται από τον κ. Μηνά Εφραίμογλου. Θα σας διαβάσω και ένα άλλο έγγραφο που έχω στα χέρια μου, αλλά για να κατανοήσετε ποιο είναι το πρόβλημα και ποια είναι η νόθευση του ανταγωνισμού και πώς οι υγιείς επιχειρηματίες απογοητεύονται. Υπάρχει πρόβλημα το τελευταίο διάστημα, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχει μεγάλο πρόβλημα στην αγορά. Το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο από τότε που ψηφίστηκε το Σύνταγμα, αρνείται να χορηγήσει πιστοποιητικά διαφάνειας σε εταιρείες που μετέχουν σε διαγωνισμούς του δημοσίου, με το αιτιολογικό ότι κάποιος κατέχει από τη μια μεριά κάποιες ολίγες μετοχές ενός ραδιοτηλεοπτικού μέσου και κάποιες ολίγες μετοχές κάποιας εταιρείας που παίρνει δουλειές από το δημόσιο.

Θα σας αναφέρω απλώς για την ιστορία ότι οι υγιείς επιχειρήσεις, όπως η «ΜΠΡΙΤΑΝΙΑ, η εισηγμένη στο Χρηματιστήριο», η «3Α», η «ΑΝΑΚΑΜ», εταιρείες παλιές και με ιστορία, που εκπροσωπούνται από ανθρώπους επιχειρηματίες επιτυχημένους και έντιμους, έχουν αυτό το πρόβλημα, και άλλες πολλές επιχειρήσεις.

Έχω στα χέρια μου, λοιπόν –και αξίζει να σας διαβάσω κάποια αποσπάσματα– έγγραφο του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου προς την εταιρεία «ΜΠΡΙΤΑΝΙΑ», το οποίο λέει το εξής: «Σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 10 του προεδρικού διατάγματος του 1996 τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου κλπ. και ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας κ. Δημήτριος Αντωνάκος, δεν έχουν κανένα ασυμβίβαστο.» «Διευκρινίζεται» –λέει το ίδιο έγγραφο, έχει σημασία η ημερομηνία– «ότι στις 14.1.2002 πήρατε πιστοποιητικό διαφάνειας.» Το έγγραφο είναι στις 7.3.2002. Παρά ταύτα μετά από έλεγχο που διενεργήθηκε από το Τμήμα Ελέγχου Διαφάνειας του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου διαπιστώθηκε ότι στο μετοχικό κεφάλαιο της παραπάνω εταιρείας συμμετέχουν οι παρακάτω εταιρείες.

Πρώτον, Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος με εκατόν είκοσι χιλιάδες εννιακόσιες σαράντα μετοχές, ποσοστό 0,646%, η οποία συμμετέχει και στην εταιρεία «ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ Α.Ε.» με ποσοστό 12,28% και στην εκδοτική εταιρεία «ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ» με ποσοστό 0,16%.

Δεύτερον –και προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι– όνομα ενός ιδιώτη –δεν το αναφέρω, δεν υπάρχει λόγος– με 20.690 μετοχές, ποσοστό 0,110% ο οποίος συμμετέχει και στο μετοχικό κεφάλαιο της Εκδοτικής Εταιρείας «ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ Α.Ε.» με ποσοστό 0,18%.

Μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί νόμος, που να ορίζει την έννοια του βασικού μετόχου. Το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο με βάση την ισχύουσα νομοθεσία δεν χορηγεί το σχετικό πιστοποιητικό.

Να αναλύσουμε λίγο το πράγμα και να δούμε ποιοι είναι υπέρ της νόθευσης ή μη νόθευσης του ανταγωνισμού.

Η Εμπορική Τράπεζα έχει το 12%, απ' ό,τι αναφέρει εδώ, του «ΤΗΛΕΤΥΠΟΥ». Και έχει το 0,6% αυτής της εταιρείας. Και δεν μπορεί να πάρει πιστοποιητικό διαφάνειας αυτή η εταιρεία, η οποία πήρε το διαγωνισμό, μια προμήθεια συνολικής αξίας 150 εκατομμυρίων. Γιατί; Ποιος είναι ο δικαιολογητικός ρόλος;

Η Εμπορική Τράπεζα επειδή είναι βασικός μέτοχος στον «ΤΗΛΕΤΥΠΟ» θα βάλει τον «ΤΗΛΕΤΥΠΟ» να επηρεάσει την κρατική υπηρεσία να μην πάρει αυτή η εταιρεία το διαγωνισμό που θα κέρδιζε η Εμπορική Τράπεζα αν τον έπαιρνε γύρω στις 4.000-5.000 δραχμές.

Έρχομαι, όμως, σε κάτι άλλο. Ένας ιδιώτης –αυτός που σας ανέφερα– αγόρασε από τον «ΤΕΓΟΠΟΥΛΟ» –όπως λέει εδώ– κάποιες μετοχές και έχει το 0,18%. Και έχει το 0,110% της «ΜΠΡΙΤΑΝΙΑ». Απαγορεύεται. Τι γίνεται τώρα στην πράξη; Γιατί παρέλυσε η αγορά; Και δεν ξέρω αν θέλει η Νέα Δημοκρατία να συνεχιστεί αυτό με το «μία μετοχή» που λέει. Τι έγινε;

Όπως ξέρετε γίνεται ένας διαγωνισμός μιας προμήθειας. Γίνεται κατακύρωση στο μειοδότη. Εντός μηνός, σύμφωνα με το νόμο, ο μειοδότης πρέπει να προσέλθει φέρνοντας το πιστοποιητικό διαφάνειας και να υπογράψει τη σύμβαση. Κατά το μήνα αυτό κάποιος ανταγωνιστής του, που έχουν λάβει μέρος στο διαγωνισμό, βάζουν το φίλο τους, τον κουμπάρο τους, τον υπάλληλό τους και αγοράζουν ολίγες μετοχές από ένα ραδιοτηλεοπτικό μέσο και ολίγες μετοχές από αυτήν την εταιρεία. Και αυτή δεν μπορεί να πάρει πιστοποιητικό διαφάνειας. Και πάμε στο δεύτερο. Γίνεται και κατά του δευτέρου. Σε ένα διαγωνισμό έφθασαν στον όγδοο μειοδότη με τεράστια ζημία του ελληνικού δημοσίου, γιατί δεν μπορούσαν οι άλλοι να πάρουν πιστοποιητικό διαφάνειας.

Και ερωτώ: Ποιοι είναι υπέρ της διαπλοκής και ποιοι είναι υπέρ της διαφάνειας; Αυτό το «μία μετοχή» δεν ευνοεί κατάφωρα την κομπία που γίνεται στους διάφορους διαγωνισμούς; Θα μου πείτε ότι και το 1% που είπε ο κ. Παυλόπουλος στη Διαρκή Επιτροπή -που βρίσκει το 5% πολύ μεγάλο ποσοστό– και αυτό δεν θα καταστρατηγηθεί; Βεβαίως θα καταστρατηγηθεί και αυτό όπως μπορεί να καταστρατηγηθεί και το 5%.

Και αυτό διότι είναι πολύ φυσικό ένας ανταγωνιστής σε μια μεγάλη προμήθεια να αγοράσει το 1% μιας εταιρείας και να αποκλείσει τον ανταγωνιστή του από τον διαγωνισμό. Θα σας το πω και με νούμερο γιατί εμένα μ' αρέσει να μιλάω με νούμερα.

Πάμε στις εταιρείες τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Αν αφαιρέσετε τα blue chips, οι υπόλοιπες εταιρείες έχουν δύο εκατομμύρια κατά μέσο όρο αριθμό μετοχών. Η μέση τιμή μετοχών σήμερα στο Χρηματιστήριο, αφαιρουμένων των blue chips, είναι 1.200 δραχμές. Το 1% που είπε ο κ. Παυλόπουλος τι σημαίνει; Σημαίνει είκοσι χιλιάδες μετοχές. Τις είκοσι χιλιάδες μετοχές μπορεί να τις αγοράσει κάποιος με 1.200 δραχμές μέση τιμή, με 22 εκατομμύρια δραχμές. Τις αγοράζει απ' αυτήν την εταιρεία που πήρε το διαγωνισμό μέσω του ταμπλό του Χρηματιστηρίου και αποκλείει δι' αυτού του τρόπου το μειοδότη και βεβαίως μετά τις πούλα. Άρα έκανε τη δουλειά χωρίς να ξοδέψει κιόλας. Υποτίθεται ότι δαπανά χρήματα για να κάνει αυτήν τη δουλειά. Δεν δαπανά όμως γιατί μετοχές παίρνει, τις οποίες, αφού τελειώσει αυτή η ιστορία, τις πουλά και παίρνει τα λεφτά του. Μ' αυτήν την ιστορία τώρα έχει παρალύσει η αγορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το ίδιο πράγμα μπορεί να γίνει και με το 5%.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Ναι, πολύ σωστά το λέτε. Αλλά το 5% είναι 120 εκατομμύρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τότε που ψηφίζαμε το Σύνταγμα είχα πει στον κ. Παυλόπουλο ότι κάνουμε λάθος. Δεν είναι θέμα ούτε βασικού μετόχου ούτε τίποτε άλλο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Έχω το θάρρος να πω ότι εν όψει αυτού του γεγονότος το 5% δεν είναι επαρκές.

Θυμάστε κύριε Παυλόπουλε, και εσείς που ήσασταν στην Επιτροπή ότι όταν συζητούσαμε για το βασικό μέτοχο «έπεσε» από κάποιους, δεν θέλω να πω από ποιους, η ιδέα του 25%. Οπότε τότε μπορούσε να διασφαλιστεί η αγορά απ' αυτούς τους καταφερτζήδες και τους κομπιναδόρους.

Τα είπα αυτά, κύριε Πρόεδρε, διότι ο κ. Καραμανλής μίλησε για νόθευση του ανταγωνισμού και για απογοήτευση του επιχειρηματικού κόσμου. Να δείτε τώρα τι απογοήτευση υπάρχει. Και παρ' όλα αυτά θέλει η Νέα Δημοκρατία να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Δεν γίνεται με το 1%.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Χυτήρης έχει το λόγο.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ (Υφυπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Θα ήθελα να πω δυο κουβέντες για όσα άκουσα, κύριε Πρόεδρε, από τον κ. Παυλόπουλο, ο οποίος θεώρησε καλό να υποστηρίξει τον Αρχηγό του βεβαίως. Είναι γνωστό ότι ο κ. Παυλόπουλος είναι καλός νομικός και προτιμητέος, αλλά στην πολιτική νομίζω ότι καμία φορά γίνονται και λάθη.

Μίλησε ο κ. Καραμανλής για ύφος και για ήθος και μόλις τελείωσε με την κορώνα αυτή, τότε απέδειξε το ήθος και το ύφος φεύγοντας από την Αίθουσα. Σημειωτέον ότι στην Αίθουσα δεν ήταν ούτε πριν για να ακούσει τις εισηγήσεις και ασφαλώς ούτε μετά για να ακούσει την απάντηση από τον Υπουργό. Τώρα τι ήθος και ύφος είναι αυτό, με τα μέτρα τα δικά του!

Είπε ο κ. Παυλόπουλος ότι τα μέσα ενημέρωσης υποστηρίζουν το ΠΑΣΟΚ. Θέλω να πω στον κ. Παυλόπουλο ότι θίγει έτσι και την ανεξαρτησία των δημοσιογράφων που δουλεύουν στα μέσα αυτά, αλλά και την ελεύθερη φωνή την οποία έχουν. Δεν ξέρω πόσο προσέχει τα μέσα ενημέρωσης, αλλά εγώ δεν έχω και αυτή την αίσθηση. Κριτική γίνεται και μάλιστα αυστηρή προς την Κυβέρνηση. Εγώ δεν διαμαρτύρομαι γι' αυτό, ίσα-ίσα σέβομαι τις απόψεις και προσπαθώ να πω και εγώ τις δικές μου, όπως προσπαθεί να πει και ο κ. Παυλόπουλος συνεχώς στην τηλεόραση.

Η Κυβέρνηση έχει ένα έργο, το οποίο μιλά από μόνο του. Γιατί κάνετε όμως μικροπολιτική πάνω σε θέματα τα οποία είναι τα κεκτημένα, όπως είναι η ανεξαρτησία, η ελευθερία των απόψεων από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης;

Σε λίγο θα μας κατηγορείτε και για πλουραλισμό στην ενημέρωση.

Κύριε Παυλόπουλε, νομίζω ότι λίγη προσοχή στο θέμα αυτό δεν βλάπτει διότι εμείς δεν βάλουμε στη φυλακή τους διευθυντές των εφημερίδων, όπως έκανε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όταν κυβέρνησε το 1990-1993. Αυτό μην το ξεχνάμε.

Θα ήθελα να τελειώσω υποστηρίζοντας ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει αποτελεσματικότητα. Σε συνδυασμό με το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης με τη νέα σύνθεσή του, η οποία επίκειται και με την επιτροπή ανταγωνισμού ασφαλώς μπορούν να λειτουργήσουν πολύ καλύτερα αυτά απ' ότι λειτουργούσαν μέχρι σήμερα που υπήρχε κριτική. Γι' αυτό εγώ θα καλούσα τους συναδέλφους να είναι θετικοί για την ενίσχυση της διαφάνειας, αυτό είναι που επιδιώκουμε πιστεύω με καλή πρόθεση όλοι μας και αυτό το οποίο θέλουμε όλοι να υπάρχει.

Δεν άκουσα να λέγονται πράγματα ή να γίνονται συγκρίσεις με άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία ανήκουμε. Εδώ φτάσαμε στο σημείο –το λέει η Νέα Δημοκρατία, ο κ. Καραμανλής, ο κ. Παυλόπουλος κλπ.– να ζητάτε το αδύνατο μέχρι του τελευταίου μετόχου, μέχρι ενός. Αντιλαμβάνεστε ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει και έτσι εκλείπει ο έλεγχος. Όταν τα ζητάς όλα είναι σαν να μην ζητάς τίποτα.

Είπε τέλος ο κ. Παυλόπουλος προς επίρρωση των όσων είπε ο κ. Καραμανλής ότι «όταν θα έρθουμε στην εξουσία, στην κυβέρνηση, τότε εμείς θα εφαρμόσουμε αυτό το οποίο λέμε και αυτό το οποίο λέμε ισχύει. Αυτό που ισχύει, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι δεν θα έρθει η Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δημοκρατική αντίληψη.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ (Υφυπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Είναι δημοκρατική αντίληψη με τη

στάση που κρατάτε με αυτά τα οποία σας είπα.

Θέλω να τελειώσω λέγοντας ότι τις πονηριές τις αντιλαμβάνεται ο ελληνικός λαός, διότι είναι παλαιοκομματικής κοπής και επομένως απαντά ο ελληνικός λαός σ' αυτές τις πονηριές με τον κατάλληλο τρόπο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει κανείς εκ των συναδέλφων που να θέλει να δευτερολογήσει.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου «Περιορισμοί στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων που δραστηριοποιούνται ή συμμετέχουν σε επιχειρήσεις μέσω ενημέρωσης και άλλες διατάξεις».

Κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επί της αρχής του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«ΑΙΤΗΣΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι υπογράφωντες ζητούμε την διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του σχεδίου νόμου «Περιορισμοί στην σύναψη δημοσίων συμβάσεων με πρόσωπα που δραστηριοποιούνται ή συμμετέχουν σε επιχειρήσεις μέσω ενημέρωσης και άλλες διατάξεις»

Οι αιτούντες Βουλευτές

1. Άννα Μπενάκη
2. Δημήτριος Κωστόπουλος
3. Προκόπης Παυλόπουλος
4. Θεόφιλος Βασιλείου
5. Πάνος Καμμένος
6. Σταύρος Δαϊλάκης
7. Ηλίας Φωτιάδης
8. Πέτρος Μαντούβαλος
9. Γιώργος Δεικτάκης
10. Ζέττα Μακρή
11. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης
12. Βασίλης Τσίπρας
13. Αθανάσιος Δαβάκης
14. Γεώργιος Βλάχος
15. Αθηναίος Φλωρίνης
16. Γιώργος Τσούρνος
17. Μάριος Σαλμάς
18. Ιορδάνης Τζαμτζής
19. Η. Τσιαρτσιώνης
20. Γ. Κωνσταντόπουλος
21. Α. Λυκουρέζος
22. Γ. Γαρουφαλιάς
23. Α. Κοντός
24. Ε. Πολύζος
25. Σ. Σπηλιωτόπουλος
26. Α. Μπέζας
27. Α. Νεράντζης»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Η κα Μπενάκη. Παρούσα.

Ο κ. Κωστόπουλος. Παρών.

Ο κ. Παυλόπουλος. Παρών.

Ο κ. Βασιλείου. Παρών.

Ο κ. Καμμένος. Παρών.

Ο κ. Φωτιάδης. Παρών.

Ο κ. Μαντούβαλος. Παρών.

Ο κ. Δεικτάκης. Παρών.

Η κα. Μακρή. Παρούσα.

Ο κ. Μ. Βαρβιτσιώτης. Απών.

Ο κ. Τσίπρας. Απών.

Ο κ. Δαβάκης. Παρών.

Ο κ. Βλάχος. Παρών.

Ο κ. Φλωρίνης. Παρών.

Ο κ. Τσούρνος. Απών,

Ο κ. Σαλμάς. Απών.

Ο κ. Τζαμτζής. Παρών.

Ο κ. Τσιαρτσιώνης. Παρών.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίασης.

Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72 παράγραφος 3), θα λύσει τη συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 22 Μαΐου 2002 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) συζήτηση και λήψη απόφασης για αιτήσεις άρσεως ασυλίας Βουλευτών, σύμφωνα με την Ειδική Ημερήσια Διάταξη, που σας έχει διανεμηθεί και β) νομοθετική εργασία, ψήφιση επί της αρχής του νομοσχεδίου και συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου «Περιορισμοί στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων με πρόσωπα που δραστηριοποιούνται ή συμμετέχουν σε επιχειρήσεις μέσω ενημέρωσης και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ωρα λήξης: 22.55'

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

